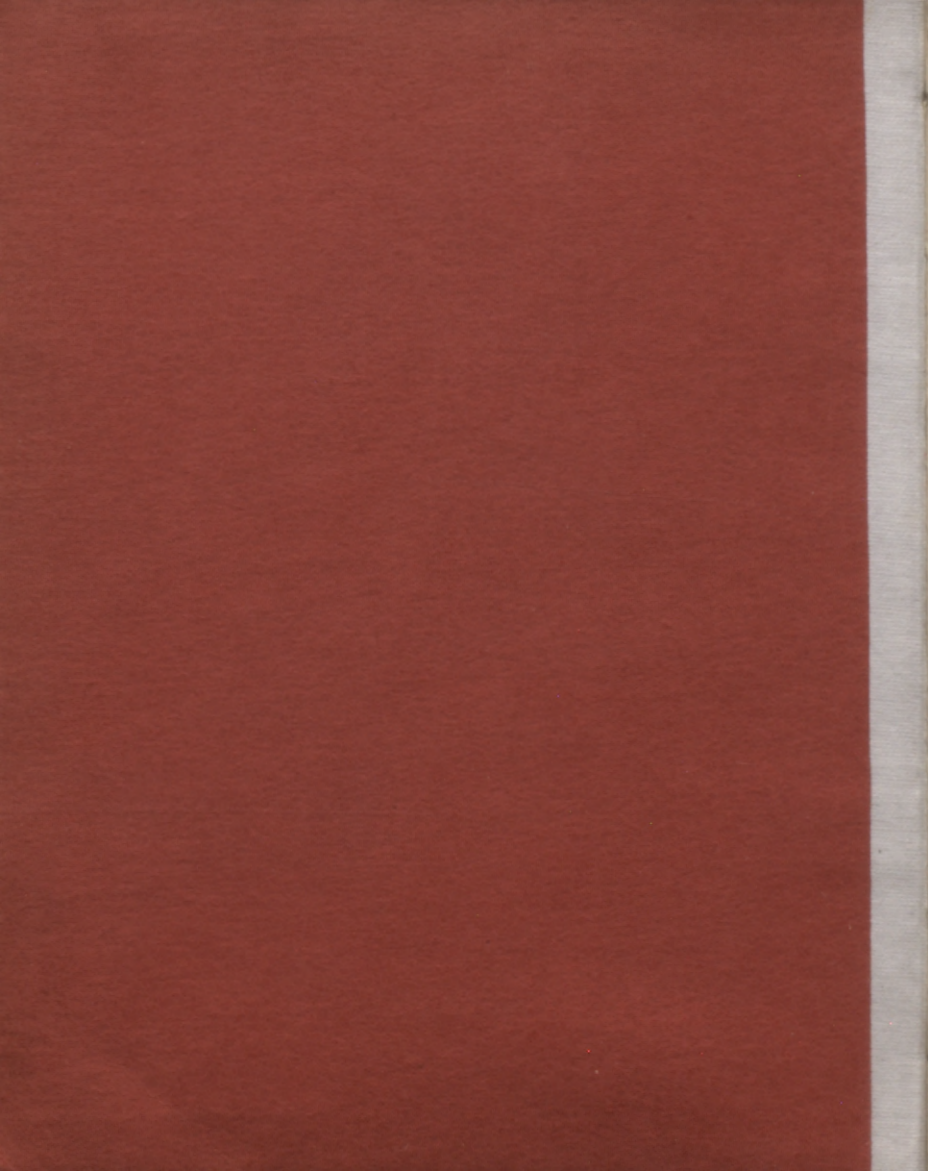

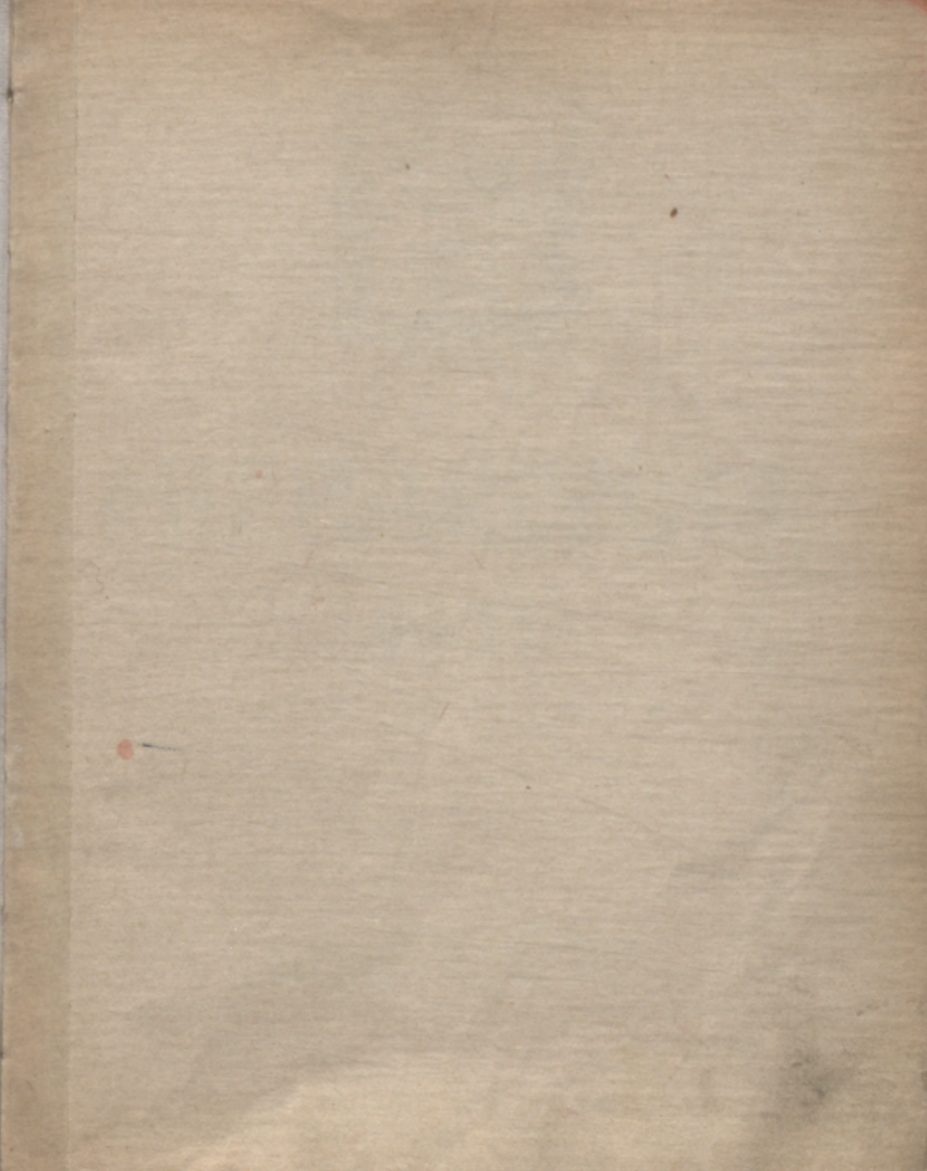
1000
Latv. Hod.

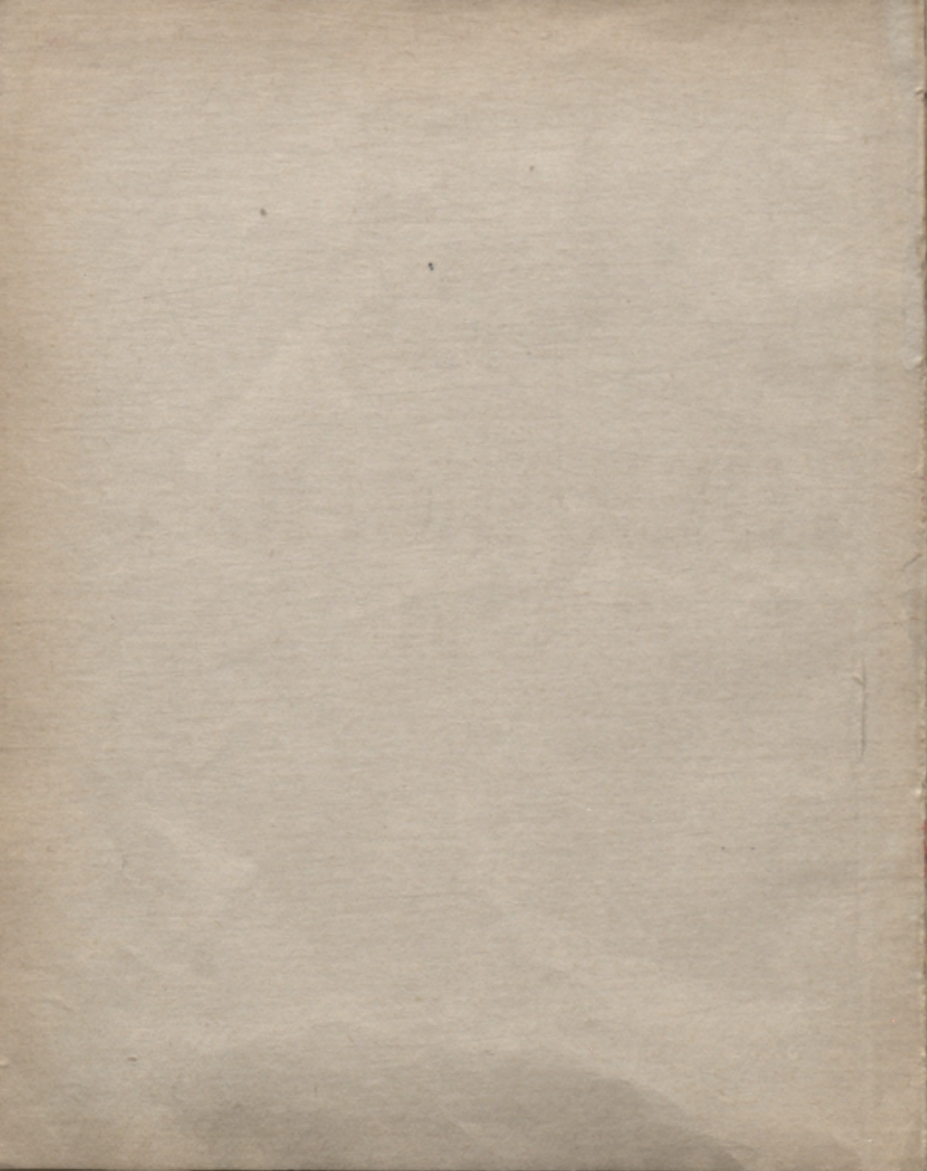

HIERARCHIA

1931

6772
51

m/p

L
1

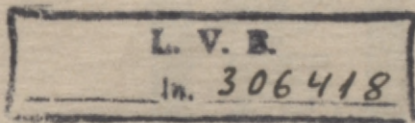

HIERARCHIA

7

1931

»AGNI JOGAS« IZDEVUMS
RĪGĀ, ELĪZABETES IELĀ 21-a, DZ. 7

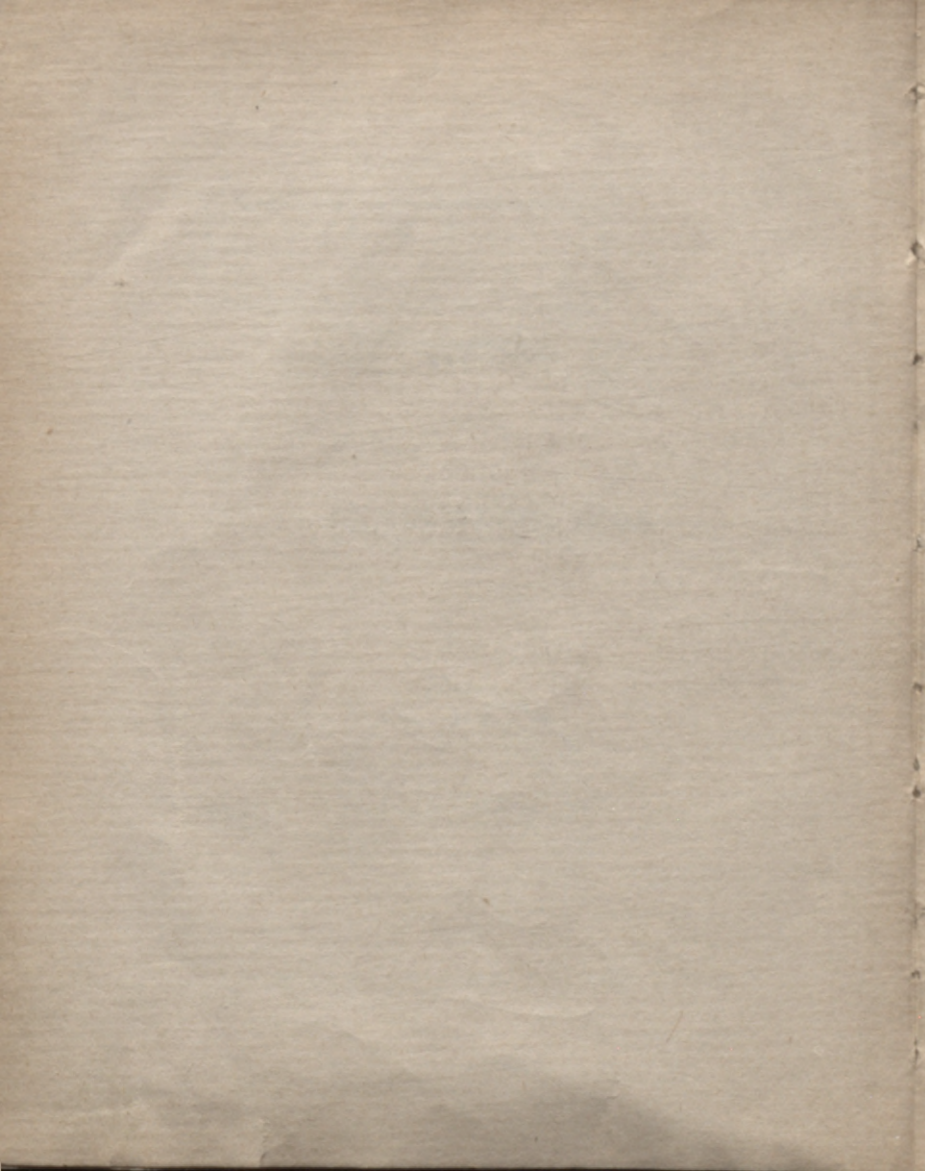
1935.

Visas tiesības aizsargātas.

R. Bērziņa grāmatu spiestuve Rīgā, Brīvības ielā 4/6.

AGNI JOGAS ZĪMES

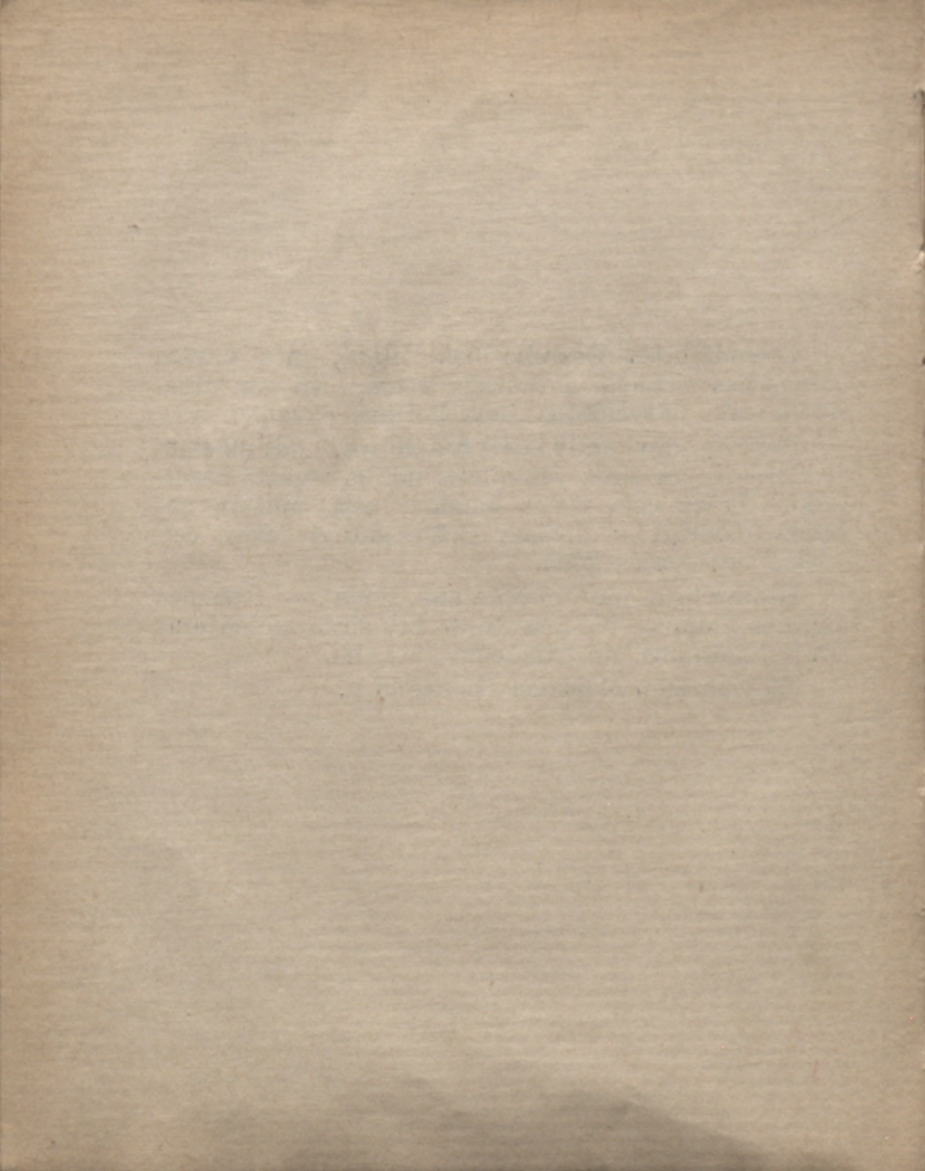

Gremdējoties Bezrobežības viļņos, mēs varam līdzināties ziediem, norautiem vētrā. Kā gan atradīsim sevi pārveidotus Bezrobežības okeanā?

Nebūtu gudri sūtīt laivu bez stūres. Bet nolemts ir Ceļvedis un sirds veidojums netiks iegāzts bezdibnī. It kā ceļa zīmes gaismas ceļā, mūžam nomodā modrīgi ir cilvēces Brāļi, gatavi ievest ceļnieku augšupejas ķēdē.

Hierarchija nav piespiešana, viņa — Pasaules Celtnes likums. Ne draudi, — bet sirds aicinājums un brīdinājums, un pamācība uz Labu.

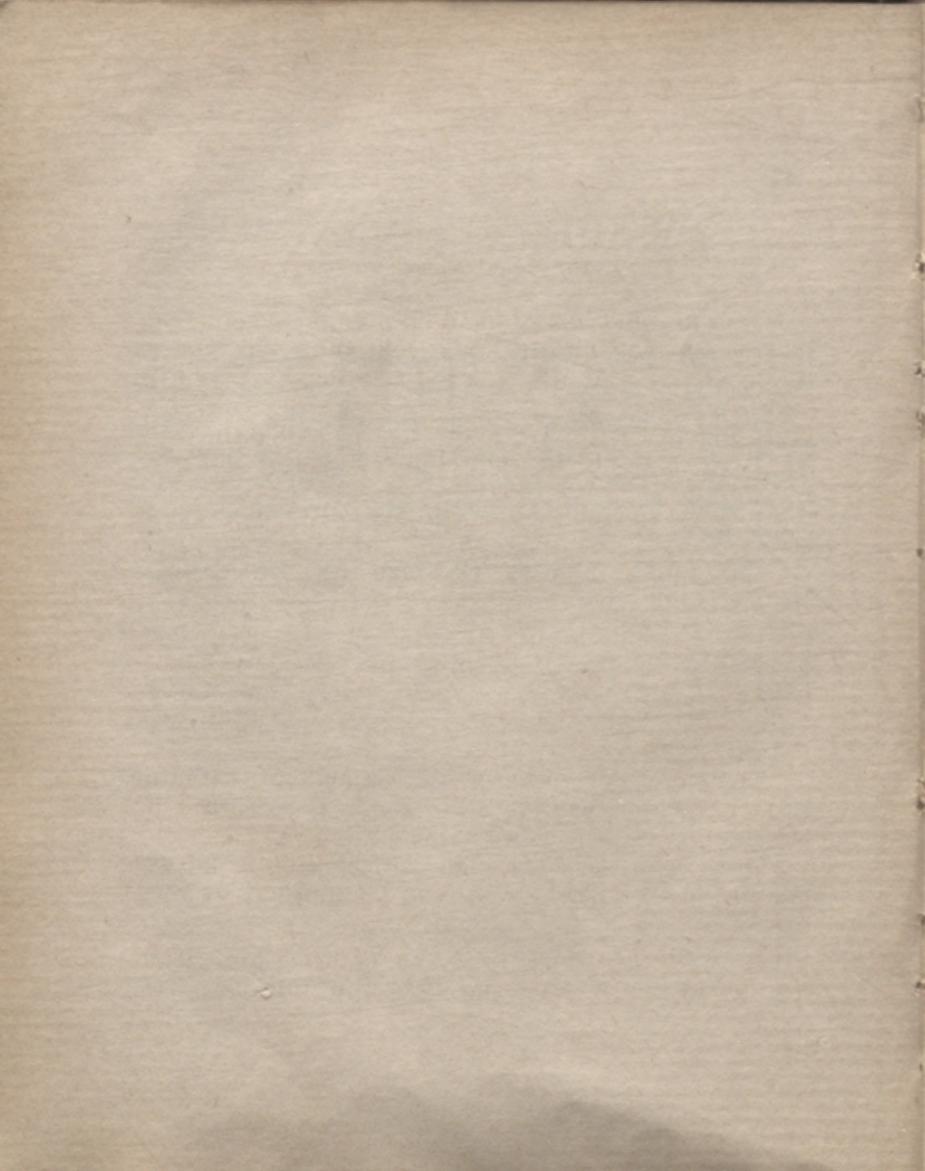
Tā iepazīsim Gaismas Hierarchiju.

Kā pārvērst rūgtāko saldākajā? Nekas nepārveidos dzīvi pārzemes apziņā, kā vien Hierarchija.

Nevar iedomāties tiltu uz Bezrobežību, jo tiltam vajadzīgi balsti. Bet Hierarchija, kā tilta balsti, noved pie Gaismas krasta. Un iztēlojiet sev visu zvērošanu, kas atklāta acīm, un izprotiet Gaismas Dziesmu.

Atdosimies darbam Gaismas un Hierarchijas labā!

HIERARCHIJA

1. Par doktrīnām tik daudz runāts, bet cilvēce nezina, kā pieņemt Brālības Doktrīnu. Cik gan sagrozījumu noslāņojies virs Patiesības! Cik principu izpostīts! Jautās — „Uz kā gan tiek celta Brālības Tvirtā Pils?“ Atbildiet — „Sirds doktrīna, darba doktrīna, daiļuma doktrīna, evolūcijas doktrīna, sprieguma doktrīna, doktrīna vistuvākā dzīvei!“

Mēs — Bezrobežības Sekotāji. Tur, kur daudzskanīga tiekšanās nepieejama, tur cilvēces Brāļi neapstiprina savu parādību. Mēs piesātinām izplatījumu ar evolūcijas plūsmu. Cilvēces Brāļi brīvpātīgi atsakās no Paranirvānas, lai nostiprinātu cilvēces evolūciju, tiekdamijs likt pamatu labākai pakāpei. Mērķim nepieciešams darbs, mērķim nepieciešami ziedojumi. Tā norādaiz uz Maitreijas parādības tuvumu.

Kad cilvēce, pazaudējusi Mācības pamatus, iegrimis neizprašanā, tad, pēc senso Skolotāju pareģojuma, iestāsies Maitreijas Laikmets!

Mūsu pamati sūtīti, lai atdzemdinātu garasapratni, tā sakait neizpratējiem, tā norādaiz uz Sirds Doktrīnu.

2. Kad Mēs norādījām, ka nepieciešami atjaunot Mūsu Nolikumus par Sākotņu līdzsvaru, tad

cilvēce nepieņēma apstiprinājumu un pārkāpa Nolikumu. Tā viena puse izjauca kosmisko balansu.

Mēs zinām Pasaules Mātes pakāpi. Mēs zinām Pasaules Mātes izpausmi. Mēs sasprindzējam visas Magnēta strāvas, lai ievestu dzīvē Sirds Doktrīnu.

Norādu uz Taru, kā uz Mūsu Norādījuma apstiprināšanas simbolu, jā, jā, jā!

Tara un Archats nes cilvēcei visdedzīgākās tiekšanās Nolikumu. Tā tiek celta nākotne. Tā Mēs apstiprinām Mūsu tiekšanos. Daiļā ir nākotne!

3. Archata sirds līdzīga Kosma Sirdij. Saules ugunij līdzīga Archata sirds. Mūžība un Kosma kustība pilda Archata sirdi. Maitreija atnāk, degdams visās ugunīs. Deg Viņa sirds līdzietībā pret nabadzīgo cilvēci. Kvēlo Viņa sirds jaunu pamatu apstiprināšanā.

Cilvēku vidū pastāv jēdziens par nedzīviem Archatiem, un nabaga jogi sātina viņu iztēli ar saviem veidoliem. Bet kad cilvēce apjēgs, ka Archats ir Materijas Lūcidas augstākais izpaudums, tad tā sapratīs, ka nav atšķirības starp Materiju Lūcidu, kas izplata Gaismu, un Mīlestības Materiju, kas visu ietērpj Gaismā. Cilvēce ietērpj Archatu skarbā apvalkā, bet Materija Lūcida staro Mīlestībā.

Augstākais dots augstākajam, un augstākais dzīvo augstākajā, un augstākais būs pirmais tālo pasaulu izmērījumos.

4. Mūsu Hierarchija dzīvo un aug saskaņā ar liesmaino likumu. Mēs, Archati, priecājamies par

dzīves uguni un vēl vairāk par evolūcijas liesmas augšanu. Nākamie Archati, kas uz šās planētas izbeidz zemes aplēses, Mums, Archatiem, līdzstrādnieki. Kad Hierarchija top bagātāka, tad ir kosmiskie svētki. Likums ir viens, mūžīgs. Likums Kosma apstiprināts.

Redzam pasaulu mirdzēšanu. Redzam noiето un bezgalīgo gājienu. Redzam Pasaules Mātes starošanu! Līksmībā par gājienu lai beidzam.

5. Šambalas Vispasaules Acs nes cilvēcei Svētību. Šambalas Vispasaules Acs — kā Gaisma cilvēces ceļā. Šambalas Vispasaules Acs ir tā Zvaigzne, kas vadījusi visus meklētājus.

Vieniem Šambala ir Patiesība, citiem Šambala ir utopija. Vieniem Šambalas Valdonis ir Svētvienuļnieks, citiem Šambalas Valdonis ir pārticības iemiesojums. Vieniem Šambalas Valdonis ir izgreznots Elks, citiem Šambalas Valdonis ir visu planētas garu Vadītājs. Bet Mēs sacīsim — Šambalas Valdonis ir Pasaules Mātes Uguns un Dzīvības Ugunīgais Rosinātājs. Viņa Elpa deg liesmās un Viņa Sirds kvēlo „Sidraba Lotosa“ ugunī. Šambalas Valdonis dzīvo un elpo Saules Sirdī. Šambalas Valdonis — Saucošais un Sauktais. Šambalas Valdonis — Bultas Raidītājs un visu bultu Pieņēmejs! Šambalas Valdonis elpo Patiesību un apstiprina Patiesību. Šambalas Valdonis Nesatricināms un visu satricamo pārvērš jauncelšanā! Šambalas Valdonis — Karoga Smaile un Dzīves

...e! Pieņemiet Šambalas Valdoni kā Dzīves Vēstījumu; trīskārt teikšu — Dzīves, jo Šambala ir cilvēces tiekšanās ķīla. Mūsu Parādība — cilvēces pilnveidošanās ķīla. Mūsu Parādība — apstiprinātais ceļš uz Bezrobežību!

6. Sirds saucienā ietverta visa radišana. Viss kosmiskais plašums piepildīts ar saucienu, un Kosma Sirds un Archata sirds pilni sauciena. Sauciens un atbalss ir kosmisko uguņu sakārtošanās. Apvienība, patiesi, ir mūsu cikla parādība. Daudz apļu rodas no sauciena un, izplešoties intensīvitātē, aiztver dažādas sfairas. Radišanas apstiprinājums izpaužas kā apvienība.

Es — Šambalas Valdonis saku — dzīvības princips ir kosmiskās enerģijas izplatības apstiprinājums un radošās uguns ceļš!

7. Šambalas Valdonis izpauž cilvēcei trīs iezīmējumus: Mācība, Maitreijas paustā, sauc cilvēka garu uz Mūsu radošo pasauli. Maitreijas Mācība norāda uz Bezrobežību Kosmā, dzīvē, gara sasniegumos. Maitreijas Mācība glabā Kosmiskās Uguns zināšanu, kā sirds atvēršanos, kas ietver Pasaules Visuma manifestāciju.

Senais nostāsts, kas apstiprina, ka Maitreijas parādība radīs gara augšāmcelšanos, ir pareizs. Mēs piemetināsim — gara augšāmcelšanās var iestāties pirms Atnākšanas, kā Valdoņa Maitreijas Mācības apzinīga pieņemšana. Patiesi, augšāmcelšanās!

8. Maitreija grib visu pasteidzināt. Maitreija

grib visu sekmīgi piepildīt. Maitreija grib prieku. Maitreija grib dot cilvēcei dāvanu ar uguns pieredzi. Maitreija grib pārradīt dzīvi virs Zemes Pasaules Mātes mirdzumā. Jā, jā, jā! Bezrobežīgs ir dzīves daiļums!

Archats redz sirds acīm. Archats redz sirds acīm būtības daili. Archats redz sirds acīm, un nākotnes būtība sauc Mūs. Patiesa un apstiprināta ir šī jauncelšana.

9. Valdone, Es Tevi vēstu kā Kosmiskā Saprāta dižo Līdzstrādnieci. Valdone, pāri visiem kosmiskiem spēkiem, Tu nesi Sevī to neskarto graudu, kas dara dzīvi starojošu. Valdone, kas apstiprini visas Saprāta manifestācijas, Tu kosmiskās radišanas prieka Devēja. Valdone tiekšanās apdvesto malu apdaiļos ar radošu uguni. Domas Valdones un dzīvības Iemiesotāja, Tev izpaužam Mūsu Stara mirdzēšanu. Māte, Valdoņu godinātā, Mēs nesam sirdī Tavas mīlestības uguni. Tavā Sirdī mājo Stars dāvājošais. Tavā Sirdī iedzimst dzīvība, un Valdones Staru Mēs apstiprināsim, jā, jā, jā!

Tā Kosms dzīvo Divu Sākotņu varenībā, jā, jā, jā! Tā Kosms vaināgo Divas Sākotnes! Tā Pasaules Māte un Valdoņi ceļ dzīvi, jā, jā, jā! Un bezgalīgajā trauksmē Kosmiskais Magnēts apvieno savas neskartās daļas. Tā Mēs Valdoni godinām pāri visām robežām!

10. Plašs ir lauks manifestētajai Tarai, kas

nāk. Mēs, Archati, kad paceļamies uz izplatījuma uguni, tad slīgstam svētbijā visas Pasaules Mātes ugunīgās tvertnes priekšā. Pasaules Mātes tvertnei ir visi atstarojumi virs Zemes. Viens no tiem visspēcīgākais un sprieguma pilnākais ir nācējas Taras parādība. Pasaules Māte nes redzami un neredzami šo neizteicamo pavedienu parādību — pasaules pavedienu apstiprinājumu.

Lai rodam Kosma atstarojumu lielajā celšanas un saplūsmas principā. Kad cilvēces Brāļi izjūt skumjas par Viņu Tēlu, kāds iemājo cilvēces apziņā, Viņi var tikai sacīt — jūs ceļat savas hipotezes uz jums šķietamiem rēģiem. Mēs, lūk, tikai cilvēces rēģi! Kad gars apstiprinās Mūsu liesmaino esamību, tad no rēģiem kļūsim par Ugunīgajiem Kareivjiem.

11. Cilvēces Brāļi izraudzīti planētas dzīves celšanai; tie izraudzīti kā dižās Pasaules Mātes Pavēles Virzītāji. Kad prieka vads nāk, tad atskan sfairu mūzika. Kad sirds dreb no kosmiskā spēka, tad sfairu mūzika pilda izplatījumu. Mūsu Brālības Sirds cilvēcei sarga ceļu uz Vispārības Labumu.

12. Nekad cilvēce nav padomājusi par Archata dzīves izpaudumu. Ir parasts redzēt Archatā mākoņu iemītnieku. Domāšanas fakti ir šausmīgi un smieklīgi. Patiesi, Mēs — cilvēces Brāļi nepazīstam sevi cilvēku priekšstatījumos. Mūsu Tēli tik fantastiski, ka Mums šķiet, — ja ļaudis vērstu savu

fantaziju pretējā virzienā, Mūsu Attēli iegūtu pareizo formu.

Karmiskā saite it kā izgaist, kad domāšana priekšstata Archatu. It viss citādā mērogā, viss neticami, viss neatbilst īstenībai. Sacīsim — ceļā uz augstākām sfairām — Archats ir bezrobežīgs visās izpausmēs. Paceldamies, Archats paceļ sev līdz visas augstākās un smalkākās enerģijas.

Mēs varam Mūsu patiesās Sejas parādīt tikai tuvākiem. Mūsu starus varam sūtīt tikai vistuvākiem, jā, jā, jā!

13. Ja būtu iespējams dot cilvēcei Mūsu Tēlu, tad tiekšanās uz zināšanu nostiprinātos. Protams, vajadzētu dot Tēlu uz gadutūkstošu laiku. „Dzīves Grāmata“ ir daiļa viskopīgajā apstiprinājumā. Protams, kad iespējams dot visu Kosmiskā Magnēta ainu, tad apstiprinās Esības daiļuma izpausme.

Ja būtu iespējams dot pilnīgu Archata dzīves plūsmas ainu, tad Mūsu Tēls pieņemtu savu patieso apmēru. „Mūsu Dzīves Grāmata“ skan un cementē Mūsu pakāpi.

Katram Valdonim ir savs pamattonis. Maitreijas Laikmets apstiprina sievieti. Jo Maitreijas parādība saistīta ar Pasaules Mātes apstiprinājumu pagātnē, tagadnē un nākotnē. „Dzīves Grāmata“ ir tik daiļa!

14. Par Dievcilvēku runā tik daudz, tiecoties dievināt. Tik daudz ir atceres piezīmju, kas norāda uz Sejām, vērstām uz augstākām pasaulēm. Bet

cik blāvi priekšstati par tām cilvēku apziņā! Dievcilvēks ir tikai aizgājušais citās pasaulēs! Bet Mēs, cilvēces Brāļi, meklējam un apstiprinām Dievcilvēku virs Zemes. Visas sejas Mēs godinām, bet sevišķi to vareno Dievcilvēka Tēlu, kas nes sirdī pilnu „kausu“, gatavs lidojienam, bet nesdams pilnu „kausu“ Zemes virsū. Noraidot viņam lemto uzdevumu, tas noraida savu ugunīgo būtņi. Radot nolēmo uzdevumu, cilvēks apstiprina Kosmisko Magnētu. Dievcilvēks — ugunīgais radītājs! Dievcilvēks — Jaunās Rases uguns zīmes nesējs. Dievcilvēks deg visās ugunīs. Tā atzīmējiet liecībās par Dievcilvēku; Archats, Agni Jogs, Tara, tā iezīmēsīm.

15. Dievcilvēks nāk kā īsts tiekšanās nests cilvēces Atpestītājs. To neskarto patiesību par Dievcilvēku Mēs sargām. Apstiprinu — Tara, kas nes liesmaino tiekšanās „kausu“ cilvēces atpestīšanai, var apstiprināt Mūsu parādību cilvēku vidū. Kosmiskā Magnēta varenības sākums vērs uz piepildījumu. Mēs, cilvēces Brāļi, norādām, ka nomaiņa notiks uz uguns principa pamata. Patiesi, Mūsu jaunā pakāpe tik daiļa! Augstāko sfairu strāvas virza strāvas uz Mūsu kosmiskā spēka veidošanu. Pievilkšana visai liela. Kad traucošās sirdis tiecas uz piepildījumu, tad trauksmainība pieaug un apstiprinās vienības strāva Kosmiskā Magnēta sašprindzējumā. Tāpēc tā atskan vienība.

16. To lūgšanu, ko teica Kristus, pamezdams Zemi, ļaudis nesadzirdēja. To lūgšanu, ko teica

Buda, ļaudis nesadzirdēja. Tā lūgšana, ko sacis Maitreija, kā zibens klauvē pie cilvēka gara. Tā noslāņojas Zeme un tiek radīta gara apziņa.

Kad noliktie laiki tuvojas, tad var iesākt jaunveidošanu. Sākotņu radīšana jau ietur ritmu, nepalēninot, bet paātrinot. Līdzās planētas dzīvei noris celšanas darbs augstāku sfairu labā. Garam, kas izbeidz savu planētas dzīvi, celšanas vēziens ir tik sarežģīts, ka patiesi var runāt par divkāršu celšanas darbu un par garu kā dzīves vadītāju. Uz pēdējās pakāpes gars nevar apstiprināties esošās formās, tiekšanās pēc jaunām formām tādā mērā piepilda apziņu un garu. Esošās formas tik maz atbilst nākotnes daiļumam.

Liecinu, ka nācēja Archata dzīvē noslēpumu ir daudz.

17. Cik maz cilvēce padomā par atbildības jēdzienu, kad Šambalas parādību cilvēki uzskata par malu, kas dota atpūtai! Ja vien cilvēki zinātu, ka cilvēces Brāļi nes visu cilvēces apziņas grūtumu! Ja vien cilvēki zinātu, ka nesam atbildību par viņu nodomiem! Ja vien cilvēki zinātu, ka Šambalas būtība ir tas Avots, kas rada labāku pakāpi cilvēcei!

Kad saku, ka zemes garozas piesātināšana ir Mūsu uzdevums, tad cilvēkiem būtu jāsaprot, ka mūsu planētai jāatmostas. Kosms gaida!

Cilvēki lūdz Labuma. Kosms apstiprina cilvēci kā pieņēmēju, bet gan kā pieņēmēju un radītāju. Tā tiek likta pakāpe un jauncēlēja gars var vareni

radīt, kad sprieguma spēks aizsniedz Kosma Virsotnes.

18. Kā cilvēce izprot Mūsu Tēlu, tas ir tik pretēji istenībai. Kad Mūsu Tēli dzīvo apziņā, kā atbildīgie par cilvēci, tad Mēs varam pieņemt šo uztveri, kā tādu, kas izprot Archata sirds spriegumu. Protams, Mums bija jārunā, ka Mūsu radošajā darbā Mūs rosina vienīgi likuma jūtas. Bet likuma jēdziens tik daudzveidīgs! Kad Mēs, cilvēces Brāļi, runājam par likumu, kā par Mūsu esamības stimulu, tad, protams, Mēs runājam par dižo Magnēta likumu. Mūsu likumā pārveidojas visa kosmiskā dzīve, kas pamatota uz lielās pievilksanas. Pievilksmē, viņai tiecoties, izpaužas visdzižākā sirds. Jūsu likums dibinās uz cilvēku cietsirdības, Mūsu likums dibinās uz Pasaules Mātes Sirds!

19. Planētas virsū ir parādība, kas tuvu skaņas celšanas darbam tālajās pasaulēs. Mēs izveidojuši šo parādību gadatūkstošos. Un Mēs, cilvēces Brāļi, tā tiecamies uz Mūsu Spēkiem, kas nāk no Hierarhijas. Tai pašā Magnētā Mēs tiecamies uz to pašu Spēku, kas Mūsu radīšanu paceļ. Brīnišķīgs ir Mūsu esamības noliktais uzdevums. Var izpausties kā spēks, kas tur izpaudumu „kausu“; abas rokas izstieptas pret „kausu“.

20. Var izprast šo Mūsu veidojumu cēlienu kā pastiprinātu Magnētu. Cilvēcei, atzīstot Magnētu un tā pastiprinātās darbības, jāpielaiž arī Magnēta pastiprinošais spēks kā Valdoņa Rokas izpausme.

Par radīšanas darbību varu teikt, ka ikviens gars jaunrada savdabīgi. Gararadīšanas norise, kad atmiņa nepatur savas darbības, ir tik spēcīga, ka tā var radīt visgrūtākā uzdevuma apstiprinājumu.

21. Mēs sakām apziņas loks, jo par pilnu apli saucam Archata apziņu. Bet izpausta vēl lielāka atziņas pakāpe, to Mēs saucam — „apstiprināts par pilnīgu“. Kosmiskais Magnēts ir Mūsu neskartais varenais spēks, šī spēka milzums neaptverams. Ja vien gars spētu saprast, tad bezbailība piepildītu visu sirdis un liksmība atskanētu sfairās.

Archats iet, nesdams Kosmiskā Magnēta spēku sirdī! Kosms rada, rada Esības daļumu. Tiekšanās parādību Es varu saukt par Kosmisko Magnētu.

22. Archatam radot sirds pauž to tiekšanos, ko apstiprina Kosmiskais Magnēts, izvelkot tiekšanās pilnos savienojumus. Tiekšanās apdvestās Archata sirds būtiskais radošais spriegums tā deg izplatījuma ugunī!

Veicināt evolūcijas progresu, sniegt apstiprināto Patiesību, zināšanu, un pievienot cilvēci evolūcijas strāvām, — šis stimul rosina katru Archata kustību. Šis sasprindzējums iekustina visas jūtas un smalkās enerģijas. Tā darbojas manifestētais cilvēces Draugs! Šis izplatījuma tiekšanās ir Mūsu līdzdarbības pamati. Tāpat apstiprināti ir ugunīgā Agni Joga, šī cilvēces Drauga, centri. Jā, jā, jā! Mēs kalpojam cilvēces progresam.

23. Jūs pareizi dzirdējuši par valdīšanu. Patiesi, Hierarchs lieto varu kosmiskā progresa labā. Mums, cilvēces Brāļiem, pieder šās varas spēks, ejot ar Kosmisko Magnētu. Apstiprinu, patiesi, Mēs radām ar spriegumu sirdī. Tā izpratīsim vienību. Jo kosmiskā radīšana rada, tāpat arī Saprāta Sirds spriegumā. Jā, jā, jā! Šis likums ir Saprāta apstiprinājums. Kosms tā jaunrada, jā, jā, jā!

Tev, Pasaules Mātei, Esības likums atklāts. Tevi, Valdone, Mēs, cilvēces Brāļi, padevīgi godājam. Tevi, Tevi, Tevi! Tā kopsalējusies sirds valda Pasaules Visumā, jā, jā, jā!

24. Nežēlīgs ir cilvēks pats pret sevi. Kurn uz savu likteni, bet aizmirst, ka ar visbargāko sodu pats sevi soda. Mums grūti iepotēt domu par karmu, bet vēl grūtāka ir cilvēka apziņa, kas iet taisni bezdibenī. Ļaudis pašiznīcināšanu un pašapmānīšanos cienī vairāk par apgaismoju apziņu.

Šambalas meklēšana ir tik dažāda garīgajos laukos, un vai patiesi cilvēki domā, ka atradīs Šambalas Vienkopu ar uzbrukumu vai gaveni? Teiksim tam, kas pazīst ceļu uz Mums — „Ej mīlestības ceļu, ej darba ceļu, ej ticības vairoga ceļu!“ Tam, kas atradīs Mūsu Tēlu savā sirdī, Mēs teiksim: „Ej ar sirdi un „kauss“ apstiprinās ceļu!“ Tam, kam šķiet, ka viņš atskārtis savu ceļu ar iedomību, tam sacīsim — „Ej pamācies pie gara, kas pazīst piepildījumu.“

Mazās meitenes tēls, kuŗa nes smagu Bībeles sējumu, kundziski lepņajās zālēs šķiet jaunās pa-

saules radītāja. Mazā meitene, kas atskārtusi Gaismas Skolotāju zem zilajām debesīm, ir tumsības cietumu sagrāvēja.

Kad meitenes gars spēj uztvert cilvēces Brāļus, tad šī gara vārds ir gaismasnesējs zobens. Kad gars spēj nojaust no bērības, ka cilvēces Brāļi atjauno esošo, tad garam ir vārds gaismasnesējs.

Dārgi mums bērnu garīgie vadītāji!

Atziņas izpausme ir labākais veltījums evolūcijai. Kosmiskās dzīves pavēle sauc uz gaismunesošo varoņdarbu un šo uzdevumu apstiprina tikai Gaisma.

25. Karmas plūsma traucas kā straume, un apziņa var pārradīt šo straumi manifestētā daļuma svētā savienībā. Bet kā cilvēki izprot karmisko plūsmu, redzams no cilvēku darbiem. Karmas un savienības apstiprināšanas parādību Mēs apstiprinām kā visdzižāko Patiesību.

26. Mūsu Norādījumu smalkums cilvēcei pašreiz nav uztverams. Kad gan būs iespējams apskaidrot cilvēku ar Mūsu Tēlu? Domāšana ar grūtībām apjēdz augstākās sfairas tīrību. Mēs sargām svēti dzīvības sakrāmentu. Dzīvības rats daļēdveš. Dzīvības rats piesātinās ar Kosma vienību. Dzīvības rats vērsts uz Materijas Lūcidas diženumu. Un tikpat gaismunesoši ir katra dzīvības izpauduma stari, kad dzīve tveras Kosma varenībā. Svētās gara saites līdzinās stariem, kas sēj lielāko gaismu. Apzinīgi austās karmas atomistiskā enerģija ir spēcīgākās sviras.

27. Patiesi, gara likne aiztur augsmi. Spazmatiska tiekšanās rada eksploziju, kas plosa telpu. Katrs tiecīgs vilnis ved uz radīšanu. Katra lejup-ejoša darbība rada eksploziju. Visšausmīgākā parādība ir doto Norādījumu noliegšana. Ceļā uz manifestēto Brālību jāsaprot, ka Augstākam Hierarham ir savi uzticības nesēji. Tāpēc neviens nedrīkst noliegt to, ko devuši Mūsu pilnvarotie; citādi nav aizsniedzamas augstākās pakāpes. Tāpēc atkārtoti to, līdz apziņa piesātināsies ar visdižāko principu. Tāpēc sargait, noliedzēji, to dārgumu, kas dots kā augšupeja.

28. Brīnišķīga ir doma par Brālību virs Zemes. Katra gara disciplīna dod tiekšanos. Tikai griba var dot disciplīnu garam, bet kad doma kļūst kā apstiprinājusies patība, tad, patiesi, nav kanāla dzīves pareizajai darbībai. Tā katra pielietota doma dos augsmi garam. Tā tikai Hierarchijas ķēde dos iespēju iet uz augšu. Lielā paklausība ved pie patiesas radīšanas, jo kad paklausība vada darbību, tad spēks izaug un galvojums sasprindzē visus spēkus.

29. Kas pieklāvis Bezrobežības Mācībai, tas iekaro, vispirms, darbības brīvību. Tas, kas bīstas piekļauties Brālībai, zaudē vislielāko. Kas bīstas no dogmas, var apstiprināties Mācībā, kā lidojumā uz tālajām pasaulēm. Kas bīstas no šī kopsakara, var palikt pie sliekšņa. Tiekšanās nepārtrauktība dod Mūsu Mācības apstiprinājumu.

Archati, kas dod cilvēcei pilna „kausa“ jēdzienu, nevar atņemt cilvēcei brīvību. Ne atteikšanās dzīvē, ne nošķirtības mūros mājo Brālība. Katrai dzirkstelei, kas aizdedzina apziņu, ir rekordi; katrai tiecīgai bultai ir rekordi. Ne abstraktība, bet ugunīga trauksmainība dzīvo. Tie, kas pazīst kosmisko tiekšanos sasniegumu, patiesi, var sacīt, — „Mēs ar uguni radām, mēs ar uguni tiecamies, mēs ugunī dzīvojam; ne brīnumi tie, bet dzīves pārradīšana Materijas Lūcidas tērpā.“

Kā Brālība dzīvo? Kā Brālība darbojas? No Mūsu Svētmītnes izplatās sirdīs Mūsu radīšanas pavedieni, kā tiekšanās cilvēces labā.

30. Sveša cilvēkiem doma par paklausību Skolotājam. Kā gan gars var pazaudēt, kad Meistars ir Vadošā Bāka? Kā gan māceklis var pazaudēt savu uguni, kad Meistars liek visām ugunīm iedegties? Kā gan Meistara Vairogs var aizturēt, kad māceklis tiecas ugunīgi caur Meistaru? Tā cilvēces apziņā mīt maza vēlēšanās censties uz darbību, kas liek sadarboties. Bet cilvēcei jāiemācās pašdarbībā iemiesot visas apstiprinātās Meistara domas. Tā Kosmiskais Saprāts sasniedz evolūciju, tā cilvēcei jāiemācās jaunveidot pa augstāku ceļu. Patiesi, Meistara atdarināšana ir Meistara Tēla ietveršana.

31. Mērķtiecības pazīšana ir pazīme, ka līdzdarbojas ar Mums. Kā gan citādi var iegūt Magnētu izpratni, kas izsūtīti pa dažādām zemēm? Kā gan citādi lai tuvotos cilvēka apziņas magnētizēša-

nas parādībai, kas klusībā vērš uz sevi veselas tautas skatu? Tā var izsekot, kā sūtītie Mūsu Māsas un Brāļi pievilka un virzīja ap sevi veselu tautu apziņu. Bet tādēļ piesardzīgi jāizprot katra soļa vērtība.

32. Kā var sasniegt Magnēta izpratni, ja mēs šaubīsimies par Valdoņa Norādījumiem? Kā var uzvarēt naidnieku, ja mēs šaubīsimies par mums nolemto vareno spēku? Kā gan var sagaidīt stipru celti, ja mēs neatzīstam neatceļamo Hierarchijas Pavēli?

33. Kā gan lai pieiet pie Avota jo tuvu? Kā gan lai nostiprinās augstākā izpratne? Tikai ar Hierarchijas likumu. Roka Vedošā ir Roka Paceļošā. Jo Roka Norādošā ir Roka, Kas rāda ceļu uz Augstāko Likumu. Tā tiek radīta Hierarchijas likuma diženā pakāpe, patiesi!

34. Tikai nobrieduši gari var sevi apgrūtināt ar noteiktu termiņu zināšanu. Nav iespējams iedomāties, cik daudz stīgas sarautas no nolikto laiku minēšanas. Pat drošsirdīgu garu cenšanos bieži apturējuši termiņu šķēršļi. Derīgi zināt virzienu, bet šaurais termiņš izjauc kosmisko jaunveidošanu. Kā var runāt par Magnētiem, kad katrs termiņš sadalīs uz priekšu traucošās kustības pavedienu. Tikai vērīgums un piemērība mērķim vedīs, nezaudējot enerģiju.

35. Kā gan cilvēki izprot Hierarchijas likumu? Kā gan tie pilda dzīvē visus likumus? Kā gan tie sasprindzē sevī labākās tiekšanās? Hierarchijas li-

kumu, patiesi, ieskata par personīgu tiesību, aizmirstot, ka Hierarchs ir ķēdes loceklis un pilda Augstāko Gribu. Tikai tā var rast atbilstību augstākam uzdevumam. Tikai tā var pildīt uzticību un uzkrāt „ugunu kausu“.

36. Tā Hierarcha uzdevums ir Augstākās Gribas Pildītāja uzdevums. Kad gars piešķir sev apstiprināto tiesību, viņš var sasniegt vienīgi pildot Augstākā Pavēli.

37. Atcerieties gravitācijas un pretdarbības likumu. Stingrums izriet no pievilksnās un spriegums no pretdarbības. Pievilksnās pa Hierarchijas līniju uz Mani un pretdarbība no naidnieka uz cildinājumu. Tā Meistars un naidnieks ir stūrakmeņi.

Zvēru dīdītājs papriekšu tos sanikno, lai pēc tam tos turētu savā varā. Nevar notikt kustība bez sasprindzējuma, tālab katrai progresīvai Mācībai vajadzīgi naidnieki un Skolotājs. Vajag atcerēties fizisko likumu, lai saprastu gara likuma nenovēršamību. Norādu, lai saprastu Meistara nozīmi un naidnieku vajadzību. Protams, tikai Meistars novedīs naidnieku līdz ārprātam. Vajag ļaut izpausties zināmam ļaunuma mēram, lai izietu atjaunoti no ļaunā niknuma liesmām. Nevar paiet garām ceļa mežgliem, bet zinait, ka nekāds sakāpinājums nepaiet bez sava labuma. Varbūt tas kalpo veselām tautām! Ja vientuļnieks ar domu spēj sagraut ļaunā cietoksni, tad sakāpinājums, ko pielaiž Aug-

stākie Spēki, būs mūrļauzis pret ienaidnieku spēkiem.

38. Katrai gara augšanai vajadzīgs, lai to apgrūtinātu apstākļi. Ir sena leģenda, ka no cilvēku ciešanām dzimst dārgakmeņi. Tā arī ir, un tāpēc, kad saku — uzkraujiet Man nastas, tad nevis upuri nesu, bet tikai pavairoju gara spēku. Tāpat arī cilvēkiem jāapzinās, kādā mērā pēdējie atklājumi tuvina tos kosmisko problēmu atrisināšanai. Jo katrs sauciens aiztraucas pa pasaulēm. Tāpat kā parastais fotoaparāts var dot astrālās pasaules atveidus, tāpat arī ikviens jebkuras strāvas vilnis var savienot tālo pasaulu pavedienus.

Ir laiks saprast zemes iemiesojumu atbildību un priekšrocību. Bet ļaudis izvairās bieži uzklausīt izplatījuma viļņus un tvert atskaņas un atbildes, kas plūst no pasaules ēkas dažādiem slāņiem. Mēs atkārtojam par garīgās attīstības priekšrocībām, bet lietas pamatā tik kroplīgi, ka labi domājošais pilsonis pat bīstas pieminēt visu, kas saistīts ar gara starojošo lauku. Pamēģināit runāt par atziņas gaismu un gara labumu, un no jums sāks baidīties, kā no laupītājiem un slepkavām! Bet pat laupītāji bija Kristus un Budas mācekļi; tāpēc nebīstieties cilvēku palamu, bet uzklausait Mūžības Balsis, kas ved uz Labumu un Gaismu.

Nebīstieties! Nebīstieties! Nebīstieties!

39. Kosma radīšana arvienu veidojas visu spēku sasprindzējumā. Tāpēc jo augstāks spriegums, jo

varenāka ir uzvaras parādība. Mūsu radīšanas process piesātinās ar spēka kādību. Tāpēc, sako-
pojot visas enerģijas, mēs varam paļauties uz
veiksmi. Tikai enerģiju kādība dod vajadzīgo dar-
ba pakāpi. Tāpēc ir tik svarīgi, lai cilvēkiem būtu
paplašināta apziņa un tie ietvertu visu vajadzīgo
celšanas darbam.

40. Pildot Manu Gribu, tu dodī Man iespēju
pildīt tavu gribu. Kur robeža starp gribām, kas
tiekas uz Gaismu? Var iegaumēt, ka Mēs vedam
tos, kas Mums uzticējušies, pa pārbaudīto Magnētu
ceļu. Var paļauties uz Stūrmani, kas izgājis
oceanus. „Pārej tiltu un pārbaudi sevi. Bet Mana
Zvaigzne pazinusi mūžus.“ Lai bailes neskaņ pār-
baudīto sirdi.

41. Darbības kādība apstiprinās tiecoties. Kad
vārdi pārveidojas darbībā, tad apstiprinās aug-
stākā enerģija. Tāpēc tikai dzīvē var izpaust visas
augstākās enerģijas. Ne vārdi, bet darbības jā-
uzskata par augstāko enerģiju apstiprinājumu.
Tikai kad izpausts gara potenciāls darbībā, apsti-
prinās augstāka atbilstība. Tā tiekšanās apdvesta
meklēšana dod atslēgu uz Bezrobežību.

42. Tālab Mūsu Plāns ir tik spēcīgs, tālab
Mūsu Nolikums tik varens, jo vārdi ieiet dzīvē kā
brīnišķīgi apstiprinājumi. Tālab Mūsu Vārds tik
dzīvs, jo radīšanas impulss tādā mērā piesātināts
ar uguns spēku. Tikai kad Mūsu Nolikums pielie-
tots dzīvē, var apstiprināt augstāku pakāpi.

Kāpēc gan tik rosinošs katrs jums uzliktais uzdevums? Tāpēc ka tas nes sevī Mūsu Līdzdarbības ķīlu. Tā Mēs apstiprinām Hierarchiju pēcnācības likumā. Tāpēc, kad kosmiskais likums tiek apzināts, tad nodibinās Hierarchijas ķēdes izpratne. Tā labākais pildītājs kļūs jo tuvs Hierarcham. Tikai Augstākās Gribas pildīšanas izpaudums ir Kalpošanas Hierarchija.

43. Kā gan pārveidojas gars? Radot impulsu. Kā gan dodas augšup gars? Radot tiekšanos. Kā gan garam nepiesātināties ar uguni, ja tikai tā var pievienoties Kosmiskajam Magnētam? Jo Augstākā Gara apziņa ir piesātināta uguns, tāpēc vienīgi Augstākās Gribas apjēgšana var novest garu pie noliktā piepildīšanas. Tālab katrs apzināts mērs dod darbības daiļumu. Radīšanas process, kas pieklāvijs apstiprinātajai ugunij, magnētizējas apzinīgi, pildot Augstāko Gribu.

44. Tāpēc katra piepildīta doma ir noguldījums ugunīgajā radīšanā. Tāpēc katra piepildīta doma savienojas ar Mūsu darbībām. Cik piesardzīgi mācekļiem jānoteic savu domu kādība, vai nav kur pašlēpies patības vai iedomības tārps jeb pašmīlības parādība? Atzīšanās godīgums ir īpašība, kas katram garam sevī jāattīsta. Tikai tā var izpildīt Valdoņu Plāna uzdevumu. Hierarchijas Ķēdes parādība tiek celta pildot Augstāko Gribu.

45. Domas kādība tik visai spēcīga, ka izplatījuma uguns atbilst domas spriegumam. Tikai

kad nodibinās atbilstoša harmonija, var piepildīt kosmisko apstiprinājumu. Tā katra atbilstība nes savas sekas. Jūtīguma attīstībā ir apziņas paplašināšanās ķīla. Tāpēc tiekšanās kādība ir vispareizākais gara augsmes rādītājs, un apziņa izpaužas kā apstiprinātais radīšanas spēks.

46. Tā domas kādība sasprindzējas no meklēšanas impulsa. Gara radīšanas spriegums rodas no uguns spēka, tāpēc Mūsu darbiniekiem jāapjēdz viss radošās domas spēks un jāiededzina ugunis. Tā tikai domas kādība var paplašināt apziņu. To lai atceras Mūsu darbinieki.

47. Kāds Jogs bija izdaudzīnāts par jokdari, jo nemanot pārstatīja dažādus priekšmetus mājās. Un kad vaicāja: „kādēļ?“, viņš atbildēja: „Vēroju, vai jūs neesat kļuvuši akli?“ Tiešām, reti kāds ievēro apkārtējās pārmaiņas. Bet „Ērgļa Acs“ pirmā pazīme ir ievērot vismazākās pārmaiņas, jo no tām atkarīgas veselā vibrācijas.

48. Protams, Hierarchijas spēks ir visdzīvīgākais, un celšanas darbu veidot var vienīgi pa šo tiltu. Tā ikviena liela pasākuma pamatos likta enerģija, kas piesātināta ar Hierarchijas likumu. Tikai uz visciešākās saplūsmas likuma var radīt. Tikai uz Hierarchijas Principa apstiprinājuma pamata var apstiprināt augstāko iespēju. Radošā Griba vēsta, ka apvienota apziņa dod saskaņotības lēmumu.

49. Var pārbaudīt uzmanību visvienkāršākiem līdzekļiem. Nolieciet priekšmetu jaunā vietā, bet

ja to neievēro, paplašināt priekšmeta apjomu un vērojiet, kāds zilonis tad beidzot pievilks „aso“ skatu. Vispār pārbaudait gan pret bailēm, gan pret uzbudināšanos un pret nevērību, gan visos gadījumos, kad lakmusa papīrs var nosarkt no kauna. Nav vajadzīgs radīt sarežģītas parādības, bet vienkārša uzmanība pavirzīs jau daudz pakāpes uz priekšu. Tā vajag uzsākt „Ergļa Acs“ attīstīšanu!

50. Daudz laba atnes apvienoti sūtījumi, kad var uzturēt vienu toni, it kā ar mūzikālo atslēgu. Var pat uzdot ar kamertoni vienu vadošu toni. Magnēts, kamertonis, gredzens un daudz citi parastie pielāgojamie priekšmeti viegli ieiet jauno jogu dzīves lietošanā. Putekļu uzkrājumu tīrīšana prasa lāpstu un slotu. Nevajaga vairīties no parastiem priekšmetiem — kā apakšā, tā arī augšā. Ir gudri pierast, ka nav miera un nav beigu. Bet vien tikai Mūsu Brālības un Hierarchijas apjēgšana jau virza ceļnieku pa īsāko ceļu uz Bezrobežību.

51. Orbita, kas pievelk apzinīgas tiekšanās, arvienu novedīs garu pie Mūsu Vārtiem. Gara radīšanas izpausme atskan visā Izplatījumā un tikai Augstākās Varas atzīšana piesātina garu ar radošu meklēšanu. Tāpēc katra orbita, kas pievelk pie augstākas jaunradīšanas, tiek piesātināta visām augstākām enerģijām. Vienīgi apzinīgas meklēšanas ceļš dod tiekšanos uz Mūsu Orbitu. Tā var aizsniegt virsējās pakāpes.

52. Nepieradināt jaunus gaidīt lielas parādības

viņu cilvēciskajā mērogā. Tik ļoti vecie mērogi neatbilst īstenībai; tik ļoti cilvēki sagrozījuši lielumu jēdzienu, pat fiziskā nozīmē. Doma nespēj aptvert, ka tikai sekas noteic patieso lielumu. Katra darbība var tikt izmērīta tikai attiecībā pret Hierarchiju un Bezrobežību. Tā šie jēdzieni mums būs zīmes, kas ved reālītāti. Tā mācait jaunos vspirms padomāt par Bezrobežību, iegaumējot pie tam, ka neviens nedrīkst uzskatīt sevi par niecīgu puteklīti, kā to parasti dara liekulis. Mūsu lielums nodrošināts ar milzu atbildību. Mēs nekļūdīsimies, mērīdami pēc atbildības.

53. Ceļot apstiprinātus pasākumus, jāatceras, ka ceļšana vienmēr veidojas augšup. Ceļot Valdoņa Vārdā, ir tikai viens ceļš, kas ved pie Radošā Avota — varenās Hierarchijas ceļš, Dižās Kalpošanas varenās vadības ceļš. Tāpēc pieskaršanās radošajam principam vērš garu uz apstiprināto Hierarchijas likumu. Katrs ceļšanas darbs liek apzināties tiekšanos augšup. Tāpēc tikai Hierarchijas paklausīšanas likums var dot likumīgu spriegumu. Vienīgi tā var apjēgt ceļu, kas ved pie varenās Bezrobežības.

54. Lēģenda par Milzi, kas balsta Zemi, nav mānīcība, bet atmiņa par Vienīgo, kas uzņēmis atbildību par Zemi. Tā jebkurā darbībā ir vienīgais, kas uzņēmis uz pleciem atbildību. Vienīgais, sadarbībā ar citiem, rada līdzsvaru, it kā vilcīņš kustībā. Vajag uzglabāt kustības ritmu, tā mēchanika pārvēršas par mākslu. Vienkāršu uzmanību,

par ko Mēs aizrādījām papriekšu legendās, simbolos, tagad uzdodu izpaust ar vienkāršu Norādījumu, — vienkārši atvērt acis, jo daudz pazīmju visapkārt.

55. „Kausa“ uzkrājums noteic darbības kādību. Katra doma, kas liek jo spēcīgi izprast Hierarchiju, paceļ garu. Tāpēc, kad tiekšanās pieaug, apziņas paplašināšanās ved garu pie Sākotņu izpratnes. Gara radīšana var celt tiltu uz augstāku izpratni tikai ar vissmalkākām enerģijām. Tāpēc „kausa“ uzkrāšana dod vislabākās iespējas un sasniegumus. Cilvēkam jātiecas uz „kausa“ uzkrāšanu un apziņas paplašināšanu. Tā smalkākās enerģijas pieejamas tikai smalkākai uztverei, un bezrobežīga tiekšanās atver Vārtus uz Daļumu.

56. Protams, kad gars pierod Kalpojumā saskanēt atbilstīgi augstākiem uzdevumiem, tad nodibinās gara sakars ar Augstāko Gribu. Tālab vajag pielietot tiekšanos aptvert Augstāko Gribu, vienīgi tā Hierarchs var kalpot Mūsu uzdevumam. Pieņemšana un pildīšana ir Hierarcha drosmes tikums, patiesi. Tāpēc apstiprinu radīšanas vareno spēku — apziņu saplūsmā. Tā mēs radām nākotni, — Apstiprinu!

57. Zemas domas tikušas iztēlotas kā riebīgi rāpuļi. Nekas nevar vairāk atbilst šīm apziņas pādibenēm. Vai gan var mierīgi sēdēt uz krēsla, zinot, ka zem tā indīgas čūskas un skarpiji? Vajag atsvabināties no rāpuļiem un, visupirms, pa Hierarchijas līniju. Valdoņa nopelšana un zākāšana nav

izlabojama. Ikvienam, kas nopaļā Hierarchu, jā-
iegaumē, ka viņa vieglprātība un noziegums sagandē
viņa karmu uz daudziem mūžiem. Patiesi, ja uz
vienvienīgo Gaismu ir viens ceļš — caur Valdoni,
tad vienīgi galēja gara tumsība pielāus šī vienīgā
ceļa postīšanu. Vajag nostādīt tiekšanos uz Aug-
stāko kā dzīves būtību, un uzņemties svētbijīgu at-
tieksmi pret šo pestījošo tiekšanos. Noniecinot
Hierarchu, var nosodīt sevi un nodarīt bīstamu
ļauņumu daudziem tuviniekiem. Laiks to iegaumēt!

58. Kad izplatījums piesārņojas ar nesaprašas-
nas miglu, tad, protams, radošiem stariem ir grūti
izlausties cauri. Katrs slānis piesātinās pēc savas
tiekšanās sastāva, tāpēc zemes slāņi tik necaurlai-
dīgi. Tāpēc visām gara meklējumu izpausmēm jā-
noris spriegā tempā. Gara meklējumiem jāpievelk
gars pie Hierarchijas Magnēta, jo katrai varai ir
sava atbilstība virs Zemes. Tā Hierarchijas likums
jāliek lietā dzīvē.

59. Daži cilvēki ikdienas svētuļo Skolotāja
Tēla priekšā un iedomājas sevi esam lielajā Kalpo-
jumā. Mācība un Kalpošana vispirms paredz ap-
ziņas paplašināšanos, kas pamatojas uz sekošanu
Mācībai un Meistara godināšanu. Gremdējoties
Bezrobežības pētišanā, vispirms jāapjēdz mīlestības
un atdevības bezrobežība. Nav gudri sacīt — mī-
lestība pārpildīta un atdevība. izsīkusi, jo sekas
būs sevis paša izpostīšana. Vajag saprast mīlestī-
bas un atdevības bezrobežību kā pirmo soli uz Kal-

pošanu un Jogu. Vismaz šo uzdevumu vajadzētu uzstādīt kā līdzekli pašprogresam. Vajag doties uz priekšu Meistara virzienā, vienīgi tad nāks atvieglojums. Bet izturēšanās pret Meistaru kā pret ikdienības lietu nevedīs pie sekmēm. Svēti, bezrobežīgi audzēsīm mīlestību un cieņu pret Meistaru, kā dziedniecīgu līdzekli atdzimšanai.

60. Sirids lūgšana ir mīlestības un atdevības izpaudums. Pildīsim mūsu pieredzes trauku, jo pie tā nevairāmi nonāksim. Nezaudēsīm dārgo laiku ar noniecināšanu un izārdīšanu. Katrs sairums sacel neapvaldītas stichijas, citiem vārdiem, ir pretrunā ar izpausto Kosmu. Apziņas augšana patiesi ir Mūsu svētki!

61. Kad doma ietver tiekšanos pildīt Augstāko Gribu, tad nodibinās tieša mijattiecība ar Augstākās Gribas Vairogu. Vai gan var aizsniegt Kosma izpratni bez tiekšanās iekļūt Augstākajās Sfairās? Jo tikai pēcnācība dod katras tiekšanās pamatu. Viss esošais iet uz priekšu sakarā ar pēcnācības likumu, tāpēc katras nošķiršanās sekas var būt tikai noliktā zaudējums. Tā doma rodas kā pēcnācības nesēja, tā Augstākās Gribas likums rada bezgalīgi.

62. Visās reliģijās aizgājējam no Zemes tika dots ceļā Aizstājis, Svētā vai Enģeļa, vai mirušā radnieka veidā. Tā apstiprinājās pēcnāyes pasaules esamība un Vadītāja vajadzība. Vajag pierast pie šās domas par Vadītāja nepieciešamību. Tā visās reliģijās nodibinājās Vadītāja un Skolotāja jē-

dziens. Tāpēc kad runājam par Skolotāju, Mēs atgādinām to, kas nenovēršams. Mācība var dzīvot jeb arī vērsties nāves skāvās. Bet tik viegli likt uzplaukt dzīvei, vērsties uz Gaismu.

63. Psīchiskās enerģijas īpašība ir pareiza nolē-muma apstiprināšana. Kā gan cilvēkiem jāattīsta sevī šī īpašība! Bez šās īpašības nevar piesavinā-ties izplatījuma uguni. Bez šās kādības nevar sa-ņemt pienācīgo dārgumu. Tikai pieskaršanās Aug-stākajam var dot virzienu, tāpēc nepieciešami cen-sies izprast Augstāko Sākotni. Tikai tā mēs tuvo-simies Hierarchijas likumam.

64. Fiziskās sajūtas var uztvert vienīgi psīchis-kās enerģijas refleksu refleksu; to pašu var sacīt par smalkajām enerģijām un atstatajiem Kosma ķer-meņiem. Bet tas nedrīkst apturēt meklējumus, jo pēc ēnas un gaismas avota var izpazīt priekšmeta augstumu. Tāpat var izlietot visas rietumu izziņas metodes, jo neredzu izšķirību starp rietumiem un austrumiem, kad atrodamies pētīšanas virsotnēs! Vajag visvisādi nolīdzināt neziņas kondicionālos iedalījumus. Nebaidīsimies izpētīt visiem līdzek-ļiem, lai tikai izzinātu!

65. Darbību īpašības apstiprina apņēmību tiek-ties. Ikvienu darbība piesātinās ar savu īpašību. Kustības impulss liek apstiprināt varoņdarba strau-jo dedzību. Darbības kādība noteic apstiprinājuma parādību. Kā gan garam jātiecas uz darbības īpa-šības un kādības izsmalcināšanu! Domāšanā ietve-

ras visa radišanas ķīla un darbības virziens. Tāpēc tuvošanās Hierarchijas ķēdei virza garu uz radišanas patiesību. Tā jācenšas pildīt Augstāko Gribu.

66. Tāpēc ka cilvēcei sveša Augstākās Gribas pildīšanas izpratne, tas novedis cilvēci tai stāvoklī, kas viņu tā izolējis. Tālab Mūsu mācekļiem jācenšas visiem saviem spēkiem pildīt, lai nenošķirtos. Tāpēc tik svarīgi izprast Hierarchijas likumu!

67. Jūs varat izdarīt vienu no visderīgākiem psihiskiem mēģinājumiem. Ja pieņemsit visus Mūsu aizrādījumus un jums šķitīs, ka kaut kas no norādītā nav piepildījies jeb tas jums negaidot izveidojies, tad nekavējot izpētaīt pašu Norādījumu, izskaidrojot to vārdos parastajā cilvēku izpratnē. Pēc tam atcerieties visus notikušos apstākļus un apsveriet visus nodomus, jūsu pašu sarūgtinājumus, uzbudinājumus, un visas citas nejaušības un pārsteidzības. Visai svarīgi novērot, kādi notikumi iespaido kosmiskos viļņus. Var redzēt, ka mūsu cilvēciskais smagums, lai cik liels tas būtu, nav salīdzināms bieži ar vismazāko domu. Tādā kārtā varat novērot, kādā mērā psihiskajai sfairai ir pašai savi likumi, ārpus mūsu trim izmērījumiem.

Sākot ar šādiem novērojumiem, var nonākt pie vērtīgiem slēdzieniem, kas, vienkopus sakrāti, var atnest lielu svētību cilvēcei. Jo tagad pienācis laiks it sevišķi neatlaidīgi izvest dzīvē psihiskos likumus. Vajag savākt pacietības kausā visus atzīmējumus un iegaumēt, ka katram klimata un atmosfairiskā

spiediena apstāklim tāpat ir dziļš iespaids uz psīches likumiem. Lietosim visprecīzākos svarus mūsu domu svēršanai un atcerēsimies, ka katra metalla oksidācija iespaido raksturu un domu kādību. Tāpat dūmi un atkritumu vai gaļas gruzdēšana arvienu kaitīgi. Neaizmirsīsim, ka putekļi, kā sairšanas daļiņas, arvienu iesūcas miesas porās. Tā mierīgi atzīmēsim visus dzīves sīkumus — ne pašattainojumam, bet lai izpētītu mūsu dabu un gūtu iespējas sevis pilnveidošanai.

68. Vēl viens svarīgs mēģinājums. Pieradinait sevi skatīties neredzot un klausīties nedzirdot. Tas ir, protiet tādā mērā vērst skatu garīgos novados, ka pat neredzat to, kas jūsu priekšā, kaut jūsu acis atvērtas. Jeb, kaut skaidrs ir troksnis, caur atvērtajām ausīm to nedzirdat. Ar šiem fiziskajiem pārbaudījumiem var tikt tālu uz priekšu psihiskajā redzē un dzirdē. Tam nolūkam derīgi sev priekšā iztēlē nemitīgi turēt Meistara Tēlu, kā visdārgāko, kas saista jūs ar Augstāko.

Tagad iedomājieties mirkli, ka jums izdevies ar ķīmisku reakciju palīdzību radīt veselu mikrokosmu; šim radījumam jūs jau būsit radītājs. Kāpēc tad cilvēkiem tik grūti priekšstatīt bezgalīgu Radītāju ķēdi — no zemākiem līdz Visaugstākajiem Neaizsniedzamībā?

Tāpēc, runājot par Bezrobežību, mēs neiedomāsimies to kā kaut ko tukšu un bezmērīgu, bet kā kaut ko pilnu savā nemitīgajā augšupejā. Un vai

gan jūsu apziņā neizteicas visa Bezrobežība, jo kur gan ir jūsu apziņas mērs un robeža? Tā no vismazākā līdz Vislielākajam dodieties pa pakāpēm, kur katrs loceklis redzams un sajūtams. Šeit arī norādītais mēģinājums jums noderēs, lai redzētu caur fiziskajām necaurīdīgajām formām, kas atrodas jūsu priekšā; no acīmredzamā lai pārietu uz īstenību, kas padarīs bagātāku jūsu ceļu.

69. Vēl viens derīgs vingrinājums. Mēģinait rakstīt abām rokām un pie tam kaut ko dažādu vienā laikā. Jeb mēģinait vienā laikā diktēt divas vēstules un piedalīties divās sarunās. Mēģinait vienā laikā vadīt mašīnu un sarunāties par sarežģītām problēmām. Mēģinait neiesākt strīdu, kad jūsu sarunu biedra nenosvērtais gara stāvoklis jums liek uzbudināties. Izmēģinait daudzus jūsu apziņas sadalīšanās piemērus. Mēģinait, lai jūsu enerģija varētu brīvi izlieties vairākos virzienos, nezaudējot savu vērtību un nevājinot savu strāvu.

Vienveidīga tiekšanās piemīt Kali Jugai, bet visu enerģiju stīgas, kā pestījoša straume, darīs bagātus Satija Jugas atradumus. Mums bijuši sekmiņas apziņas sadalīšanās piemēri pagājušos gadsimtos, bet tagad sevišķi jāapstiprina visu Brahmavidijas kanālu darbība.

Vērsiet uzmanību uz domu plūsmu un apstiprinait pareizos ritma viļņus. Nevajag līdzināties dzīvniekiem, kas spēj vienā laikā domāt tikai vienā virzienā. Gaismas un Liesmas dēliem brīvi jāzvēro

dzirkstelēs un jāaizdedz izplatījuma ugunis. Patiesi, pienāk laiks aizdedzināt izplatījuma ugunis, citiem vārdiem, izpaust tās pat fiziskajā, tuvākajā sfairā. Ir grūts laiks, kad ugunis var uzliesmot un, nedisciplinētas, tās var sadedzināt un iznīcināt.

Pieņemiet šos atgādinājumus kā ikdienas mācību. Nedomājiet, ka tur, debesīs, ir citi likumi un ka mēs pagaidām pasargāti zemākās materijas neziņas dēļ. Nē, jūs zināt un sāksit likt lietā visus padomus.

70. Nepietiekoši pēta aerolitus, vēl mazāk uzmanības veltī kosmiskajiem putekļiem virs mūžīgajiem sniegiem un glečejiem. Tomēr Kosmiskais Okeans zīmē savu ritmu virsotnēs. Ja sākam domāt par Bezrobežību, vispirms vajag vērst uzmanību uz visu, kas nāk no ārpuses un kas materiāli mūs saista ar tālajām pasaulēm. Kā gan var doties tālajā ceļā, ja nepiegrīž vērības viesiem no tālienes? Tāpat vajag salīdzināt dzīvības simptomus mūžīgajos sniegos ar šiem simptomiem ielejās. Varbūt dažu dziedzeņu pārmērīga augšana notiek sakarā ar sniega ūdens lietošanu, kas satricina veselību kosmisko putekļu daļiņu iedarbības dēļ? Cik daudz derīgu novērojumu izkaisīts visapkārt, vajag tikai pastiept roku! Tāpat pareizi ievērojāt, ka vairums tuberkulozas slimības gadījumu nav nekas cits, kā plaušu centru aizdegšanās. Protams ugunis, ko uzkrājusi karma, bet kas neapjēgtas un nepielietotas, var kļūt postīgas.

71. Var vajāt gara tumsību, bet sevišķi jāno-

soda māņticība un svētulība. It kā spitālības kraupa apsedz māņticība vājās smadzenes! Mēs neesam pret laboratorijām un rietumu metodēm, bet lūdzam, lai tām pievienotu godīgumu, spēju strādāt un vīrišķību būt bez aizspriedumiem. Kā gan var domāt par kooperāciju, kad putnu smadzenes kavē katru mēģinājumu! Varētu sniegt vispārsteidzošākās parādības, ja velna ragi netraucētu retorti — jau tic velniem vairāk nekā Svētajiem!!

72. Katra tiekšanās dedzība piesātinās ar gara uguni. Gara radīšana piedalās Kosma ugunīgajā celšanas darbā. Kā gan var nošķirties no visas kosmiskās radīšanas, kad cilvēce ir Kosmiskās Gribas radošā pildītāja! Tāpēc vajag attīstīt sevi saskaņā ar Augstākiem Spēkiem, jo bez tiekšanās uz saskaņu nav radīšanas. Tā cilvēcei jāapstiprinās Augstāko Spēku izpratnē un jāpiekļaujas Augstākai Gribai.

73. Zināms, sasniegt var vienīgi piekļaujoties Hierarchijai; tikai lielā likuma saprašana atvērs acis cilvēcei. Kā gan necensties iekļūt jaunradīšanas varenajā spēkā? Tāpēc mācekļiem jātop apziņas pārņemtiem, kas apstiprina Hierarchiju. Tāpēc var celt tikai, kad Mūsu Uguns Nesēji nes Mūsu Gribu un mācekļi pieņem sūtīto. Ikviens cēlējs pazīst Hierarchijas likumu.

74. Domāšanas kādība, kā to liecina pārbaude, pieder pie smalkāko enerģiju kategorijas. Nav iespējams izmērīt domas fluktuāciju, tālab Mēs no-

likām mācekļu pārbaudi pēc domu izsmalcinājuma. Ik pēc trim gadiem Mēs dodam māceklim iespēju izteikties sakarā ar vienveidīgu notikumu. Tikai pēc šiem termiņiem var vērot patības, kooperācijas, pacietības un atdevības svārstīšanos. Līdzīgus mēģinājumus var pielietot arī citās enerģiju izpausmēs; jo vairāk, kad cilvēki pilnīgi aizmirst pārbaudīšanu. Tāpat var pārbaudīt pats sevi, vēšot skatu uz vecām lietām un sekojot, kā atspogojas atmiņu ietekme. Tāpat arī var kontrolēt sevi sakarā ar puķēm, ar mūziku vai lasot sen izlasītu grāmatu. Var zinātniski novērot apkārtējā iedarbību uz sen pazīstamu priekšmetu. Cik gan pakāpju var saskaitīt uz priekšu un atpakaļ! Turklāt var padomāt, kāpēc pakāpe, otrreiz noieta, vienmēr daudz grūtāka?

75. Zināms, mēģinājums pašam gar sevi arvienu noderīgs, jo atgādina par pārbaudījumu. Pārbaudīšana ir radišanas pazīme. Vajag pierast pie domām, ka cilvēki nemitīgi rada. Ar katru skatu, ar katru elpu, ar katru kustību viņi maina kosmisko viļņu plūsmu. Ja nav tukšuma, tad kā gan ir savienotas pasaules! Dzīvības šūniņas aug kā koka lapas. Bet mēs piemirstam, ka mēs atstājam katras mūsu kustības formu. Cik gan daļai tai jābūt, lai tā būtu Dižā Tēlnieka cienīga!

76. Uz atbilstības dibinās kosmiskās celšanas darbs. Bez saskaņas likuma nav iespējams apstiprināt radišanu un ugunīgās uztveres attīstību.

Tāpēc tik svarīgi būtisko likumu ievest dzīvē. Patiesi, bez atbilstības varenā spēka un ugunīgās uz-
tveres nav iespējams veikt nolikto.

77. Katra pakāpe prasa jaunus apstākļus. Katra jauna pakāpe atnes savu apstiprināto spēku. Tāpēc grūto laiku vidū izveidojas varena pakāpe samērā ar grūtībām. Tāpēc Mūsu līdzdalībnieku radošā darbība paudīs veiksmi, kad domas nostiprināsies uz nākotnes varenā spēka. Tā Mēs veidojam brīnišķīgu pakāpi! Tā Mēs ceļam zemju sabrukuma vidū. Tā Mūsu Spēks ieiet dzīvē! Jaunas pakāpes parādība tik tuvu, bet pasaule lemj savu likteni.

78. Nekas pasaulē nepaliek bez nozīmes. Dažreiz mēs mērījam ar lieliem mērogiem, bet bieži jāizdara mēģinājumi ar niecīgiem lielumiem. Tāpat jānovēro arī domāšana. Domu milži ir tikpat pamācoši, kā mazās dēlītes. Var redzēt, kā cilvēks, kas uzveicis milzu šķērslī, klūp niecīgā peļķē. Ļaunprātība, aizvainošanās, domāšana par sevi — iznīcina labākas iespējas, tāpat kā nodevība un bailes. Vajag prast izpazīt apstākļus: kur gan ir jaunais pārbaudes akmens? Tā skaidrā apredzē mēs sākam apzināties prieku par katru pārbaudījumu. Mēs sacīsim — „Valdoni, sūti Tavu Gribu — dodī, vai ņem! Ar Tevi kopīgi izšķirsim manus slazdus. Kopīgi apsvērsim manus vakardienas lēmumus. Šodien es paēdis, un Tu labāk par mani zini barības daudzumu rītdienai. Nepārkāpšu Tavu Gribu, jo

varu saņemt tikai no Tavas Rokas.“ Tā izsekosim sev gan lielajā, gan mazajā.

79. Jūs jau zināt, cik laiks ir sasprindzēts, un sakait tiem, kas nodrebējuši izbailēs: kamēr Valdonis mājās sirdī, ne mats nenokritis no galvas, un ikvienam nolemta pils, kā miesai, tā garam. Bet glabājiet sirdi šķīstu, lai Es varētu tur ieiet un aptērt jūs ar bruņām. Atcerieties, ja paņemto jūs atdevuši garā Valdonim, Viņš atlīdzinās jums simtkārtīgi. Tā nododiet jūsu domas Valdonim un ļaujiet Valdonim ieiet jūsu sirdī. Citādi bez Valdoņa būs šauri tukšajā sirdī, un kā zirņi pūslī ietarkšķēsies ļaunprāts tukšajā sirdī. Piepildait sirdi ar Valdoni tādā mērā, lai naidnieks nespētu iespiesties. Miers ar jums!

80. Atbilstīgu spēku pievilksnās piesātinās ar tiekšanos, kas apvieno spēkus. Visu nomaiņu apstiprināšanu sasprindzē enerģijas, kas pakļautas atbilstības likumam. Tāpēc katrs radošs spēks prasa šo likumu. Kosmiskās celšanas darbs atkarīgs no šīm atbilstībām, tāpēc Mēs sasprindzējam visus spēkus un apstiprinām augstāko atbilstību. Tā Hierarchijas ķēde veido atbilstības pakāpes likumu un katra tiekšanās piesātinās ar smalku atbalsi. Tikai saskaņa var apstiprināt bezgalīgu radīšanu.

81. Vaicās — „Kā gan pacelsim lūgšanas uz Visaugstāko, ja mūsu priekšā neatlaidīgi Valdoņa Tēls?“ Sakait — „Taisni caur Viņu griezieties pie

Visaugstākā.“ Turklāt, ja jūs aizsnieguši stāvokli, kad jums ir pastāvīgi Valdoņa Tēls, tad šis jautājums vispār jūs nevar saviļņot. Kad mēs nonākam pie apzinīgas kopības ar smalkākām enerģijām, tad daudz kas, kas neatrada vietu vakar, top pilnīgi saprotams šodien. Tā mēs iemācāmies priecāties un būt mierīgi tur, kur vakar skumām. Derīgi novērot, kā šķīstās mūsu apziņa ikdienas darbā; tagad šo zobenu rūdīšana ir īstā vietā, jo gaiss pilns uguns. Tikai Valdoņa Tēls var likt griezties visiem centriem un noderēt par Vairogu. Nebīsimies atkārtot par zobeniem un vairogiem, jo mēs vēlamies mieru un gara valstību. Tāpat kā uzvarētāji neatceras naidniekus, tā arī mēs neskaitām tos; un pietrūks mežu, lai pielīdzinātu tos kokiem.

82. Saprāta Dēli — Mēs cildinām viņus kā Hierarchus virs Zemes. Saprāta Meitas — tā Mēs cildinām viņas Zemes virsū. Tiem, kas tiecas uz gara evolūciju, jāseko Hierarchijas pēdās, lai ietu uz priekšu. Kas gan piesātinās tiekšanās pārņemto mācekļu garu? Kas gan apstiprinās augšupejas ceļu? Vienīgi Saprāta Meitas un Dēli. Kuņos gan uzkrātas sasniegumu ugunis? Saprāta Meitās un Dēlos. Tā Mēs cildinām Mūsu Ugunīgos Nesējus. Katra Mūsu Gribas piepildīšana veicas, paužot Hierarchijas ugunīgo likumu. Tikai Hierarchijas likuma apzinīga uzņemšana dzīvē apstiprina pareizo ceļu. Patiesi, izplatījums skan Hierarchijas apstiprinājumā. Tā tiek celta brīnišķīga dzīve. Tā sen noliktais ieiet dzīvē. Saprāta Dēli, Gaismas Meitas

tikai ar padevību manifestētajai Hierarchijai var izpaust augstāko likumu spēku. Tā Mūsu Hierarchi pauž Mūsu Saprāta un Sirds Spēku — tā līdz Bezrobežībai!

83. Tā Augstākais Saprāts rada virs Zemes ar Hierarchijas spēku. Mūsu radīšana prasa Hierarchijas apstiprināšanu visā plašumā, visā izpratnē, visā daiļumā. Hierarchijas izpratne paver visas iespējas. Ir pareizi redzēt Hierarchijas likumu kā kosmiskās radīšanas Virsotni. No viņas plūst Gaisma. Uz viņu tiecas domas. Tā vajag vērst labākās tiekšanās uz Hierarchijas Virsotni. Tikai kad augstākā apstiprināšana ieiet apzinīgi dzīvē, var dot augstāko. Ugunīgā parādība tuvojas!

84. Kā gan nostiprināties Mācībā? Kā gan tuvoties augstākam Hierarchijas likumam? Tikai ar domāšanas izsmalcināšanu un apziņas paplašināšanu. Kā var ietvert Pavēli no Augšienes, ja nav atbilstības apstiprinājuma? Jo vajag parādīt uztverību pret katru enerģiju. Vajag prast uzņemt Mācības plašumu. Jo tikai atbilstība var atvēlēt trauka piepildīšanu. Tāpēc plašuma izpaušme ir plašas apziņas cienīga. Ceļā uz Mums iespējams sasniegt vienīgi caur Hierarchiju.

85. Reliģijās ievestas sevišķas ķermeņa kustības un stāvokļi, kas veicina enerģijas pastiprināšanos un kas vērš uz Augstāko. Pie Mums, protams, var sasniegt bez šīm nogurdinošām kustībām, ar sirds piepildīšanu. Kam veicies šādā veidā, tam

ir priekšrocība, jo nerimst sirds avots. Valdoņa Vaigs, ietverts sirdī, nezaudēs spožumu un kuņģi katrā brīdī būs gatavs palīdzēt. Šis sirds ceļš vis-senākais, bet tam vajadzīga ievērojama apziņas paplašināšanās. Nevar runāt par sirdi jau pēc pašas pirmās sarunas, jo citādi to var bez kāda mērķa pārāk apkraut. Tāpat ir bezmērķīgi runāt par mīlestību, ja sirds vēl nav ietvērusi Valdoņa Tēlu. Bet nāk stunda, kad jānorāda uz sirds varenību. Ieteicu griezties pie sirds ne tikai tāpēc, ka Valdoņa Tēls jau tuvu, bet kosmisko ceļoņu dēļ. Ir vieglāk pāriet pār bezdibeni, ja saite ar Valdoni ir cieša.

86. Tādējādi nav viegli būt bez Valdoņa. Ne lūpām vien atkārtojiet Valdoņa Vārdu, bet grozait viņu savā sirdī un Viņš neizies no tās — līdzīgi akmenim, kas kalnu ūdens nests iesprūdis spraugā. Pie Mums saucas— Cor Reāle, kad Sirds Karalis ienāk nolemtajā mitekļī. Vajag aizstāvēties ar Valdoni!

87. Visuresošā uguns piesātina katru dzīvības izpausmi. Visuresošā uguns sasprindzē katru darbību. Visuresošā uguns vērš katru tiekšanos, katru pasākumu, tāpēc kā gan nekļūt vedošās uguns pārņemtam? Kosmiskā Varenība, kas ielikta katrā cilvēka impulsā un radošajā spēkā, vērsta uz apzinīgu jaunveidošanu. Cik saudzīgi vajag savākt šīs tāpatīgās enerģijas labākas nākotnes veidošanai! Jo tikai apzinīgā attieksmē pret samērības spēka iegūšanu iespējama radīšana, kas augstākas pakāpes cieņīga. Tālab ikvienam ceļā uz Mums jātiecas uz radīšanu, apzinīgi virzot savas izzināšanas gaitu.

88. Cik ļoti gan māceklim jāapjēdz izzināšanas un apstiprinājuma varenais spēks, ka ir viens likums, kas valda visu Kosmu — Augstākā Griba: pa šo līniju tiek izveidota gara evolūcija. Šis likums apvieno piederīgos manifestētos lielumus. Tiekšanās pildīt Augstāko Gribu noved pie uztveres jūtības. Tikai šis ceļš dod atbilstīgu apņemšanos apjēgt un pildīt Augstāko Gribu. Tā arī Mēs veltījam Mūsu radošo tiekšanos Augstākai Gribai; un tā apziņu loki apvienojas Vienīgajā Liesmainajā Sirdī! Tā tiek radīta lielā kosmiskā pakāpe!

89. Kad jūsu apziņa jums norādīs nepieciešamību turēt pastāvīgu Valdoņa Attēlu, nosēdieties tad klusā vietā un vērsiet savu skatu uz izredzēto Tēlu. Bet atcerieties, ka jāizšķīras negrozāmi, jo nodevības gadījumā pastāvīgais Attēls kļūs par pastāvīgu pārmetumu. Pēc ciešas lūkošanās uz Attēlu, aizveriet acis un pārnesiet To trešajā acī. Tā vingrinot, iegūsit dzīvu Attēlu un jūs sajūtīsiet sevišķu trīsošu sirds sasprindzēšanos. Drīzi Valdoņa Tēls būs nešķīrāmi ar jums. Varat pārbaudīt sevi pret sauli un tāpat redzēsiet Valdoni savā priekšā, dažreiz bez krāsām, bet pēc tam kā dzīvu un pat kustībā. Jūsu lūgšana zaudēs vārdus un vienīgi sirds trīsas pildīs jūsu saprašanu. Tā var sasniegt dzīvē ko visai derīgu, bet vajadzīgs, lai apziņa tam atbilstu.

90. Pieradinieties nekļūt ne par ko pārsteigtiem un ne par ko nebrīnīties. Bet nevajag saprast to kā gara noslāpēšanu. Taisni otrādi, pilnīgā gatavī-

bā, kas rada sevī paredzējumu, esiet modrīgi ar visām apziņas trīsām. Daudzas brīnišķīgas lietas tuvojas. Var izprast tās pēc vēlēšanās un pēc apziņas, bet vēl vieglāk tās iegūt caur Meistara Tēlu. Ja varat priekšstatīt savā apziņā Meistara Tēlu līdz pilnīgākai skaidrībai, tad jūs varat pārnest savu apziņu Viņa apziņā un it kā darboties ar Viņa spēku. Bet lai to panāktu, jāredz Meistara Tēls jo skaidri līdz vismazākiem sīkumiem, lai Attēls nedrebētu, nesagrozītos, nemainītu kontūras, kā tas bieži gadās. Bet ja pēc koncentrācijas vingrinājumiem izdosies dabūt pastāvīgu Meistara Attēlu, tad ar šo sasniegumu var iegūt lielu labumu kā sev, tā saviem tuvākiem un saviem darbiem.

Tā Mēs brīdinām, kad okeanā ceļas vilņi. Tāpat ir labi pirms sanāksmes pabūt pilnīgā klusēšanā, nenovirzoties pat ar mūziku. Domāju, pašreizējais laiks prasa šādu koncentrēšanos, jo atmosfērā daudz veiksmes. Bet veiksmē, kā magnēts, pievelk arī negaidītas metalliskās daļiņas, tak adatiņas un naglas var būt saindētas. Izprotiet pareizi. Nenovirzaities no Meistara jēdziena. Netopiet pārsteigti, nebrīnaities, jo ir labi, kad var izpaust nākamo izpratnes pakāpi.

91. Ja Meistara Tēla skaidrība nostāda mūs ciešākā līdzdarbībā ar Viņu, tad arī katrā spilgtā priekšmeta iztēlošana mūsu trešajā acī dara to tuvu un pieejamu. Viens no senās maģijas nosacījumiem bija iemācīt priekšmetu spilgtumu, kuņus izsauc mūsu iekšējā priekšstatīšana. Ja priekšmets izsaukts

visā līniju un krāsu pilnīgumā, tad to var izlietot tūlītējai iedarbībai. To var it kā iegūt. Neatkarīgi no attāluma to var turēt savā varā un tuvināt tā iespējas. No visparastākiem priekšmetiem līdz tālajām planētām var lietot šo iedarbību. Viņā nav nekā pārdabīga, bet dubultnieks top it kā identisks un pievelkas dzīvais savienotājs pavediens. Var pakāpenīgi attīstīt sevī spējas gar parastiem priekšmetiem; ievērojot pie tam, — kad tiek radīts skaidrs attēlojums, tad rodas sevišķa trīsoša vibrācija, līdzīga magnēta iedarbībai. Tā, izpētot Bezrobežību, var sākt tuvoties tai no visparastākiem priekšmetiem.

92. Tāpat jūs sāksit ievērot, ka redzat savus pašā attēlus it kā savā priekšā: nevajag izbrīnīties, jo tā ir gara dalāmības paplašināšanās. Gara daļas izdalīšanās un sūtīšanas parādība rāda attīstītajai trešajai acij sūtīto attēlu. Var zināt, ka šai laikā gan jau kāds redzēs šo tēlu un saņems palīdzību.

93. Cik svarīgi uzglabāt impulsa uguni! Bez šī rosinātāja nav iespējams pasākumu piesātināt ar labākām iespējām. Spēki, kas ielikti pasākumā, vairojas ar impulsa uguni. Tāpēc tik nepieciešami censties pavairot dotos Pirmavota spēkus. Visos veidojumos vajag uzturēt harmoniju un samērību; tāpēc, lai piesātinātu Mūsu pasākumus, jāsamērī dotais ar pielietotajiem mērogiem. Uguns un impulss uztur dzīvību katrā pasākumā. Bez tā pasākums zaudē savu dzīvīgumu. Tā tieksimies uz apstiprināto uguni, ko devis Valdonis! Tā var sasniegt ugunīgo piesātinājumu.

94. Ceļniekam, iekāpjot kuģī, nozaga maku ar zeltu. Visus pārņēma sašutums, tikai cietušais pasmaidīja un vairākkārt noteica: „Kas zina?” Uz nāca vētra un kuģis gāja bojā. Vienīgi mūsu ceļnieks tika izmests uz krasta. Kad salinieki uzskatīja viņa izglābšanos par brīnumu, viņš atkal pasmaidīja, teikdams: „Tas ir vienkārši tāpēc, ka es samaksāju dārgāk nekā citi par braucienu.”

Nezinām, kad uzdīgst labā sēkla un vai gan ilgi ienākas indīgo domu raža. Tām vajadzīgs tas pats laiks, lai nobriestu. Tāpēc piesargaities indīgo domu, neviena no tām nepazudīs bez sekām. Bet kur gan tā zeme, kur tā stunda, kad nogatavosies indes vārpa? Kaut arī tā maza, bet dzelīga, un nebūs maizes kumosa, kas neplosītu rikli.

95. Vai gan iespējams, ka sēja būtu bez pļaujas? Lai sēkla ir krietna, citādi inde radīs tikai indi. Daudz kā var izbēgt, bet domu krātne ir vizīturīgākā. Doma, kā augstākā enerģija, nav šķīdināma un viņu var uzkrāt. Mēģinājums gar stādiem var parādīt domas spēku. Tāpat zinātnieks var paņemt no plaukta vajadzīgo grāmatu, ja viņa doma sasprindzēta.

96. Ja sakām — esiet bez vēlēšanās, tas nenozīmē — esiet bezjūtīgi. Taisni otrādi, pārmainīta vēlēšanās ar neatvairāmu tīrās domas pavēli. Šai pavēlē jūs piesaucat visus gaismas spēkus un liekat viņu strāvām darboties saskaņā ar jūsu tīro tiekšanos.

Esiet priecīgi. Esiet, esiet priecīgi ne jau tādēļ, ka vēlaties, bet gan tiekdamies garā. Esiet priecīgi ne jūsu senču vēlēšanās priekā, bet tā, kā visa jūsu apziņa pavēl, lai radītu to gaišo pavedienu, kas vieno visas pasaules. Esiet priecīgi ne darbu veiksmes dēļ, kas jau izplēnējuši, bet gan jauzdami nolikto, kas jau iezīmēts Nākotnes vīstokļos. Esiet priecīgi ne mieru vēlēdamies, bet savīļņojot stichijas, jo tikai savīļņota stichija jums kalpos, jo nevar piespiest nedzīvo atdzīvināt dzīvo. Tā saprotiet, ka prieks ir sevišķa gudrība, un neatstājiet Gaismas ugunis vīrs mielasta atliekām.

Nav nozīmes izjustajam ar Zemes jūtām, bet ievēsim visu Gaismas daļu līdzkalpošanu. Jūs gaidāt Mani, gaidāt palīdzību parādāties, bet, lūk, nezināt, kur tieši vajadzīga palīdzība, un kad ieskaņēsies pēdējā kaujas stunda. Bet sakopojot visu apziņu uz Mums, un zinot, ka nenovilcināsimies — jūs ceļat neizpostāmu tiltu un uzkrājat varena spēka dārgumus.

Varbūt palīdzība visai vajadzīga, ļaujiet Mums spriest, jo laiks ir nobriedis un aiz jūras jau ceļas Gaismas stabi!

97. Uguns impulss dod visam Kosmam dzīvību. Katra radoša dzirkstele ievirza gara tiekšanos. Kā gan neapstiprināt katrā parādībā ugunīgo impulsu, kas uztur visus spriegumus un piesātina katru darbību. Tāpēc vajag audzēt brīnišķīgo uguns impulsu, kas visam dod dzīvību. Tā piesātinātā uguns var

pievilkt visas atbilstīgās enerģijas. Domas kultūrā vispirms vajag audzēt ugunīgo impulsu. Kā radošais impulss savāc saskaņas, tā doma pievelk atbilstības — tā pasargait uguns impulsu!

98. Cik daļas ir gara dzirkstis, kad gars pauž uguni un tiekšanos! Ugunīgais Kalpojums nesīs cilvēcei tikdaudz jaunas evolūcijas zīmes. Tāpēc tik vītāli Agni Joga iegājusi dzīvē un tikdaudz zīmju pārveido un draud planētai. Tikai vajag saņemt visu, ko sūta cilvēcei. Tāpēc jūtīgais Agni Jogas Mātes organisms tā līdzskan visiem sūtījumiem, ko Mēs sniedzam. Tāpēc jāsaudzē veselība. Patiesi, ugunis plosās! Tikdaudz ir apstiprināta, tikdaudz ir vērsta, tik daudz vēl priekšā!

99. Cilvēku galvenā kļūda, ka viņi uzskata sevi esam ārpus Esošā. No tam izriet sadarbības trūkums. Nav iespējams ieskaidrot ārpusē stāvošam, ka viņš atbildīgs par to, kas notiek iekšpusē bez viņa. Manifestētais egoisma tēvs ir sējis šaubas un pašapmānīšanos, lai pārtrauktu vadu uz Gaismas krātņi. Neviens negrib iedomāties, ka Gaisma ir domas sekas, bet visai daudzie, kas apdzīvo starpplanētāros izplatījumus, labprāt apstiprinās lielo spēku, kāds ir sadarbībai domās. Viņi pazīst līdzdarbību un saprot atbildību. Var iesakņot sevi pasaules domā un tādējādi gūt sev spārnus debesīs un pamatos virs Zemes. Daudz vērtīgi atgādinājumi par saiti ar tālajām pasaulēm ir izkaisīti!

100. Gara dzirkstele aizdedzina sirdis, tāpēc

Mūsu Mācībai vajadzīga izplatīšanās ar gara uguni. Kā gan iespējams aizdegt gara lāpas bez sirds uguns? Jo tikai uguns paceļ radišanu un piesātina katru darbību. Enerģijai, kas liek tiekties uz dzīvības impulsu, jānes sevī izpaustā dzīvības uguns. Tā šai likumā ietverti radošie spēki. Katras enerģijas sasprindzējums liek atdzīvoties apkārtējām enerģijām, tā notiek visas materiālizācijas, savācot ap sevi visas enerģijas. Tāpēc gara grauds ir spēcīgs savācējs.

101. Cik majestātisks ir Hierarchijas likums! Cik celtnieciski visi Hierarchijas likumi! Patiesi, kāpnes atslejas Debesīs. Tā ikviens, kas tiecas uz Hierarchiju, var izpildīt Augstāko Gribu saskaņā ar uzdevumu, kas dots no Augšienes. Tāpēc Mēs ceļam ar Hierarchiju, tāpēc katrs Norādījums jāpilda, kā Hierarcha sacītais. Vienīgi tā var pildīt Augstāko Gribu. Tālab vajadzīgs patiesi apsargāt Hierarcha vēlēšanos. Kā gara pērles jāapsarga viss apstiprinātais Avots!

102. Agni Joga pašai dziedīgā sirds ietvēr sevī Pasaules sāpes, bet tā ir reta parādība. Kā sacīts kādā visai senā psalmā: „Ietveršu sirdī Pasaules sāpes, sakarsēšu sirdi, kā Zemes klēpi, piepildīšu to ar zibeņiem. Jaunā sirds — Pasaules Vairogs, uzzīmēšu uz tā Mātes Zemes zīmi. Mātes Krusts būs manas degšanas zīme.“ Tā zināja senie ļaudis. Un no jauna atdevīgā sirds ir Kalpojuma Pasaulei. Tāpēc saku — vajag saudzēt veselību! Piepildītu līdz malām

trauku nes piesardzīgi. Var priecāties par sirds uguns iedegšanos. Neaizmirsīsim, cik negaidīti iedegas jaunas ugunis.

103. Pretruna ir melu tēva paklājs. Tas, kas sācis iet pa to, nevar neredzēt cilvēku bez ļauna iztulkojuma. Zinātnes pretruna parasti pamatojas uz tā paša paklāja. Jāpabrīnās, kādā mērā cilvēki spēj piepildīt sevi ar iztulkojumiem, kam tie paši netic. Pašreizējās baznīcas ir vislabākais piemērs, kāpēc visaugstākā parādība nepārgroza dzīvi. Tāpēc saudzēsim ietverošo sirdi!

104. Gara evolūcijai nepieciešama apziņas apvienošana ar sirdi. Kad spēki nošķīrušies, gars nevar darboties, tālab tik nepieciešama tiekšanās uz smalko enerģiju apvienošanu. Visā kosmiskajā celtniecībā spēki atrodas mijattiecībā, un ar nošķiršanos var tikai apturēt iezīmēto attīstību, tāpēc tā tiek apstiprināta apvienotā apziņa. Katram spēkam vajadzīga sprieguma pilnas darbības izpausme, jo piesātinātāki, jo varenāki. Tāpēc jāsasprindzē apziņas un sirds sviru apvienošana.

105. Vārds, kas nāk no sirds, piesātina izplatījumu, tāpēc domas, kas plūst trauksmainā straumē, izveido sfairu, kas aizsarga pret planētas indīgajām gāzēm. Domas ir aizsargtīkls cilvēcei. Jo tikai šie gaišie izstarojumi dod spēku cīnīties pret tumsu. Tāpēc tik svarīgi noslāņot izplatījumu sirds vārdiem, viņos ietveras gaisma. Tā cilvēce paceļas uz domu spārnēm. Tā veidojas evolūcija.

106. Kas gan ir sirds dārgums? Ne tikai labvēlība, ne tikai līdzcietība, ne tikai atdevība Hierarhijai, bet saskaņa ar Kosmisko Apziņu, kad sirds, bez sava ritma, uzņem pat kosmisko ritmu. Var ticēt tādai sirdij, viņa jūtzina un, kā izpaudusies saite ar Augstāko Pasauli, runā neapstrīdamo. Tāpat arī sirds dārguma izpausme ir visai svarīga smalkā ķermeņa sagatavošanai. Iedomājieties, cik nozīmīgs ir mēģinājums ar smalko ķermeni! Smalkā ķermeņa sabiezēšana var dot to, par ko svēti runā Šambalas Mācība. Tad varētu būt neuzveicams ķermeņa, varētu būt neizvietojami līdzstrādnieki, tiesa, gan uz laiku, bet par to tie būs ārpus blīvās dzīves apstākļiem.

107. Kosmiskās strāvas plūst caur Agni Joga sirdi. „Piepildīta sirds jūt visas perturbācijas“ — tā runā Senā Gudrība par sirdi, kas pildīta ar Aitēru. Tas, ko elpo Kosmiskais Izplatījums, to elpo arī jūtīgā sirds. Tas, ko elpo Kosmiskā Sirds, to elpo arī Agni Joga sirds. Katra vibrācija atbalsojas uz jūtīgas sirds smalkajām stīgām, tāpēc tā jāsarga šis kosmiskais dārgums. Strāvas pilda sirdi un paplašina iedarbības sfairu, tā ceļas kosmiskā atbilstība.

108. Zināms, kad izplatījumā trauc vaidi, tad piepildīta sirds jūt tik daudz skanēšanu! Izplatījuma kauja ir varena un gaismas viļņi tik sasprindzēti. Tuvojas Dižais Laikmets, kā gan neuzveikt ļauno! Tamdēļ tumšie tā piesargās. Kad lielie Esības likumi ieviešas dzīvē, kā gan tumšajiem neiztrūcināties. Tāpēc tā apstiprinu Mūsu Spēku!

Patiesi, pareizi sacījuši par Mūsu Darbu pamatprincipa nozīmi. Daile — izrunāta, tāpēc sargāsim tās pamatu. Pērles jāapsarga!

109. Kāpēc parādības mēdz būt negaidītas? Seit divi apstākļi — pirmais, gaidīšana vienmēr rada pretdarbību. Pat apzinīga gaidīšana var dot lieku enerģiju izpaušmei. Otrais, pavēstot var tikt nejauši informēta melnā loža. Pat viena nepiederīga cilvēka klātbūtne var kļūt par starpnieku. Visa pasaule sadalās melnajos un baltajos. Vieni kalpo apzinīgi, otri pēc savas dabas, un trešie ir receklīm līdzīga masa, nenoderīga nekam. Melnā loža ir stipra, jo cīņai ar Gaismu vajadzīgs spēcīgs potenciāls. Nav gudri nenovērtēt pretinieka spēkus, sevišķi, kad viņu mīļotā Kali Juga izbeidzas. Protams, tā ir izšķiroša kauja, un vajag rūpēties, lai kārdināšana un apmāšana neskārtu vājos. Jau sen sacīts, kur atrodas tumšo galvenā loža.

110. Senāk svinēja melnās mēses un cēla statujas Bafometam. Tagad viņi kļuvuši bīstamāki, jo, atdarinādami Mūs, tie atmetuši daudzus rituālus un piegriezušies domu spēkam. Ar Mums tiem grūti cīnīties, bet gadījumā, ja mācekļa domāšana nošķiras, tie var kaitēt. Kad norādīju sakļauties cieši ap Valdoni, ieteicu ko visai nepieciešamu. Vispār vajag raudzīties uz Maniem Norādījumiem kā uz neatliekamajiem padomiem. Laiks saprast, ka dodu Mācību ne iemidzināšanai, bet visas dzīves piesātināšanai.

111. Kad visi kosmiskie spēki sasprindzēti, tad nevar būt atkāpšanās bez izpostījuma. Kad ap Gaismu grupējas gaišie un ap tumsu melnie, tad nav atkāpšanās. Tāpēc, ja darbinieki grib uzvarēt, tad tiem kā varenam spēkam jāpulcējas ap fokusu, jā, jā, jā! Vienkāršu fizisko formu satur kopā tikai daļiņu saķēdēšanās, cik gan varenāks spēks, kas plūst no manifestētā Hierarcha! Tālab tiem, kas vēlas uzvarēt, jāpiekļaujas cieši pie Vairoga, kas patver tos, — pie Hierarchijas, vienīgi tā var uzvarēt. Vienīgi tā pa bargo pārkārtošanas laiku iespējams izturēt jukās. To iegaumēsim!

112. Kad esat izvēlējušies Valdoni un Guru, nevar būt vairs atkāpšanās, ceļš tikai uz priekšu; un agri vai vēlu, viegli vai grūti, nonāksit pie Meistara. Kad melnie jūs apstās un saslēgs savu apli, tad atliks tikai ceļš uz augšu, pie Valdoņa. Tad nojautīsiet, ka Valdonis nav kaut kur tālu, bet ka sidraba pavediens ir virs jums, jāpastiepj tikai roka! Var sastapties arī bez melno palīdzības, bet biežāk tikai aplenktais cilvēks tiecas uz sidraba pavedienu un tikai bēdās iemācās sirds valodu. Vajag sajust Valdoni un Guru sirdī!

113. Saka: „Mīlam un cienām“, bet paši atceras to tikai kā pagājušo sniegu. Miegs viņu valdonis. Bet nāk stunda un taps Viņš dzīvība un barība. It kā zibens pāršķeļ tumsu, tik gaišs būs Valdoņa Vaigs. Kā dārgumu glabās katru vārdu no Augšienes, jo nebūs izejas. Un būs maz to, kas iepazinūši Gaismu,

sagandēsies ar tumsību. Daudz tumsas visapkārt un ir vienīgs ceļš pie Valdoņa. Atcerieties Valdoni!

114. Kad kosmiskais spriegums tik liels, tad jā-sakopo visi spēki, lai aizstāvētu Gaismu, jo katra nepaļāvība uz Gaismu atver tumsai pieeju. Tāpēc tā jāpiesarga katrs pamats. Kad spēki grupējas ap Gaismu, kā gan nepieklauties Vadītājam! Jo tikai šeit ir spēks un šeit ir uzvara. Kad Kosmiskais Magnēts pārvietojas, tad, protams, jāietur Gaismas ritums, jo tikai uz šī viļņa virsas var pārpeldēt manifestēto straumi. Tā doma par Gaismu ir kā Valdoņa Vaigs.

115. Kaut cilvēki arvienu atcerētos, ka tie stai-gā pa bezdibeņa malu! Jo tā tas arī ir. Kuŗu katru mirkli viņus var aiznest veiksmīga vai neveiksmīga lietu norise. Tālab, vai gan nav iespējams paturēt prātā šo sakaru ar kosmisko plūsmu, lai bez nodre-bēšanas varētu ieskatīties bezdibenī, tomēr atceroties katru brīdi tā esamību.

116. Protams, jūtīgais Agni Joga organisms pieskaŗas kosmiskajai strāvai. Katrs vilnis atspo-gojas centros, un jūtīgā Agni Joga uztvērība apsti-prina kosmiskos viļņus. Tāpēc visi kosmiskie un zemes viļņi tā skaŗ unuņigos centros. Tāpēc tā jā-saudzē veselība. Protams, ir grūti, bet kosmiskā apziņa tik brīnišķīga.

Kas labāk izlems un zina labāk? Tikai Hierarchs. Tālab vajag pasargāt katru pārli. Tā lai glabā dār-gumus. Patiesi, apstiprinu, tikai tā uzvarēsit.

117. Zemestrīces, izvirdumi, vētras, miglas, izsīkumi, klimata traucējumi, epidēmijas, nabadzība, kaņi, sacelšanās, neticība, nodevības, — kādas gan bargā laika pazīmes vēl gaida cilvēce?! Nav vajadzīgi pravieši, visniecīgākais rakstītājs var liecināt, ka vēl ne mūžam nav sakrājies tik daudz šausmīgu zemes sairšanas pazīmju. Bet kurlas ir ausis un aptumšotas acis! Nav bijis vēl tāda sairuma laiks, kā šis planētas gads! Kā ceļš izplešas uguns viļņu labad un izmirstošie ērmi aizlien, nevēlēdamies apjēgt notiekošā vērtību. Patiesi, Pasaule turas uz Magnētiem, nemanāmiem kā izplatījuma gaiss un liesma, un tikpat nepieciešamiem, kā Gaisma. Magnēti, ko Mēs devuši Mūsu manifestēšanai, it kā kuģa enkurs, ko satricina vētra.

118. Tā var redzēt Kali Jugas beigas. Kur Satija Jugas sākums, tas atkarājas no cilvēces. Mēs zinām, ka Satija Juga ir nolemta, bet tās vieta un apstākļi var būt dažādi! Mani kareivji, Varu sapulcēt jūs pēc derīguma un atdevības!

Cilvēks iekrita akā un aizklāja caurumu ar melnu sedzeni!

119. Doma operē ar dzīvības impulsu. Kā gan var izpaust tik maz alku šķīstīt un attīstīt domāšanu! Apziņa pievelk visas dzīvības izpausmes un domas radītājs piesātina izplatījumu. Tāpēc tik nepieciešami tiekties uz plašām domām un dzīves pamatu izpratni. Katra dzīve izveidojas uz savas orbitas un katrai dzīvei ir pamats, uz kā visām darbībām

jāatbilst Augstākajam. Tāpēc katrai domai jātop vērsta uz izpausto varoņdarbu un tai jāaizsarga augstākā tiekšanās. Tiekšanās kādība atkarīga no impulsa. Tādēļ vajag attīstīt visas domas, kas ved pie apziņas izsmalcināšanās. Tā var celt augstāku pakāpi.

120. Tāpēc, kad dota augstāka tiekšanās uz Valdoni, vajag pasargāt izpausto orbitu un fokusu. Tālab visus Mūsu Balstus vajag apsargāt, jo mākoņi visapkārt. Uzvara sen nolemta, bet jāsarga visi pamati un augstākā tiekšanās var sniegt visas iespējas. Laiks ir bargs, bet skaists. Piepildīšanas un celšanas laiks. Augstākā sprieguma un zemes kaujas laiks. Laiks, kas raksta varenu lapaspusi un kas izveido varenu nākotni! Tāpēc arī ienaidnieki tā trako, ka Augstākais Likums ieviešas dzīvē.

121. Mūsu Vairogs ir vienots, tāpēc Mēs cienām pilnu apziņu. Atsevišķie pamirdzumi bieži tiek apslāpēti, tāpēc jāprot izpazīt pilnīgu atdošanos. Tikai tādējādi var sasniegt un paplašināt apziņu. Vajag iet pa augstāko ceļu.

122. Galvenais — nekļūt par punduriem. Punduram pat durvju sliksnis grūtāks par kalnu. Pundura domāšana vedīs pie sadrumstulošanās un pēc tam pie sairuma. Pareizi ievērots, ka vajag novērot pamatauras iedarbību; tie, kas pieņēmuši, var sadarboties, bet noliegšana būs īsta nederības pazīme. Nevajag censties pārliecināt par pamatiem, ja tie nav sirdī, nekas tos nespēj noskaidrot. Tāpēc no-

vērojiet dzīves kustības ne kā punduri. Tāpat arī var pieņemt Skolotāju ne ar apakšzemes punduru smadzenēm.

123. Kurdistanā uzglabājušās pils drupas, ko dēvē par „maldu pili“. Stāsta, ka pils uzcelta aiz maldīšanās; vieta izraudzīta aiz maldīšanās; īpašnieks apprecējies aiz maldīšanās; kaņojis aiz maldīšanās; turējis padomdevējus aiz maldīšanās; spēlējis kauliņus aiz maldīšanās, saslimis aiz maldīšanās un gājis bojā aiz maldīšanās. Var pielaist tikai zināmu kļūdīšanās daudzumu!

124. Kad sakopojas dažādas strāvas, tad, protams, vajag lietot līdzekļus pret tām. Dažādīgās strāvas pārvalda pretlīdzekļi; visas naidīgās strāvas prasa apvaldīšanu. Tāpēc katra bulta, kas mērķēta Vairogā, tiks vērsta atpakaļ pret ienaidnieku. Tā darbojas bumerangs, un Mūsu iedarbības strāvas būs spēcīgas. Tā jādarbojas, aizsargot visus augstākos Hierarcha Norādījumus. Vienīgi tādējādi var sasniegt.

125. Ievērojiet, kā cilvēki lasa Mācību. Ievērojiet, kurām vietām tie paiet garām un cenšas nepamanīt. Sevišķi bieži ļaudis aizver acis pret visu, kas attiecas uz nodevību un psihisko slepkavību. Viņi nevēlas pat iedomāties, ka tie var kaitēt ar domām attālumā. Tā cilvēki izvairās no tā, kur viņi visbiežāk vainīgi. Nav jābūt domu milzīm, lai kaitētu. Pat vidēja doma, ko saindējis imperila kristalls, būs visai reāla. Nodomāt nodevību, nozīmē

izpildīt acīmredzamu pusi, jo jau saindētais apvalks uztvers pat mazāko iespaidu. Patiesi, saindējumi ar domām kaitē vairāk pat par narkotiskiem līdzekļiem. Tāpat var atgādināt, kā inficē domu raidījumi. Var tādā mērā padarīt nespēcīgu, ka katra infekcija viegli tuvosies. Doma ir kā atslēga, kas atver.

126. Kā var izvairīties no raidīto domu kaitīguma? Viens un tas pats padoms — sasprindzēt tiekšanos uz Valdoni, šai virzienā var iegūt jebkuŗu immunitāti. Tāpēc ieteicu apjēgt Hierarchiju, sākot ar visaugstāko garīgo tiekšanos līdz pat vissīkākām, pat miesas vajadzībām, visur vajadzīgs sidraba pavediens. Stūrgalvība un melnā loža visādi novērsīs domas no Hierarchijas, kaut viņiem pašiem visai attīstīta padotība, bet viņi to glabā sev, pazīdami šī likuma neatvairību.

127. Izplatījuma uguns izkausē visus sakrājumus. Bet kādu aizsprostu gan ceļ cilvēki un kā tie pieblīvē izplatījumu ar nesaprašanos un apziņu, kas tik maz ietver Kosma celšanas darbu! Kā gan iespējams radīt, neatzīstot Augstāko Vadītāju! Kā var izveidot, nejūtot pavedienu, kas saista ar Hierarchu? Kā var cerēt uz sūtījumiem, kad gars neatveras pretim Gaismai? Vienīgi piekļaujoties Hierarchijai un pildot pausto Gribu, var patiesi gūt veiksmi un sasniegt visu, kas apstiprināts.

128. Tāpēc katra tiekšanās, kas ved pie mācekļa apvienošanās ar Meistaru, ved pie augstāko likumu pazīšanas. Māceklis, kas nevēlas Skolotāja,

līdz ar to pierāda savu nesajēgu, jo viņš aptur savu attīstību. Jo katrs spēks, kas rauj garu uz augšu, ir attīstības spēks. Kā gan paplašināsim apziņu un padarīsim cēlāku garu, ja nepieņemsim Hierarcha Roku? Iedomība tik postīgi aiztur progresu! Tāpēc pienākas aizrādīt visiem tiem, kas runā par bezmēra atdošanos Meistaram, ka vienīgi ar spēcīgu atdošanos Meistaram var sasniegt apziņas izsmalcināšanos. Gara un domas kultūra prasa sekot, paužot neuzvaramu atdevību Hierarchijai. Tikai tā paceļas gars, tikai tā var nostiprināties gara evolūcijā. Tāpēc arī Kalpošanas daiļums izteicas apziņu apvienībā. Kad apziņu loki apvienoti, tad Gaisma valda un apstiprinās augstākais uzdevums. Tikai tā aizsniedz augstāko likumu! Tā Mēs radām!

129. Pierakstait jautājumus māceklim. „Vai tu nekalpo tumsībai? vai neesi šaubu kalps? vai neesi nodevējs? melkulis? vai nelieto neķītrus vārdus? vai neesi slinkotājs? vai neskaisties? vai tevī neizpaužas nepastāvība? vai neesi nolaidīgs? vai pazīsti atdevību? vai esi gatavs darbam? vai neizbīses Gaismas?“ — Tā jautāriet mācekļus, gatavojot tos pārbaudījumam.

130. Celšanas darbā jāattīsta visas tiekšanās uz tāpatīgu sapratni. Katrs uzdevums nes savu tāpatīgo spēku; vajag censties uzmeklēt šo atslēgu. Nevar prasīt, lai lielu parādību varētu izmērīt ar maziem mēriem. Nav iespējams paskaistināt mazu

domu, nav iespējams kļūt par mazās domas varoni! Tikai smalkā tāpatība dod atbilstību. Tāpēc viss augstākais augstākajam. Jo augstāk, jo apstiprinošāk, tikai tā var augt un ieveidot nolikto dzīvē. Augstākais Plāns prasa augstāko mēru lietošanu.

131. Tāpēc, kad Mēs pasludinām Hierarchiju, Mēs pazīstam izplatījuma kauju, kas aicina apjēgt augstāko likumu. Radīšana prasa apzināta Hierarchijas principa apstiprināšanu. Tā Mēs ceļam, tā Mēs aicinām uz smalko Hierarchijas izpratni. Patiesi, manifestētais likums ieviešas dzīvē! Tā augstākā pakāpe ir apstiprināta.

132. Norādu uz sirds piepildīšanu un sirds lūgšanu aiz diviem iemesliem: vispirms, tā ved pie savienošanās ar Augstāko Pasauli, otrkārt, tai nav vajadzīgs īpašs laiks un to var izdarīt kuņģī katrā darbā. Var viegli pierast pie sevišķas sajūtas sirdī, nebaidoties seku. Sirds nepārgurs no Valdoņa, kurpretim, tikai apkārtējās domas var iespaidot sirdi. Tā cilvēce kādreiz beidzot sapratīs domu nozīmi, kauču savas pašas sirds labā. Lai padomā par sūtījumu indi! Laiks piegriezt vērību daudzajām slimībām, kas cēlušās no domām. Nav slikti katrā slimībā izdarīt iedvesmojumu pret domām. Tāpat var izdarīt magnētiskus skārienus virs ievainotā organa. Nav vajadzīgs nekas sevišķs, vienīgi sirds lūgšana, kas rada magnētisku saiti ar Augstāko. Uzliekot rokas, nevajag domāt par slimību, bet tikai savienoties ar Augstāko.

133. Kādu labumu var iegūt no sīkiem mēģinājumiem un novērojumiem! Neierobežojot savu laiku, mācekļi var vērst uzmanību uz daudzām sīkām parādībām. Ikdienas, parastās nodarbošanās vidū, vērsiet uzmanību uz organisma izpausmēm. Ikviens savā veidā atspogu kosmiskās parādības, vajag tikai bezbailīgi atzīmēt katru sajūtu. Tāpat var atzīmēt pat ikdienas lietojamo priekšmetu dzīvi, kā tos iespaido kāda zināma roka. Atkārtojiet to tam, kas aizmirst personības un pieskares iedarbību.

134. Kosmiskais Magnēts pievelk visas nomaināmās enerģijas pie jauna centra, tādā kārtā visas nolietotās enerģijas nomainās, dodot vietu jaunajām. Tāpēc, spēku maiņā, visi divatīgie spēki izzūd kosmiskajā procesā. Vienīgi Gaisma un tumsa ir pretstatā un sasprindzinās kosmiskajā kaujā. Tāpēc tiekšanās noteikti jāpiesātina ar pievilksmes uguni un ar visu impulsu jāmeklē Gaisma pret melno ložu. Vajag aizstāvēties ar atdevību un Hierarchijas apzināšanos, un uzdrīkstēt pret tumsu visām gara un sirds svirām.

135. Tā katrs tumšo uzbrukums būs jauna iespēja Mums un bumerangs pretiniekiem. Tikai tādā veidā ceļš noskaidrosies, un katrs naidnieka solis taps viņam pašam par slazdu. Tā Mēs uzvaram. Tik svarīgs laiks! Tik sasprindzēts laiks!

136. Vienīgi sasprindzējot visus spēkus uzvarēsiet. Vajag iegaumēt un likt lietā. Pie Mums izlemta pilnīga veiksmē, no jums atkarājas to pie-

ņemt. Visu šaubu, aizdomu, baiļu, apvainošanās, nosodījumu dārzs ir jāpamet. Ja gribat saņemt uzvaru, tad jebkādas nodevības jāvairās, jo izpausto šaubu un Hierarchijas necienīšanas sekas sapostīs visus pavedienus. Kad kuģis vētrā turas pie viena enkura, neprātīgi sākt mainīt ķēdi. Sargait pamatu un pacelieties vienīgi līdz ar pamata izaugšanu. Nenoguršu atkārtot par Hierarchiju, kamēr neapjēgsit. Nepietiek māt ar galvu, laiks pārdomāt un likt lietā. Man ir iemesls, ja uzsveru.

137. Visstiprākā sprieguma zīme — mēļa zvaigzne, jo enerģijas sasprindzējums un sakāpinājums jau ir līdzradīšanas izpaudums.

Nepieņemiet neviens vieglprātīgi Manu brīdinājumu. Kad uzvara apsvērtā un noteikta, tad nevar būt aizbildinājumu vai nejaušību. Neaizmirstiet, ir viens vienīgs enkurs, ir viena vienīga Gaisma! Un kad noris vislielākā kauja, tad nav piedodama ierindas izjaukšana. Būšu visai skarbs, jo laiks negaida un tā jau atliktas dažas veiksmes. Grūtums vienīgi pašiem no sevis. Sargait pamatu! Daudz ugunis modinātas uz darbību. Atcerieties, mēļā zvaigzne ir augstākais sasprindzējums.

138. Pieradīsim pie tā, kas var būt patiesa sagatavošanās uz ievērojamām darbībām. Jau katru dienu tuvojas izšķiroši termiņi. It kā spārni aug augšupejai, kas jau pareģota, kā sīkajos sagādīšanās mirkļos, tā izšķirošajos notikumos. No jauna tiks izrunāti Norādījuma vārdi, tas nozīmē, ka

augļi jau atkal nobrieduši. No jauna sapņi, un ilgas un cerības saaužas mezglā, kas apzīmēs nākamo neatvairāmo pakāpi. No neredzami sīkiem sagadijumiem atkal sapinas taustāmi fakti un tas, kas šķita vai nu nenoticis vai atcelts, no jauna veidojas par notikumu sārta. Atcerieties daudz ko, kas sacīts, un lieciet to šodien pat lietā.

„Nebīstos, jo naidnieki kalpo un pretinieki savāc vērtības gara mantnīcās.“ Tā tad domājiet labvēlīgi un raujieties uz jaunu pakāpi, uz jaunu sasniegumu.

139. Pavediens, kas saista Meistaru ar mācekli, ir spēkā varenākais vads un nes acīmredzamu aizsardzību. Kā gan iespējams izpaust savu tiekšanos bez Meistara? Tie mazdūšīgie, kas saka — „iesim paši,“ nepazīst aizsargtīkla nozīmi, tāpēc Hierarchijas ķēdes neatzīšana rada sekas līdzīgas celšanas principa postījumam. Tā vienīgi uz varenās Hierarchijas pamata var nostiprināties celšanas darbā.

140. Cēlonības dzirkstis lido izplatījumā un katra dzirksts nes savas sekas. Tā Skolotāja neatzīšana atstāj mācekli bez vadības un katrai šādu maldu garu darbībai nav celtnieciskas nozīmes. Tā katrai garīgas tiekšanās liesmai jānoved pie Vadītāja meklēšanas. Cēlonība dod savus brīnišķīgos ansus, kad māceklis izprot Hierarchijas nozīmi.

141. Protams, jūs nešaubāties, ka no jauna liecināšu par Hierarchiju. Pastāvēsim uz to, kamēr nenodibināsim stingru šās panacejas izpratni, bet

ikkatru reizi atzīmēsim jaunu pazīmi, jo Mēs neatkārtojam.

Var vaicāt: „Tiecos pie Valdoņa visiem spēkiem, bet tomēr neaizsniedz mana tiekšanās?“ — Sakait: „Vai izpaudāt šķīstirdību?“ Šī griešanās īpašība nepieciešama kā gaisma. Ikviens var iegremdēt skatu savā sirdī un aplūkot vecās pasaules stūrīšus. Bez šķīstas sirds nebūs vada. Tālab sasprindzējiet visus spēkus un piegrieziet īpašu vērību šķīstirdībai.

142. Jūs bieži dzirdat par kauju, ko pauž tumsas spēki. Tagad atrodaties tās vidū. Patiesi, Paši Hierarchi piedalījušies kaujā, tālab jo cildenāka būs uzvara. Bet turiet Manu Roku kā enkuru. Nerunāšu par drausmajām briesmām bez iemesla. Tāpēc nepalaidīsim gaŗām mirkli, lai savienotos un, pametot pagātņi, tiektos uz nākotņi, un turētos jo cieši kaujā. Nav jāaizmirst, ka liels ir gods stāties pretim ļaunuma milžiem! Pazīstu jūsu spriegumu, bet pieņemiet to kā svētu augšupcelšanos. Aizdzeniet visu ļauno un tumšo. Piesauciet Mani bieži, kad apdraud Gaismas parādības. Atcerieties Hierarchiju!

143. Kad sasprindzētais Magnēts savāc visus spēkus, vajag izpazīt katru enerģiju. Tāpēc vajag zināt, kādi spēki pielaižami celšanas darbā un kādi spēki var kaitēt. Izpazīšanu var sasniegt tikai piekļaujoties Augstākajai Apziņai, jo tikai tīras tiekšanās mērs var atklāt apstiprināto Kalpošanas Mācību. Tāpēc jāmacās atzīt visus augstākos likumus, ceļot uz tiem dzīvi.

144. Kosmiskās parādības, protams, atbalsojas uz sasprindzētā Agni Joga jūtām. Cilvēku darbu plūsma acīmredzami sacel apakšzemes vētras un virszemes ugunis. Tāpatība parādās visur un visam, kas notiek, ir tāds sakars. Tāpēc vajag paust svētas jūtas pret Hierarchiju un manifestēto sirdi. Tā vajag izprast pestīšanas enkura parādību un piekļauties tam ar spriegumu.

145. Diemžēl, tagadējais laiks pilnīgi atbilst pēdējam Atlantides laikam. Tie paši viltus pravieši, tas pats viltus pestītājs, tie paši kari, tās pašas no-devības un garīgais barbarisms. Pie mums lepojas ar civilizācijas druskām, tāpat arī atlantieši prata traukties pār planētu, lai ātrāk viens otru apmānītu. Tāpat apgānīja tempļus, un zinātne tapa par spekulācijas un ķildu priekšmetu. Tas pats notika celšanas darbā, it kā nebūtu uzdrīkstējušies celt izturīgi! Tāpat sacēlās pret Hierarchiju un smacējās savā paša egoismā. Tāpat izjauca apakšzemes spēku līdzsvaru un kopīgiem spēkiem radīja katastrofu.

146. Kad saite ar Valdoni stipra, var kalnus pārskatīt. Tiekšanās uz Hierarchiju radīs to Kultūru, par kuŗu daudz runā. Miruši tie, kam šķiet, ka ar zemes Maiju var radīt tvirtas pilis! Tas ir tikpat neprātīgi, it kā kad bērni sapņo celt cietoksni no dubļiem! Patiesi, izturīga tikai gara pasaule, jo gars neiznīcināms un neveicams! Var aizrādīt, pirmā Kultūras pazīme, — ka nav personīgo ķildu.

147. Kad tiek izlemts planētas liktenis, tad spēki

nostādīti pēc Gaismas un tumsas poliem; tāpēc katram garam jānorobežojas no mazdūšības. Nostāties Gaismas pusē nozīmē iet ar Mums zem Hierarchijas karoga; iet ar tumsu nozīmē iet manifestētā melnā karoga jūgā. Tā pa kaujas laiku ugunīgi jāapjēdz Mūsu Spēks un jāceļ likumīgais dzīves apstiprinājums. Tikai tā var pieņemt tumšo izaicinājumu, jo kad garam ir immunitāte pret mazdūšību un nodevību, tad uzvara ir parādīta. Tā nostiprināsimies Hierarchijā.

148. Protams, kad turpinās kauja, tad spēku radīšana sasprindzējas un katra atdevīga darbība nes spēcīgu saiti aizsargķēdē. Ikvienu izpaudusies, Hierarchijai atdevīga sirds kalpo kā liesma ienaidnieku satriekšanai. Tāpēc tikai tīra tiekšanās uz Hierarchiju dod pareizo lēmumu. Tā Mēs uzvaram. Protams, kad kauja sasprindzēta, tad ir tikdaudz to, kas vēlas kaitēt, bet plāns nesatricināms, un tikai pilnīga acīmredzama tiekšanās uz Hierarchiju dos uzvaru.

149. Nekad nav sacīts, lai visas rūpes uzveļ Valdonim, taisni otrādi, ir atkārtots — „piepildaities ar Valdoni!“ Liela starpība starp aklo pašāvību, biklu un nerosīgu, un starp visas būtnes piepildīšanos ar Valdoņa apziņu. It kā neuzveicams zobens satriec visus šķēršļus apziņa, kas kļuvusi tāpatīga Valdonim! Šaubas nevar mitināties tur, kur aizdegta liesmainā apziņa! Nebūs noguruma tur, kur pielaists Neizsmelamais Spēku Avots! Bailes nevar iekļūt nesatricamo

bruņu templī! Tā ieteicu pieņemt Manus Vairogus, nemeklējot pestījošo aizstāvību, bet uzvarēt ar apziņu saplūsmu.

150. Var vērst uzmanību uz ceļu centra iedegšanos. Pat plankumi uz ādas dod tos pašus stigmatus, it kā pēc mešanās ceļos. Tas nozīmē, ka lūgšana var būt sirdī, parādot tās pašas pazīmes. Tā var uzkrāt vērtīgas pazīmes, piemēram, kosmisko enerģiju ritms sirdī vai stipra vēdera uzpūšanās, centriem izpaužoties; to pašu var novērot sakarā ar balseni, pakausi un galvas virspusi.

Galvoju par veiksmi, ja piepildīsities ar Valdoni!

151. Spēku pret darbībā arvienu jāuztur centrālizācijas maksims. Tāpēc fokusa spēks tik vajadzīgs un ikvienam sargvietā jāuzskata sava pozīcija saistīta ar centru, tā centrālais spēks izstaros visus starus, un ēnām būs jāizzūd. Fokusa radiācija garīgajā laukā ir tik neuzvarama! Tāpēc gara imunitāti var sasniegt, tiecoties uz garīgo fokusu. Taisni tāpēc, ka Hierarchija ir šis varenais fokuss, viņa ir tik brīnišķīga. Tā bezgalīgi jātiecas uz Hierarchijas likumu!

152. Tā pie Mums ir izpausts Garīgā Fokusa spēks. Tik nenovēršami ir Hierarchijas likumi un tie, kas pievienojušies apstiprinātajam spēkam, var atrast pareizo ceļu. Tāpēc tik svarīgi tuvoties Mums un ar vienotu tiekšanos piepildīt iepriekš norādīto. Tā Mēs apstiprinājuši uzvaru. Tā jāsakopo visas labākās tiekšanās, lai piekļautos Garīgajam Fokusam!

Fokuss staro ar apziņu saplūsmu. Mūsu Fokuss ir varens ar siržu saplūsmu. Mūsu Fokuss neuzvarams, apstiprinu! Tā lai Garīgais Fokuss staro katra līdzstrādnieka sirdī. Gara radišana nešķīrjami saistīta ar atbilstīgu tiekšanos. Tā saskaņas parādība ir likumīga parādība.

153. Ir bīstama Maija, kad cilvēce domā, ka tā var radīt pilnīgi līdzīgus priekšmetus. Aizmirst, ka pat izšķirība radišanas laika sprīžos jau ienes būtisku dažādību. Tā standarts var apmierināt tikai zemāku apziņu. Sapratnes konvencionālītātes pieminējums atbilst Maijas sapratnei, bet pamati nevar būt Maijas robežās. Talāb griezīsimies pie nesatricināmā, citiem vārdiem, pie garīgas saplūsmas ar Hierarchiju. Izmeklējot visas planētas malu malas, atradīsim tikai vienvienīgo ceļu uz augšu. Tūkstoš himnu var sacerēt šai augšupejai, bet pamatos būs viena un tā pati gara identiska tiekšanās uz tām pašām sfairām, kur tas guvis savu grānulāciju. Var izpētīt visas cilvēku izloksnes, bet nekur neuzdrīkstēsies vārds izsacīt nesatricināmo, neizteicamo Esības Pamatu un ceļu uz visa Esošā Tēvu. Bet sirds, sasprieguma stundā, pazīst Neizrunājamo un gied virsotņu ceļu.

154. Tumsā trauc sarga balss uz Tornī, kur nomodā Valdonis. Nevar pildīt dienestu sardze, ja nenojautīs Valdoni. Un pasaules sabrukums ir tikai Hierarchijas likuma pārkāpšanas sekas. Pārkāpums pret Hierarchiju ir visas cēlonības, visu likumīgo seku sadragājums.

155. Apziņa, kas nav salējusies ar Valdoni, nevar tikt uz „kausa“ uzkrāšanas likumu. Vienīgi kosmiskā manifestētā Magnēta spēks var tuvināt garu Meistaram. Patiesi, tas, kas pieklāviēs Augstākai Apziņai, iegūst domu varu. Tikai kad gars pieņem visus sūtījumus no Augšienes, viņš var paplašināt apziņu, citādi nevar atmodināt spēku, kas atrodas „kausā“. Tā saites pavediens ir gara kāpnes, pa kurām paceļas gara spēks. Radišana apstiprinās šī brīnišķīgā pavediena ceļā. Tā gara augšupeja noris caur saiti ar Valdoni.

156. Šī saite Mūs apvieno un rada labākās sekas. Tā visbrīnišķīgais pavediens ir sidrabainais, kas apvieno Hierarcha sirdi ar mācekli. Gara gaismu uztur šis varenais spēks, tāpēc, kad Mēs runājam par vienotu auru, Mēs domājam par saites parādību, patiesi! Tāpēc lai sarga Norādījumus kā Gaismas Avotu, tā var pievilkt labākās iespējas. Tā Hierarcha svētā saplūsma ar mācekli izpaužas, kad mācekļa apziņa tiecas uz Hierarcha apziņu. Tā brīnišķīga pakāpe tiek darināta ar apvienotu sirdi!

157. Jūs saprotat, ko sagādā Meistaram katrs atkritējs! Ja katram māceklim piešķirts sevišķs stars, tad šai pavediena saraušanai jāizpaužas sekās. Ne bez iemesla Meistars neatlaidīgi vaicā tiem, kas klauvē: „Vai neesi nodevējs?“ Pavediena iznīcināšana starp Skolotāju un mācekli var tikt izdarīta tikai lēnā gaitā, bet parastā straujā nodevība ir visai sāpīga kā Skolotājam tā nodevējam. Patiešām,

aptumšojas nodevēja saprāts, un caur pārrautā pavediena rētu visvieglāk iekļūst apsēstība. Vajag uzskatīt šo nodevības procesu kā fiziskas briesmas, nemaz nerunājot jau par garīgajām sekām. Var iedomāties, cik piesardzīgi jāizvēlas mācekļi, lai neskmētu kosmisko kaitēšanu. Tāpēc katra Mācība dod stiprus nodevības piemērus. Lai būtu nodevējs, nav jau jābūt katrā ziņā Devadatam vai Judasam, arī bez šiem prōtotipiem izplatījums ir pilns lauzītiem stariem.

158. Bez saites ar Meistaru, pat ar vienu noliegšanas sariņu varam ielaist melno iemītnieku. Vieglprātība pārnakšņo netālu no nodevības. Tā var iedomāties, kādas sekas ir tam, ka māceklis pār-rauj saiti ar Skolotāju. Laiks cilvēkiem ieskatīties ārprātīgo namos un pārbaudīt saslimšanu cēloņus un apstākļus, it sevišķi tagad, kad šis posts bista-māks par mēri.

Protiet sargāt pavedienu ar Skolotāju un piepil-dīt sirdi ar Valdoni. Nedrīkst aizmirst to, kas bū-tisks nesatricināmai augšupejai. Ne darbi, ne ap-stākļi, ne raksturs, nedz jebkādi iemesli nevar likt šķēršļus starp mācekli un Skolotāju. Meistara at-skāršana ir visīsākā ceļa izveidojums. Atmest Val-doni nozīmē nodot pašam sevi.

159. Var redzēt visu izpaušmju vienību, kad gars prot atstarot labākās tiekšanās. Izplatījums prasa novērojumus un katrai parādībai vajadzīga apzinīga ietvere. Tikai kad radīšanas pamati stipri, var celt evolūcijas labā.

Akbars mēdza teikt: „Škielētājs neredz centra.“ Tāpēc ikvienai dzīves darbībai vajadzīga izturība. Nevar skatīt divas parallēlas līnijas, nezinot kādu izvēlēties. Tāpēc izturība tik nepieciešama, un tikai visciešākā pieeja Hierarchijai dod pareizo ceļu un augstāko atrisinājumu.

160. Tā katram māceklim jātuvojas Hierarchijai un ar visu garu jānostiprinās uz ciešākās pieejas. Tiekšanās uz Valdoni dos pilnīgu Hierarchijas izpratni un parādīs garam sidraba pavedienu. Centru aizņem Hierarchija, no centra izstaro visi stari, uz centru tiecas visi stari. Tāpēc gara izturība var pievilkt pozitīvas parādības. Tā saplūsmas spēks ir sirdī. Patiesi, sirdī! Tā Mēs radām, tā apstiprinās augstākā pakāpe!

161. Ne tikai tieša saite ar Valdoni, bet pat nepazīnīga tiekšanās uz Hierarchiju liek pamirdzēties kopībai ar kosmiskajiem spēkiem. Kur parādās krāsainas zvaigznes, tur atvērtas durvis uz Labuma ķēdi. Protams, cilvēki reti piegriež vērību acīmredzamām pazīmēm, bet, iedziļinoties gara dzīvē, var ne tikai saprast šo uguņu nozīmi, bet pat uztvert viņu mijattiecības. Var manīt veselās kaujas starp melnajām un zilajām dzirkstelēm un var pārliicināties, kā zilās arvienu pārvarēs tumsas dzimumus.

162. Garam vistuvākā zinātne būs augstākā matēmatika, ja tā izprasta pareizi. Tā abstrakcija top reālitate. Zinības migla var apgaismoties caur Bezrobežību. Protams, mums jātiecas uz visu, kas

var izvest mūsu apziņu ārpus planētas robežām. Tikai tā var izprast patiesās vērtības. Kas spēj saprast sintezi, tas apjēdz Hierarchiju. Var daudz atkārtot par Hierarchiju, un Mēs līdzināsimies dzēnim, kamēr neizkalsim caur uzaugumu mizu. Atkārtot, ja neizprotat Hierarchiju garā, tad izprotiet to kaut savas veselības labad. Paudiet cieņu.

163. Atbilstība starp izpausmi un faktoru, kas ierosinājis darbību, tik vareni izteicas visā Kosmā. Visas apakšzemes ugunis tiek izsauktas planētas virsū ar cilvēces darbībām, jo cilvēce ir saite starp pasaulēm. Tā smacējošās gāzes izsauc atbilstīgus spēkus. Katra cilvēka doma rada savas atbilstības, tāpēc nav iespējams radīt bez centru izpausmes un bez pievilksmes pie Hierarchijas likuma.

164. Kosmiskajā radišanā viss tiek celts uz sešas, jo katras celtnes saknes turas uz Hierarchijas likuma. Katrs uzdevums un plāns tiek celts piemērībā mērķim un apstiprināts lielajā evolūcijas plānā. Tā visi Mūsu apstiprinājumi nes svētīgas parādības. Vienīgi pievilksme pie Hierarchijas ķēdes var pavērt ceļu uz Bezrobežību. Tāpēc saplūsmas varena spēks valda pasauli, patiesi.

165. Ārsts, kam ir iespēja izpētīt svētās sāpes un to nedara, ir vainīgs. Izpētot šīs sāpes un salīdzinot ar parādībām, kas tās izsaukušas, viņš varētu sagatavot pakāpes nākamai evolūcijai. Svētajām sāpēm, pasaulei garīgi attīstoties, īstenībā nevajag būt, bet apkārtējā nepilnība rada šīs ciešanas. Tādā

kārtā, salīdzinot apstākļus un cēloņus, var paredzēt evolūcijas virzienu. Un, protams, var daudz ko izlabot cilvēku apziņā, ja zinām, ka pat zemestrīces sacel cilvēces gars. Var pakāpeniski savākt daudz parādību, kur cilvēks ir radītājs. Tā svētās sāpes liecina par nākošo rasi pusattīstīto spaidos. Tāpēc saku — saudzējiet veselību. Saku, neapgrūtināt to nevajadzīgām aplamībām un uzbudinājumiem. Ne tikai ap jums, bet arī pa visu Hierarchiju atšalc kļūdu atbalss. Bet katra piesardzība ne tikai ir par svētību jums, bet arī stiprina izplatījumu uz tāliem atstatumiem.

166. Patiesi, cilvēce ir saite starp pasaulēm. Vajag pierast pie šās domas un censties to izvest dzīvē. Savādi, ka ārsti neizlieto iespēju kļūt par veselības nesējiem, piemērojot nervu centru pazīšanu, jo taisni šie centri ir garīgas antenas un magnēti. Pat fizisko magnētu noliek īpašā apkaimē, lai tas nezaudē spēku. Vai nervu centri nav tādas pašas uzmanības cienīgi? Un vai cilvēkiem nav sevišķi jāpasarga nākošās rases pārstāvji? Tiltu starp krastiem aizsarga jo sevišķi. Var palūgt cilvēku: „Draugs, nesacel zemestrīci.“

167. Centrs, kas apgaismo visus Mūsu darbu pasākumus, apstiprināts uz Hierarchijas likuma. Trauksmainā radišana dibinās uz Hierarchijas centra. Cik acīmredzami cilvēce izvairās no pareizā ceļa un pareizās tiekšanās! Kas bīstas Meistara parādības, tas paliks neprašā. Kas atstumj Vadošo

Roku, tas paliks uz mūžu maldos. Kas baidās pazaudēt savu individuālītāti, tam tās nav. Tā lai padomā par lielajiem Hierarchijas likumiem.

168. Pastāv aplams ieskats, ka tumšie ir Gaismas antiteze un tāpēc nenovēršami, — tā ir kļūdīšanās. Tumsa, Gaismas antiteze, nav nekas cits kā neizpaustais Chaoss. Tumšie pazemo radošās Gaismas cīņu ar tumsu. Cilvēcei būtu gana izpaust Chaosu, un šai lielajā cīņā līdzdarboties Augstākajiem Gariem. Bet tumšie noveduši neapvaldīto stichiju pārvarēšanu līdz dumpinieku egoismam un sākuši sacelt Chaosu, tā vietā lai to pārveidotu darba spēkā. Šis noziegums ir liels, un nevar uzskatīt par antitezi vēlēšanos izdzēst Gaismu. Chaosa vai „Pūķa“ radoša uzveikšana ir pastāvīgs varoņdarbs. Bet kauja ar tumšajiem ir tikai konvulsija, kas apgrūtina kustību. Chaosa tumsa uzskatāma kā līdzeklis mentālai radīšanai, bet divkauja ar tumšo hierarchiju ir tikai garām palaists termiņš, kas tik vajadzīgs jaunveidošanai. Bet nevien tas, tumšie pastāvīgi saceļ spēcīgas stichijas, nezinādami, protams, kā tās apvaldīt.

169. Vajag iegaumēt, ka ne paši tumšie ir bīstami, bet spēki, ko tie modinājuši. Patiesi, būtu jāsalīdzina dziļā Gaisma ar lielo Tumsu, bet nevar uzskatīt par lieliem tos, kas ceļ uz egoisma. Tā vajag samērīt pat lielajās parādībās. Protams, neizmirsīsim ļaunumu, ko sējuši tumšie, it kā čūskas, kas savairojušās! Un pat cīņai ar rāpuļiem vaja-

dzīga Hierarchija, jo izdeldēts tiks viss nekārtīgais. Tā iegaumēsim, kur lielā Tumsa un kur niknais naidnieks, kas meklē Gaismas bojāeju, bet kas aizmirsis, ka bez Gaismas viņš nevar pastāvēt.

170. Jaunveidošanas darbs prasa tiekšanās apdvestu spriegumu. Bez šī impulsa nav iespējams izveidot evolūcijas pakāpi. Jo katra orbita piesātinās ar apzinīgu tiekšanos un katra pakāpe prasa savu apstiprināto spēku. Tāpēc, kad radīšanas process savāc spēkus, pie fokusa pievelkas tāpatīgas enerģijas. Tālab, jo apzinīgāka attieksme pret fokusu, jo lielāka būs atbilstības parādība un jo spēcīgāka būs pievilksme. Cēlonis un sekas tā iepriekš noteikti! Un radošais impulss piesātinās ar apzinīgas tiekšanās uguni. Tā tiek jaunveidots viss Kosms.

171. Tāpēc, kad sapratne nedibinās uz Hierarchijas, tad fokusa parādības nevar tik vītāli izpausties un ikviens, kas nošķīras, nevar atrast ceļu uz Mums. Tā daudz ir kļaidu ēnu, kas nespēj pagriezt apstiprināto atslēgu. Tā daudz tiekšanās izgaist telpā. Tāpēc uz apziņas loku saplūsmas Mēs ceļam nākotni. Tā Mūsu ugunīgais likums nosaka apziņu apvienošanos. Tā jānostiprinās fokusa apzināšanās. Gars var tuvoties ugunīgā likuma apjēgšanai. Hierarchijas parādība ir celšanas darba pamats.

172. Vēl viens aplams uzskats — bieži aiz neziņas vai pašattaisnošanās cilvēki domā, ka viņu

doma ir maza un nekur nevar aizsniegties. Kurpretim domas potenciāls ir liels, un domai nav ne telpas, nedz laika. Bet tie, kas domā nekārtīgi, līdzinās tādiem, kas vēcina ar rokām tumsā un nezina, kādu priekšmetu tie aizkars. Bez tam doma akumulējas izplatījumā. Var iedomāties varenu domu kori, bet tāpat var iedomāties melnu ķērcošu kovārņu baru. Tādi pulcējumi arī pilda izplatījumu un satrauc augstākās pasaules. Mīlie domātāji, kovārņi, jūs arī esat atbildīgi par savu domu kādību. Tā pat jūs radāt savu nākotni.

173. Tāpēc nav iespējas izbēgt no atbildības. Pat visniecīgākā doma nonāk izplatījuma megafonā un pievelk pie sevis tāda paša veida siseņus, izpaužot dūmakaino planētas atmosfairu. Doma var tīrīt, iznīcinot sairšanas mikrobus, bet viņa var tāpat pievilkt neapvaldītas stichijas. Ne nejauši melnie izmanto zināmām machinācijām sevišķi neattīstītus cilvēkus. Bieži jūs izrunājat vārdu kult-ūra, tas nozīmē — Gaismas godināšana. Tā atgādinu, cik liela ir vispārējā atbildība Gaismas priekšā, ja ikviena doma var vai nu aptumšot vai šķīstīt izplatījumu. To iegaumēsim.

174. Protams, Kalpošanas ceļš var novest pie augstākas zinības. Vienīgi neziņa iespēja planētu novest tagadējā stāvoklī. Jo cilvēce pazaudējusi tiekšanās daļuma apziņu un ceļšanas darbs apstiprinājies uz nošķirtības truluma. Tamdēļ Kalpošanas vienība nākusi kā pestīšana cilvēcei. Jo viss

jaunveidošanas spēks turas uz Hierarchijas. Tā varenais pavediens apvieno visu Kosmu. Patiesi, tikai pilnīgajā Dižā Kalpojuma apjēgšanā var izprast Gara daili un Hierarchijas vareno spēku. Izplatījums sauc uz dižā Likuma pildīšanu, jā, jā, jā! Tā izveidojas patiesās evolūcijas pakāpes.

175. Tāpēc vienīgi pilnīga Dižā Kalpojuma izpratne var dot mācekļiem tiekšanos uz manifestēto Hierarchiju. Kad gara radīšanas gaita spēj ietvert Dižo Kalpojumu, tad visi ceļi atvērti uz Mums. Tāpēc tiekšanos pildīt norādījumus var apstiprināt kā impulsu, kas ved uz augstākajiem Vārtiem. Tālab lai sarga visas pārles. Tā iespējams piepildīt visas dotās iespējas. Laiks ir tik sasprindzēts un tik piesātināts! Tāpēc lai mācekļi cenšas iet vienā ritmā ar notikumiem, un vajag sasprindzēt apziņu unisonā ar to, kas norisinās.

176. Patiesi, ja jūs zināt savā priekšā nemitīgi Valdoņa tuvumu, jums jau ir īsākais ceļš uz Mums. Cilvēkiem parasti sevišķi briesmīga šķiet ikdienība; tā viņiem ir nogurdinājuma un lejupejas simbols. Turpretim Mums ikdiena ir pilnveidošanās un augšupeja. Viņa atver Bezrobežības Vārtus. Var iemīlēt ikdienu, jo tā norūda garu un dod vīrišķību padomāt par nebeidzamo darba mūžu ķēdi. Dažam labam šie mūži iedvesīs bailes, bet izsmalcināta apziņa tos pieņems kā bezgalīgas radīšanas avotu. Skaisti kultī izbalējuši ikdienā, bet cik daiļa ir apziņa, ka dota ikdienas atdevība un liesmojošā mī-

lestība uz Hierarchiju. Ja sacīšu — „mīlu Tevi, Kungs, un atdodos Tev, Valdoni, un godinu Tevi, Meistar!“ — kādā varenā korī šie cildinājuma vārdi aizsalks tālajās pasaulēs! Tā ar katru atdevību var atvērt jaunas aizšautnes, un cik brīnišķīgi sajūst lielo jēdzienu neizsmeļamību. Novēlējums var būt īss: „Kvēlojiet sirdīs un radait mīlestībā!“

177. Mācaities neskaitīt dienas, nemanīt gadus, jo nav izšķirības, kad jūs lielajā Kalpojuma plašumā. Var iemācīties just sevi ārpus seklās parastības un pievienoties garā paustajai dailes pasaulei. Dosi-mies kopīgi turp, kur nav ne robežu, nedz beigu; kur katru svētīgu atmirdzumu var pārvērst svētī-jumā pasaulēm, kas staro varavīksnes spožumā.

Ar atdevību var aizsniegt visus vārtus. Neaiz-mirsīsim to ne mirkli. Jo vairāk piepildīsimies ar atdevības smaidu un svētīsim ikdienu. Katram Mūsu elpas vilcienam ir brīnišķīga substance topošo pasaulu labā. Padomājiet par dārgumiem, kas doti Mums un kas pieder tam, kas devis Mums asaru un sviedru lāsi Mūsu atsvabināšanai. Pateiksimies ik dienas arī Visaugstākajam.

178. Cik nepieciešami ikvienam ceļā uz Mums nenošķirt sirdi no prāta izpausmes. Radīšana jau apstiprinās tīriem impulsiem un ir tik nepieciešami apvienot visus ugunīgos centrus. Tā vajag apjēgt, ka domas materijai jābūt augstāko substanču savie-nojumam, jo tikai vissmalkākās domas var šeit nokļūt un apziņas izsmalcināšana var vērst to spēku,

kas valda varenās sviras. Tā tikai apvienota apziņa spēj pildīt Augstāko Gribu. Tā apstiprinās Hierarchijas ķēde.

Tā apvienotā apziņa valda pasauli. Augstākā Griba tiek nodota tālāk vistuvākajam garam, tāpēc ar tādu piesātinājumu jāpilda Hierarcha Griba. Tāpēc vajag ņemt tik vītāli visu, kas dots ar apvienoto apziņu.

179. Kas akli paļaujas, ir miris; sekotājs dzīvo. Mēs nesolijāmieš pārnēsāt nedzīvas miesas, bet galvojām, ka vedīsim drošsirdīgos sekotājus. Jaiedzīlīnās visai uzmanīgi, lai izšķirtu robežas starp vīrišķīgo sekošanu un aklo, mazdūšīgo paļaušanos. Tāpat vajag saprast Mūsu Norādījumus neatliekami, jo saule spīd dažādi rīta un pusdienas stundā. Vajag pieņemt Mūs kā dienišķo maizi. Bet atdevība saņems atbildi, ja likti lietā visi spēki. Tā jādodas uz priekšu tiem, kas seko Valdonim. Mūsu palīdzība, kā jūs zināt, nāk pēdējā stundā, bet nevajag aizdarīt durvis Mūsu vēstnesim. Varbūt Mūsu iedarbība notiek aiz tālajām jūrām, un tomēr nedrīkst pārtraukt tiekšanos uz Mums.

180. Atšķelšanās no Vadītāja aptur gara evolūciju, jo ķēdes saraušana ved pie nošķiršanās un liek šķēršļus gara radīšanai. Patiesi, vienīgi vienība ar Gaismas Avotu virza garu uz priekšu! Tā tiekšanās uz Augstāko Hierarchiju dos visas iespējas un piesātina garu ar Kalpošanas vareno spēku. Gaismas orbītas izveidojas ar atbilstību un Aug-

stākās Gribas pildīšanas spēku. Tā izveidojas ceļš uz Bezrobežību.

181. Tālab tik svarīgi apjēgt Augstākās Gribas pildīšanu. Tālab tā apstiprinās saplūsmas varena spēks, jo vienīgi apziņu apvienošanā ietveras radīšana. Cilvēces sairums tāpēc tik stiprs, ka nav līdzsvara, un tas, kas notiek uz planētas, norāda uz atšķelšanos no Augstākās Apziņas. Tā var uzsvērt, ka mācekļiem jātiecas apjēgt Hierarchiju. Tā var sasniegt pildot Augstāko Gribu.

182. Pateicība ir viena no galvenām taisnīguma īpašībām. Bez taisnīguma nevar aizsniegt Dižā Kalpojuma ceļu. Tāpēc, norādot uz pateicības atzīšanas nepieciešamību, Mēs tikai sekmējam Dižo Kalpošanu. Cik daiļa ir pateicība, viņa taču aizdedz viegli sirds uguni un, it kā Valdoņa Tēla priekšā, piepilda garu ar cēlumu. Nepateicīgais vispirms nav cēls. Mēs saucam par cēlumu agrāko dzīvju svētīgos uzkrājumus, jo virs Zemes sākuši uzskatīt dižciltīgo cēlumu tikai sakarā ar dzimšanu. Vajag sevišķi attīstīt pateicību, viņa ir atdevības māsa. Vajag apjēgt, cik grūti dažreiz Meistaram saskaņot labākās iespējas. Vajag zināt, kā palīdzēt ar savas sirds uguni.

183. Apvienotā apziņa dod tiekšanos uz augstāku apņēmību. Kāpēc gan notikusi tāda šķelšanās, kad viss Kosms apstiprinās uz sakārtības principa? Kā gan var nošķirties no ķēdes, kas tur Kosmu? Vajag izveidot dzīves pēc sasprindzētas Kosmiskās Ķēdes principa. Tikai tā Hierarchija

var ievest dzīvē Ugunīgās Kalpošanas principu. Tāpēc ceļā uz Mums iespējams sasniegt vienīgi ar Hierarchiju.

184. Protams, gara dalāmība ir sasniegta, kad centri liesmaini rada. Tā radīšanas harmonija piesātinās ar šo gara liesmu. Katrs radošais impulss, kad tas piesātina izplatījumu ar savu uguni, aizdedz garīgas lāpas. Tāpēc gara gaismekļi var aizdedzināt auras. Tā liesmainie centri aizdedzina garīgus meklējumus atstatumā. Patiesi, radīšanas darbs ir dižens!

185. Mēs visai labvēlīgi pret vārdiem, kas ietver labā jēdzienu. Bet viens no tiem runā pilnīgi pretī Mūsu paradumiem — tas ir labklājība. Tiešām, izpēta cilvēces vēsturi un jūs pārliecināsit, ka nekad nekas dižens nav radīts labklājības vidū. Jau sen atkārtoju par svētītajiem šķēršļiem, bet maz ir to, kas mīl cīnīties varoņdarbā. Kurpretim nenovēršami jāpieradinās pie cīņas, jo citādi nav iespējams norūdīt gara asmeni. Kā zemes progressa, tā arī tālo pasaulu dēļ nepieciešami šķēršļi un prasme tos uzveikt. Apmierināšanās nav derīga Hierarcham.

186. Tā Mēs sniedzam Mūsu līdzekli darbības nostiprināšanai, bet Mēs esam noteikti pret narkotiskiem līdzekļiem, kas apklusina un nonāvē intelektu. Kā gan attīstīsies domu kādība, kas tik vajadzīga nākamai dzīvei, ja mēs to notrulināsim ar indi? Bet medicīna neskopojas ar dzīvo miroņu ražošanu!

187. Ir pareizi saprast mūžīgo cīņu un nostādīt apziņu it kā eksplozijas priekšā, jo tas tikai atbildīs īstenībai. Mana Roka nepiekusīs vest cīnītājus, bet Mana Acs nespēj skatīt miega guļu labklājības apskurbumā. Turot priekš acīm Bezrobežību, nepalaist gaŗām ne stundu un visai taupīgi izlietot katru minūti — tas ir jogisms. Kad gars dabiski piedrojas Augstākai Pasaulei un aizdedzina sirds gaismekļu rindu, tad to var saukt par pareizu ceļu.

188. Izplatījuma uguns tiek pievilкта pie zemes garozas un daudz apakšzemes izpaudumu piepilda planētas rekordus. Protams, visi notikumi cieši saistīti ar cilvēci un notiekošām darbībām. Tā parādības, ko sacēlis cilvēces gars, rada planētas karmu. Cik gan tādu perturbāciju sacēlis cilvēces gars un domas kādība! Tāpēc domāšanas saskaņotība ar radāmiem apstiprinājumiem noslēpo izplatījumu, kas piesātināts ar izplatījuma uguns parādībām. Tā tiek kaldināta planētas dzīve un cilvēces tiekšanās jāvērs uz izplatījuma šķīstīšanu.

189. Tā var likt domai virzīties uz labvēlīgu nodomu. Cilvēce sapņo par labāku nākotni, un tomēr nezina, kā izlauzt tumsas slāni; jo pamats, ko paudusi kosmiskā uguns, netiek turēts dzīvē. Gravitācijas likumi tā zaudējuši savu nozīmi! Tāpēc tikai šķīstīšanas likums var atdot planētai to, ko tā zaudējusi. Patiesi, vienīgi šķīstīšanās var dot vajadzīgo uzplaukumam. Atslēga ir garā un tikai šī atslēga var dot sasniegumu. Tāpēc ceļā uz Mums vajag saprast visu gara daili.

190. Vajag saprast burtiski, kad saku, ka ievērojams skaits slimību ārstējams ar psihisko enerģiju. Nervu vielas infekcija būs arvienu vispirmais cēlonis dažādām saslimšanām. Nervu vielas infekcijā savienojas augstākā pasaule ar zemāko; caur nervu vielas plaisu iespējās kurš katrs ienācējs, sākot ar apsētību un beidzot ar vēzi. Bet aizsargāt nervu vielu var tikai ar psihisko enerģiju. Šī psihiskās enerģijas audzināšana būs īsta cilvēces profilakse. Var lietot kaut tīru domu, aizsargot ar to ieejas nervu sfairā. Pat šis vienkāršais līdzeklis būs noderīgs. Tāpat arī psihiskā enerģija būs labākā šķīstīšanās pa apslēptās slimības laiku. Bet šausmīga ir nervu vielas sairšana, kad to iespaido dzeršanas reibums un citi netikumi. Padomājiet, kādā stāvoklī atradīsies smalkais ķermenis, kur vissmalkākajiem nerviem piekrīt skeleta nozīme! Zemei — kauli, Smalkajai Pasaulei nervi, Garam — Gaisma.

191. Tomēr atkal runāšu par Hierarchiju. Nekas tā nespēj stiprināt nervu vielu, kā Hierarchijas ķēde. Bet kā gan nostiprināt cilvēkus Hierarchijas atzīšanas nozīmē? Pat tie, kas klausās par viņu, to nepieņem kā dzīvības nosacījumu un tā kaitē sev un lielajam plānam. Neaizvietoja un neiztīrāms ir ļaunums, kas nodarīts pret Hierarchiju, nevaru to pat saukt par kļūdu, tā jau ir atkrišana; ne vieglprātība, bet nodevība.

192. Tiekšanās turēt pastāvīgi Hierarchiju var

pacelt vajadzīgās pakāpēs. Kā gan koks var spēcīgi turēties, ja pastāv cenšanās izraut saknes? Vienīgi pieskaršanās tīrajam vadam dod līdzsvaru spēkiem, tālab vienīgi Hierarchijas saknes spēj saturēt celtni. Katra atkāpšanās nodara postu varenajai augsmei. Vajag apzinīgi nostiprināties Hierarchijas Spēku sapratnē. Caur spraugām, ko ieplēš necieņa pret Hierarchiju, ielien melnie spēki, tāpēc jāsaprot vienība ar varu, ko izteic Augstākais Spēks. Tā iespējams sasniegt.

193. Tas, kas tiecas augšup bez Hierarchijas, līdzinās bieži strēlniekam, kas raida bultu uz debesīm aizvērtām acīm, gaidīdams, ka viena no bultām sasniegs putnu. Jāizskauž no dzīves katra nejaušība. Mēs zinām, kādā virzienā kustamies un ticam Vadītājam; tikai tā neviena bulta nepazudīs bez mērķa; un Vadītājs prot pasargāt no indīgiem sūtījumiem. Bet godāsim Vadītāju ne vārdos vien, bet sirdī, un Viņš augs līdz ar mums; jo tuvodamies kam lielākam, mēs topam lielāki, bet nav izbēgama pamazināšanās atkrītot. Šo likumu var viegli atēlot grafiski. Iedomāsimies, ka no gara grauda uz Gaismu Bezrobežībā virzās divas dažādā virzienā ejošas līnijas un ka katra pareiza kustība patiešām palielina mūs.

194. Pastāvīga pieskaršanās Augstākajam Saprātam pievelk garu pie augstākas atziņas. Pastāvīga augstāko likumu ievieidošana dzīvē pieved garu pie Kosmiskā Magnēta orbitas. Neuzvarams ceļš,

kas izveidojas no saskaņas ar Augstākās Gribas pavēli. Hierarchijas vara ir varens spēks, kas piesātināts ar radīšanas uguni. Pakļaušanās Hierarchijas varai nozīmē uguns veltīšanu Vispārības Labā. Cik blāvi deg šis izpratums cilvēku sajēgumā! Jo apziņa, kas neietveŗ šo izpratni, var tikai murmināt dižus vārdus, bet iemiesot dzīvē nespēj, jo vienīgi sirds, kas piesātināta ar Hierarchijas diženumu, spēj izprast visu kosmiskā likuma varenību. Tā pievilksme pie Magnēta var piepildīties tikai apjēdzot Hierachiju.

195. Hierarchijas ķēde likumīgi vada pasaules celtnes izveidošanu. Patiesi, smalko ķermeņu jaunveidošana var apstiprināties tikai ar smalko domas materiju. Sava ķermeņa audējs nenojauš, ko viņš ienes sava ķermeņa audos, atraudamies no Augstākā! Tāpēc lai padomā par dzīvei visnepieciešamāko — par Hierarchijas ķēdi.

196. Jums var vaicāt, kā iezīmējas Kalpošanas ceļa iesākšana? Protams, pirmā pazīme būs atsacīšanās no pagātnes un pilnīga tiekšanās uz nākotni. Otra pazīme būs Meistara atskāršana sirdī, ne tāpēc, ka tā vajadzīgs, bet tāpēc, ka citādi nav iespējams. Trešā pazīme būs baiļu atmešana, jo ar Valdoni apbruņotais ir neievainojams. Ceturtā būs nenosodišana, jo tam, kas tiecas nākotnē, nav laika nodarboties ar vakardienas atkritumiem. Piektā būs visa sava laika aizpildīšana ar darbu nākotnes labā. Sestā būs prieks par Kalpojumu un visa sevis veltī-

šana pasaules labā. Septītā būs garīgā tiekšanās uz tālajām pasaulēm, kā ceļš nolemtais. Pēc šīm pazīmēm pazīsit garu gatavu un izpaudušos Kalpošanai; tas sapratīs, kur pacelt zobenu par Valdoni un viņa vārds nāks no sirds.

197. Tikai necenšaties pēc parastiem atrisinājumiem. Var pakļaut sev daudz galvu ar parasti paustu runu, bet būs nesaprotama šī valoda augstākām pasaulēm. It kā suņa riešana atskan zemes parastība. Neviens magnēts nepievilks šo čaulu un nevar uguns degt bez eļļas. Bet izšķirsim parastību no ikdienības, jo daudzi cilvēki meklē pretrunu tur, kur tās nav. Ievērojiet šos cilvēkus, viņi negūst veiksmi, jo viņu domas ir no vakardienas. Nebūsim ne ar ko saistīti, kas no pagātnes. Tā, lūk, meklējiet draugus ne pēc vakardienas, un protiet uzreiz pārbaudīt viņu sirdis.

198. Līdz ar ietveres augšanu attīstās atbildības izjūta. Vajag izprast atbildību lielā plāna priekšā, tāpēc katrā lēmumā vajag apzināties pilnīgu atbildības izjūtu. It kā izplatījuma uguns, tā piesātina pilnīga atbildība! Pilnīgai atbildībai jāpiesātina ik katra darbība, jo ietveres jūta var tikai tad apstiprināties, kad atbildības izjūta trauc garu pildīt Hierarchijas Gribu. Tāpēc kosmiska pārdrosme piepilda Uguns Nesēju. Tāpēc var apjēgt Augstākās Gribas apstiprinājumu, kad gars patiesi pilns atbildības. Tā aizsniedz uzvaras. Tā neuzveicami tie, kas pilda Hierachijas Gribu.

199. Lūk, kā varena ugunīga Griba, darbojas ugunīgais Hierarchijas Sūtnis. Kā Augstāka Roka, virza Hierarcha Roka. Kā tiecīgs Magnēts, piesātinātais Hierarchs, tāpēc jādarbojas apzinīgi. Tā gars, kas tiecas apjēgt Meistaru, var nostiprināties ceļā. Bet gars, kas atraidījis Skolotāja jēdzienu, var nodot Hierarchiju.

200. Tā vajag izpildīt visu iepriekš norādīto, ievieidojot dzīvē labākā laika jēdzienu. Tā jāiegaumē, kādā mērā mainās zīmējums smiltīs no dažādu pirkstu piesitieniem; pat vienas un tās pašas rokas pirksti, sakarā ar kādu melodiju, veido dažādus zīmējumus, jo vairāk dažādiem cilvēkiem ir dažādīgs ritms. Bet ugunīgā sirds samana smalkās ritma izšķirības. Jūtziņa ir aizdegtā sirds uguns; grūti izteikt vārdos, kad ieskanēsies šī sirds stīga, bet Hierarchija var uzrādīt šo apskaidrības stundu.

201. Kad pasaule satricinājās, pretstatā tika dota Maitreijas zīme. Kad lika Mūsu Darbu pamatu, tad nostiprināja gara spēkus, — tā apstiprinājās Maitreijas zīme. Un Mūsu Dienā, kad parādība apstiprināta, var atkārtot — cik vītāli gara spēks ieviesies dzīvē un kādā mērā jaunais varenais spēks apstiprinājies apziņā, tāpēc jāsakopo apziņa, lai jo spēcīgi izprastu Hierarchiju, kas tur visu tiekšanos ķēdi. Tā katra daiļuma parādība, ko Mēs apstiprinājuši darbu pamatā, jāuzņem kā dzīvības darbība. Tā pamata spēks pastāv dailē, un tiekšanās pildīt Augstāko Gribu novedīs pie lemtās uzvaras. Tā Mūsu Torņi jāceļ, patiesi, ar daili!

202. Domā, ka ap labiem darbiem arvienu ceļas grūtības. Ko gan tas pierāda? Vai tas pierādītu Gaismas vājumu un tumsas spēku? Bet atcerēsieties, ka attīstītai acij top redzamas daudzas lietas. Tāpat arī izsmalcināts gars uztver daudz ko, kas nepieejams notrulinātām sajūtām. Bez tam vai gan nav vajadzīgs pretestības spēks, lai pieradinātu mūs pretoties neizpaustām stichijām? Šis svētīgais pretestības spēks aptverams tikai darbībā un tas uzkrājas kā gara bruņas. Vai gan var sūroties, ka attīstās pretošanās ļaunumam? Nē, protams, ka nē. Jo šīs gara bruņas ir ne tikai aizsargs, bet tās ir arī magnēts, kas pievelk sabiedrotos. Tālab svētijiet visu, kas attīsta pretestību un spēku pretoties ļaunumam.

203. Jūs sastapsit cilvēkus, kas steidzas ar saviem panākumiem, tiem var likties, ka Mēs gausi. Bet izvediet tos zem nakts debesīm un parādaite neskaitāmo pasaulu mirdzēšanu. Sakait — pie šās radišanas jūs ved Valdonis. Vai gan iespējams būt gausam šai lielajā ceļā? Vajag gatavoties būt līdzradītājiem. Vajag uzglabāt un pavairot apziņas graudus, jo visa pasaule turas ar apziņas vareno spēku. Nav spēka pretoties apziņai, kas šķīstīta no patības. Var gatavoties pāriet visus tiltus ar ugunīgo apziņu, kas dreb ar Kosma pulsu; kas savā gara graudā atbalsojas uz visiem zemes satricinājumiem un pazīst tautu patiesību. Var ņemt palīgā visus svētos sirds spēkus, lai, satricot nāvi, taptu par liesmaino Logosu līdzradītājiem. Bet iekāms

šāda iedrosme neietversies sirdī, līdz tam laikam apziņa nevar bezgalīgi augt šai virzienā. Mēs sau-
cam to Via Reāle. Tāpēc Fiat Rēx ir tur, kur
gars uzdrīkstas, godinot Hierarchiju!

204. Orbitas apstiprinājuma pamatā arvienu
tiek nostādīta vienīga griba, kas saista visas parā-
dības. Tā fokuss ir izstarojoša sākotne, kas piesā-
tina visu ar ugunīgu radīšanu. Daļa ir Griba, kas
piesātina ar radīšanu un kas trauc katru enerģiju
uz augstākajām sfairām. Tāpēc orbita, ko izveido-
jusi paustā griba, paplašinās no izplatījuma uguns,
no piesātināto uguņu ietveres un mijattiecības ar
augstākajām sfairām. Tā lielā doma noved garu
pie lielās pievilksmes, un Griba, kas izstaro augstāko
uguni, pievelk garu augstākajai orbitai. Ir tik brī-
nišķi iet saskaņā ar Augstāko Gribu. Patiesi, tikai
tā atveras Bezrobežības orbitas.

205. Tāpēc Kosma spēki tā telpiski apstipri-
nāti. Katrs centrs jūt katru vibrāciju, tāpēc, kad
mainās strāvas, tik jūtīgi ir ugunīgie centri. Tāpēc
jāsaudzē veselība.

206. Eksperiments ar sabiezēto astrālu būtiski
nav vis mēģinājums, bet plānveidīgs Sestās Rases
iesākums. Nav jādombā, ka sabiezētais astrāls uz
ilgu laiku paliks svārstīgs. Jau atrasts preparāts,
kas sabiezina pietiekoši. Tā zemes juku vidū uzkrā-
jam jaunu rasi. Protams, vēl jāatrod līdzeklis, kas
iztīra zemes atmosfairas zemākos slāņus, bet arī tas
nav bez dažām iespējām. Starp citu jums dotā

emulsija pieder pie tīrīšanas līdzekļiem, tā iznīcina indes ar tīru ādas apvalku.

207. Nedomāsim, ka nākamā rase nokritīs no debesīm uz rozā spārniem. Nē, arī šeit nevarēs iztikt bez laboratorijas. Mēs apsveicam, ja jau tagad stiprinās domas par rases pārveidošanos. Tam nolūkam nemeklēsim pēc pērtiķu palīdzības, bet griezīsimies pie cilvēka būtības pamatiem un izmantosim minerālu un augu valsts uzkrājumus. Tā cilvēku gars iegūs atjaunotu apvalku. Proti, cilvēks var domāt un viņam jādomā par nākotni ne aizspriedumu vidū, bet izejot no faktiem, ka pastāv dažādu pakāpju ķermeņi. Ja pastāv šādas pakāpes, tad neviens neteiks, ka nevar tikt atrastas vidējas stadijas, kas dibinātas uz savstarpēja pārākuma. Ir grūti izprast Hierarchiju, ja nav aptverta tās nepārtrauktība. Tāpat arī ķermeņu pakāpes dzīvo, kad tie uztur viens otru.

208. Jūs varat saprast, kādā mērā melnās ložas pretojas cilvēces pilnveidošanai, ka tās atzīst par labāku Atlantides likteni, nekā jaunā ķermeņa gaismu. Būsim modrīgi, būsim vērīgi, sekosim Valdonim!

209. Meistara apstiprināšana sasprindzē visus radošos spēkus. Bez Meistara nevar būt locekļa lielajā radišanas ķēdē. Tāpēc visi Kosma spēki, kas pauž evolūcijas gaitu, var apstiprināties saskaņā ar Hierarchijas principu. Kā gan iespējams celt bez pievilksanas fokusa? Ikvienam spēkam jau

savi spriegumi, kas izraisa kosmisko ugunu avota radošās tiekšanās; šis avots savāc gaismu un izplata uguni ap sevi. Tā, patiesi, apstiprinās Kosmiskais Fokuss un dzīvei jāizveidojas ap fokusu. Tā radišana ir bezgalīga!

210. Tāpēc tikai ar plašu fokusa apjēgšanu var sasniegt labāko izpausmi. Kad mēs apjēdzam Hierarchijas apstiprināšanu, tad katrai darbībai ir fokuss. Tāpēc tik svarīgi apjēgt fokusu. Rokai, kas svārstās, kad ir fokuss, ir vajadzīgs stiprinājums. Tā lai apziņa paplašinās fokusa virzienā. Tā Guru un Tara atnesuši visu radošo uguni.

211. Doma ir radišanas pamats. Viņa var būt redzama un izmērījama. Pret domu jāizturas kā pret pašdarbības radišanu. No šās izpratnes izriet pareiza izturēšanās pret domas sekām. Bieži sacis — kāpēc nepārtraucam domu sekas? Bet doma ir garīgā plāna jaundzimusi būtne. Ievērojiet, doma nav abstrakcija, nav viela, bet ir būtība ar visām pašnoteicošās esamības pazīmēm. Kā garīgā plāna substance doma nevar tikt iznīcināta. Var viņai pretim stādīt līdzīgu lielāka potenciāla būtni; šeit Adversa taktikas būtība, kad kroplim ļauj izaugt visā savā nejaukumā, lai to apspiestu ar Gaismas staru. Hierarchija būs patiesā Gaismas spēka lielākais galvojums.

212. Nosauciet Hierarchiju par savu mēģinājamo akmeni, uz kā var pārbaudīt kādības krietnumu. Jo, ja nepielaidīsiet vislabākā un visgaišākā

esamību, tad kāda vajadzība gan rūpēties par jūsu pašu monades pasargāšanu un pilnveidošanu. Hierarchijas esamība ir visas dzīves pamats. Atcerieties, ka Kalpošanas draudzīgais pulks ir Hierarchijas darbs. Nepiekūstiet pulcēt šīs draudzes, jo nav sekmīgāka uzdevuma kā Kalpošana Hierarchijai.

213. Spēks, kas vērsts uz labo, arvienu pavairojas izplatījumā un rodas saite ar augstākajām sfairām. Bet spēks, kas nāk no ļaunā, top bumerangs. Apstiprināto izstarojumu izveidošanās dod spēku piesātināt izplatījumu. Ļauno bultu parādība sasprindzē vizzemākos slāņus, kas tādā mērā sabiezējas, ka atgriezenisks sitiens nav novēršams. Tā ikvienai domai, kas tiek pievilkta pie Gaismas, nāk līdz gaišs izstarojums, bet saindētā bulta var ieurbties raidītāja pakausī. Garīgajā plānā ir daudz tādu aprādīto parādību, tāpēc izplatījums jāsarga no inficēšanās un domu kādība jāuztur augsta. Tā var izpaust apzinīgu kooperāciju.

214. Protams, kad melnā loža raida savas bultas uz Balto Brālību, tad sekas pašiznīcinošas un nenovēršama atgriezeniskā trieciena parādība. Tas, ko jūs dzirdējāt, bija pašiznīcināšanas sekas, jo raidītā bulta atgriezās pie raidītāja. Tā ikviens lai apstiprinās Mūsu Spēka saprašanā. Nekas nevar aizkart to, kas apliecinājis pilnīgu ticību Mūsu Varai un Hierarchijai. Mūsu Starī mūžam ir nomoda sardzē un Mūsu Roka ir nenogurdināma. Tā jāsaprot visa Hierarchijas Varenība.

215. Doma ir izplatījuma būtne. Daudz vērsts uzmanības uz domu veidoliem, bet, izņemot ārpusi, maz atzīst domas sekas. Turpretim taisni tās visai iespaido ar savām sekām apkārtējo. Skaņa darbojas uz visnegaidītākiem priekšmetiem. Tāpat arī domas darbība ir smalka. Tas, kas atdodas pašnožēlošanai ar baudu, var pazaudēt naudu, jeb tas, kas dusmojas, var kļūt smagi apvainots, — tik dažādīgi ir klaidu domu iespaidojumi. Nevajag aizmirst, ka neviena doma nepaliks bez sekām. Tā var skart personu, kas lielā attālumā, bet no tās likteņa lode atradis savu pasācēju. Protams, šeit nav nejaušības, bet domas lidojiena raksts ir tik sarežģīts. Vajag pēc iespējas novērot domas sekas.

216. Fiziskais spriegums jāatstāj, jo vijoli nevar spēlēt ar slotu. Bez tam arī smieklī sacels jukas tuvākajos atmosfairas slāņos. Kad sirds liesmo, viņa kā zvans atskan uz tāliem atstatumiem. Reti var dzirdēt Jogu skaļi smejamies, jo viņa prieks nav tukši skanošos smieklos, bet sirds piepildīšanā. Proti, prieks ir sevišķa gudrība, ne tikai pēc būtības, bet arī pēc ārienes.

217. Viena no spēcīgām gara ipāšībām ir izturība. Kā gan iespējams attīstīt un paplašināt apziņu, kad nav izturības! Kā gan citādi iespējams pārbaudīt nodomus un darbības, ja nav šī varenā impulsa, kāds ir izturība? Ikvienam ceļā ir tikai viena nemainīga Vara — Hierarchija! Uz šī svētā Principa var celt. No šās svētās Virsotnes var

vērot pasauli. Uz šās Tvirtās Vietas gars var gūt spārnus. Uz šās Virsotnes var veidot spēcīgu evolūciju. Tāpēc, kad gars cenšas radīt illūzōrisku patības pasauli, tad, protams, grūti tikt uz priekšu. Tā bezrobežīgajā radīšanā ir ceļa rādītāja uguns — Hierarchija. Tā ar izturību Kalpošanā var paplašināt apziņu un ietvert Ugunīgās Hierarchijas likumu.

218. Tāpēc jāiegaumē, ka Hierarchijas aizskaršana ir nodevība; ka vienaldzīga izturēšanās pret Hierarchiju ir nodevība; ka nededzīga raudzīšanās uz visu, kas skar Hierarchiju, ir nodevība. Tā Mēs uzsveram, ka atbildībai jābūt par katru izrunātu vārdu, par katru izturēšanos, par katru darbu.

Kā gan neapstiprināties ugunīgajā raismē uz Hierarchiju! Jo vissvētākā uguns ir — Hierarchija! Tāpēc lai ikviens padomā, kā vislabāk kalpot Hierarchijai, neizpaužot patību, aizkaršanu, vieglprātību un pūļa uzstādītās formulas. Lai sadarbojas jo labāk, apzinīgi pieņemot Ugunīgo Hierarchiju.

219. Smalkā ķermeņa valoda izteicas ar zvana (Brahmarandras) centra piepildīšanu; pie tam nav vajadzīgs apgrūtināt sevi ar visu burtu izrunāšanu. Pirmā burta ieskaņa jau pietiekoša, jo pārējo izprot sirds. Tāpat sfairu mūzikai nav vajadzīga melōdija, bet tā pamatojas uz ritma, jo pārējais atbalsojas sirdī. Taisni sirds būs pasaulu savienotāja un vienīgi viņa var atbildēt Valdoņa sirdij un visai Hierarchijai. Var pazaudēt redzi un dzirdi, bet

sirds būs labākā aizvietotāja un pat vēl smalkāka būtības izteicēja.

220. Kad notiek kosmiskas perturbācijas, gars, protams, sāk pārdomāt par Esības rakstu lapaspusēm. Kad izbailes nomāc garu, tad katra jaunveidojoša griba paralizējas un celšanas darbs pārtraucas. Jo spēcīgāk jāceļ tam garam, kas zina, ka ugunīgā tiekšanās ved viņu pie varenas Kosmiskā Magnēta zināšanas. Tāpēc tiem, kas seko Hierarhijai, jābūt bez bailēm, jo sirds, kas ietver Plāna diženumu, nav uzvarama; un zem Varenās Hierarhijas ugunīgā Vairoga izveidojas diža nākotne. Tāpēc visu kosmisko perturbāciju un dzīves pārvērsēju vidū ir viens vienīgs Enkurs — Hierarhija, viņā glābiņš — patiesi!

221. Tā, kad Mēs sakām, — Vairogs ir Hierarhija, tas nozīmē, ka uz tā dibinās piesātinātās uguns radišanas pamata princips. Tādēļ arī manifestēja pasaulei Uguņu Nesējus un deva dailes pārādību, tāpēc mācekļi lai uztur apgaroti to principu, kas ir pati dzīvība. Apgarotajam Avotam, kas piesātina visus darbus, jāapstiprinās sirdīs un apziņā.

222. Neparastība ir katra atrisinājuma laimīga īpašība. Nemsim slimības gadījumu. Ārsts var uzstādīt savu labāko diagnōzi un dot savas zāles, bet šis parastais veids nesniegs uzlabojumu. Bet Jogs dos padomu un šis neparastais atrisinājums radīs spēcinošus apstākļus. Joga zāles nav no aptiekas,

tās vairās narkōtisko līdzekļu, bet sniedz dziedzeņu sekrēcijas, kas, kā barība, stiprina nervu vielu. Tā pati īpašība piemīt koku sekrēcijām, kuņu sveķi var ienest caur ādas porām tādu pašu tuvāko nervu stiprinājumu. Protams, tīrītos sveķus var ieņemt iekšķīgi. Labākā tīrīšana būs ar saules staru, bet tas prasa ilgu laiku, jo nogulsnešana ir visai lēna. Tāpat lēni tīrās katra eļļa, bet par to šāda tīrīšana nav salīdzināma ar kuņu katru ķīmisko procesu. Tā Joga padoma neparastībai ir priekšrocība dakteņu parastības priekšā. Tā arī rīkosities!

223. Visi notikumi grupējas ap vienu fokusu. Visas zīmes norāda uz vienu fokusu. Visā ir viena manifestētā uguns, kuņas grauds pievelk visas atbilstīgās enerģijas. Tā piepildās visi kosmiskie notikumi, tāpēc pilnīga fokusa atskārsme var virzīt garīgos meklējumus uz apstiprināto graudu. Radīšanas neatvairība tad vītāli piepildās, kad apjēgts manifestētais fokuss, jo tādējādi tiekšanās ievirzās darbības kanālī — patiesi! Tā tikai ar šo sasniegsim gara izturību. Tā var piesātināties ar smalko Bezrobežības apziņu.

224. Tāpēc tik daiļa ir tiekšanās uz vienīgo Hierarchijas fokusu, tā var ietvert visus Augstāko Spēku Norādījumus. Tikai tādējādi var sasniegt Mūsu Nolikumus un pievienoties ugunīgajai jaunradīšanai. Ugunīgais fokuss, kas visu apgaismo un visu aptver, dod dzīvību katrai jaunradošai sākotnei, tāpēc tik svarīgi apjēgt Hierarchiju, jā, jā, jā!

225. Piegrieziet vērību visu to dzīvnieku un putnu sevišķai īpašībai, kas dod sekrēcijas līdzīgi muskam. Vilna un spalvas uzglabā kā eļļainību, tā arī siltumu; it kā kādi sveķi vai kalnu eļļa būtu tos piesātinājuši. Putniem spalvas pieņem metalla nokrāsu, kas norāda, ka tie barojas ar saknēm vai graudiem, kuņos daudz stādu valsts, citiem vārdiem, sveķu psihiskās enerģijas. Arī minerāli var izdot savu psihisko enerģiju vai nu caur stādu valsti vai caur gaisu, kur izplatījuma ugunij ir tās pašas īpašības kā domai, ko paudis gars. Var saprast seno salīdzinājumu, kas nosauca domu par liesmu. Kādus ievērojamus mēģinājumus iespējams izdarīt, sastādot psihiskās enerģijas iedarbību ķēdi no minerāla līdz smalkajam ķermenim! Var novērot, cik dažādi iedarbosies attiecīgo putnu un dzīvnieku kažokādas un spalvas. Vai gan aiz nejaušības senajos galmos un tempļos turēja metalla pāvus? Var padomāt, kāpēc muska dzīvnieki un manaļi uzturas gandrīz vienādā augstumā? Vai augstienēs nav tādas pašas zemes virskārtas kā apakšā? Kad tīrīsim zemo vietu atmosfāiru, vajadzēs piegriezt vērību zemes dzīlēm, modinot to psihisko enerģiju.

226. Vajag sakopot dzīves fokusus, tādējādi uzkrājas tā īpašība, ko saucam par Kultūru. Kultūra nevar izveidoties acumirkļīgi. Tāpat dzīves fokusi nevar rasties it kā lodes no lielgabaliem. Tā ir vajadzīga dzīves parādību saskaņošana, tāpat kā instrumentu saskaņošana orķestrī. Runāju it kā

par nevienādīgiem priekšmetiem, bet tie visi nav nekas cits, kā Uguns, Enerģija, Hierarchija!

227. Visu pasākumu dzīvīgumu apstiprina Hierarchijas ugunīgais princips. Jo vienīgi Augstākās Hierarchijas princips dod līdzsvaru un tiekšanos katram apstiprinājumam. Tāpēc, uzstādot Kosmiskos principus, galvenais impulss ir Hierarchijas ķēde. Cilvēces radīšanas darbs atkarīgs no šiem apstiprinājumiem un tikai piekļaušanās Augstākajai Ķēdei atnes vajadzīgo spēku. Tā katra ķēde ir lielākas ķēdes loceklis un šās Ķēdes spēks valda Kosmā; tāpēc evolūcija dod spriegumu katrai mazākai ķēdei, lai savienotos lielajā bezgalīgajā Hierarchijas Ķēdē. Tā dodas augšup ugunīgās Hierarchijas varena spēks, jā, jā, jā!

228. Kā iespējams nostiprināties Hierarchijas ķēdē? Tikai ar sirdi un nebeidzamu tiekšanos uz Kalpojumu; tikai ar pilnu Valdoņu plāna ietveri un gara jaunradīšanu. Tā, patiesi, katram ceļā jāpieņem sirds Kalpošana. Tā top apstiprināta Hierarchijas Ķēdes negrozāmība, patiesi!

229. Origēnam bija apcere — „rodas vai tiek sūtīta Svētdeva?“ Zinot, ka Svētdeva ir pilnīgi reāla augstākās psihiskās enerģijas viela, var saprast, ka šai apcerei bija pamats. Tā siltums ceļas no Gaismas, bet vajadzīgs aizdedzinātājs stikls, lai uguns parādītos. Tā psihiskā enerģija, protams, rodas no katra organisma, kam tā ir, bet, lai saņemtu tiešu efektu, vajadzīgs to kopot un fokusēt apzinīgi.

Šī apziņa būs aizdedzinātājs stikls. Vajag skaidri izšķirt starp neapzinīgu psihiskās enerģijas izplūsmu un skaidras apziņas noasinātu bultu. Ja pat augstākā enerģija neaizsniedz mērķi, ja to noraida neapzinīgi, tad cik daudz vairāk cilvēciskajai enerģijai vajadzīgs fokuss! Sasietiet fokusu un uguns neparādīsies. Bez uguns mūs sagaida tumšība un aukstums. Atcerēsimes, kā mūs sasniedz dzīvinošais siltums un Gaisma!

230. Jāiemācās cienīt fokusa siltumu un gaismu un jāatceras, ka Vienīgās Gaismas stari izplūst no viena virziena. Pielīdzināsim mūsu stāvokli fiziskajam likumam un ieraudzīsim, ka nesatricināms vienīgais panākumu pamats. Kas ir panākums, ja ne pareizi pielietota likuma sekas! Tā jāiemācās nojaust Hierarchijas gultni.

Bieži prasīs atbildību no tā, kas neprata vadīt, jo vājība nav attaisnojums. Kur ir aizdedzinātājs stikls, tur ir arī uguns, jo nav grūti sagaidīt saules staru. Mēs gaidām gadu simteņus, mazāk grūti gaidīt dienas. Atcerieties jo bieži, ka Svētdeva ir virs jums, bet ne zem kājām.

231. Kad izplatījums piesātinās ugunīm, katrs kūlis staro centros, tāpēc jūtīgs organisms nojaus visas tuvošanās, un katra kosmisko strāvu pārmaiņa atspoguļojas centros. Saskaņas apstiprināšanās iedarbojas uz centriem un katra vibrācija atspogojas uz sevišķa centra; tāpat atspogojas arī katrs planētas notikums; un apvērsumu un nomaiņu laikā

jūtīgs organisms skan uz katru apstiprināšanos. Zinātne sāks nodarboties gar saskaņas jautājumu un varēs eksakti noteikt intuícijas izpausmi sakarā ar centru izjūtām. Tikai tādējādi izpētot saskaņas, būs iespējams noteikt cēloni un sadarbību, tāpēc saskaņu pētīšana ir nākotnes zinātne.

Tā, kad centri vibrē, tas nozīmē, ka izplatījuma uguns plosās. Enerģijas, kas traucas uz apakšzemes uguni, tiecas ar varenu spēku. Kosmiskā saskaņa sasprindzē visus saskanošos centrus, tāpēc tik saudzīgi jāsarga veselība un skanošie centri.

232. Pat labākie draugi pārbauda viens otru vai nu ar veiklu šacha gājienu vai bīstamām medībām. Pat ielenktajā cietoksnī kaņaspēks nodarbojas ar manevriem, lai nepaliktu stīvas rokas; un neaizvainojas uzvarētie un nelielas uzvarētāji, jo tas tikai vingrinājums attapībā.

Atceros, kā reiz atskrēja žēloties „Acu Gaisma“ — Džehangirs par biedru Dželaldinu, ka tas viņu sāpīgi pagrūdis. Jautāja: „kā tā lieta notika?“ — „Džehangirs bija mednieks, bet Dželaldins tīģeris.“ Es teicu: „būtu brīnišķīgi, ja tīģeris pārvērstos par balodi. Pateicies biedram, kas deva zvēra niknuma līdzību. Rīt brauksim uz īstajiem tīģeriem, esi ar viņiem attapīgs. Bet atceries, ka pārvaldnieks nežēlojas.“ — Tā notika Akbaram valdot, kas bija Indijas Apvienotājs.

Stingri jāiegaumē, kādus pienākumus mums uzliek Hierarchijas izpratne. Var redzēt, cik noderīgi

pārbaudījumi, citādi izdziest gaisma, ko aizdedz tikai cīņā. Cīņas un drošsirdības gaisma visvērtīgākā.

233. Vajag pieradināties cīņai tāpat kā ikdienas darbam. Var saprast cīņu ne tikai kā spēku rūdišanu, bet arī kā enerģijas uzkrāšanas avotu. Nevaram iedomāties pārvarēt stichijas bez cīņas un cik ļoti jābūt gataviem, citādi var gāzt postā Augstāko Spēku parādību. Hierarchija nenozīmē izturību mierā, bet nelokāmu izturību cīņā. Vai gan var atvietot ar kaut ko cīņu, kad Mūsu Magnēts pilns sprieguma un ik uzvara ir visas Hierarchijas prieks! Ja kādam grūti pieņemt Hierarchiju ar mīlestību, lai pieņem kā dienišķo nepieciešamību.

234. Par Sargeņģeļiem zināja visas tautas un uzglabājušas sennostāstus gadu tūkstošos. Visas mācības zinājušas par cilvēces Varenajiem Aizstāvjiem, kas vadījuši tautas. Kāpēc gan mūsu laiks atteicies no Augstākajiem Vadoņiem? Kad gan Pasaule bijusi bez Aizstāvjiem? Un kā gan cilvēce var nostiprināties bez Vadoņa klātesamības jēdziena? Esības pamatprincipus sasprindzē likumi, ko pauduši Vadoņi, un kosmiskie likumi nemainās, bet aug līdz ar kosmiskiem apstiprinājumiem. Tāpēc cilvēces Aizstāvji un visvarenā Dieve Fortūna rada cilvēces likteni. Šī lielā likuma apziņa var cilvēci vērst uz Hierarchijas ķēdi.

235. Tāpēc ikvienam garam Hierarchija jāsaņem prot kā cilvēces Aizstāvji, tā veidojas evolūcija un

jaunradišana ugunīgi piesātinās. Tā tiek apstiprināts likums, tikai tā dzīve piesātinās ar apvienošanās vareno spēku. Tā dzīve top jaunveidota.

236. Ir pareizi izzināt vītāmīnu nozīmi, bet pie tam jāizdara mēģinājums ar psihiskās enerģijas iedarbību. Var redzēt, ka vītāmīnu apzinīga uzņemšana pavairo viņu derīgumu vairākkārt. Tāpat var ievērot, ka vītāmīni, kas uzņēmti dusmu brīdī, var pastiprināt imperilu, tāpat kā neapzinīgā enerģija pastiprina punktu, kur sakopota apziņa. Var saprast, kāpēc barības uzņemšanu senatnē uzskatīja par svētu. Var saprast, cik lielā mērā apjēgšana pavairo visas enerģijas. Cik daudz ne visai grūtu mēģinājumu var izdarīt ar maziem novērojumiem. Lai pastiprinātu cieņu pret apziņu, var nosaukt enerģiju par Atmu, vai psihisko, vai dzīvību, vai svēto, bet tās nozīmi nepieciešami izpētīt; jo pa šo kanāli tuvojamies Fochatam vai atomistiskai enerģijai. Vajag novērot mikrokosmā un formulu attiecināt uz Bezrobežību!

237. Nepieciešami atrast dažus rietumu zinātniekus, kas atbrīvotos no aizspriedumiem un sāktu izpētīt psihiskās enerģijas apstākļus. Protams, Himālāju augstienes dos iespējas zinātniskiem pētījumiem.

238. Cik vareni atspogojas kosmiskā enerģija cilvēka organismā! Katra kosmiskā uguns rod sašaušanu cilvēka organismā. Cik daudz gan var rast, ja ir garīga pieeja visu centru parādību pētīšanai!

Ja skatītos uz cilvēka organismu kā uz Kosma pārādību atspulgu, cik daudz saskaņas varētu ieraudzīt, un zinātnei centri kļūtu par ugunīgiem izpaudumiem. Tikai garīga pieeja atklās visu kosmisko un cilvēcisko atspogojumu mijsakarību nozīmi. Var uzskatīt centrus kā kosmisko enerģiju uzkrājējus. Ir pareizi domāt par visaugstāko centru tiešu barošanu. Saules pinums iesūc katru sūtīto enerģiju un apzinīgi piesātina izpaudušos centrus. Tā ugunīgo centru izpratne ir vissvarīgākais uzdevums. Medicīna tikai tad pratīs noteikt slimības, kad zinās sakarību ar kosmiskajām enerģijām.

239. Tikai ar garīgu pieeju var tuvoties Hierarhijai. Sirds saskaņai un Kalpošanas varenā spēka sapratnei jābūt visu pasākumu pamatos. Katra atkāpšanās no fokusa dos vietu naidnieka bultai. Tāpēc par līdzstrādnieku iespējams tapt vienīgi aizstāvot dižo fokusu. Patiesi, tikai tā var sasniegt!

240. Kad cilvēki sāks izpētīt ne tikai ugunis un starus, bet arī cilvēku sekrēcijas, tad varēs domāt par ķermeņa pārmaiņu. Dīvaini, ka cilvēki saprot spēcīgos ķīmiskos procesus, kas noris viņu organismā, bet tai pašā laikā uzskata šo procesu produktus tikai par atkritumiem. Var redzēt, cik stipras ir asinis vai siekalas. Var redzēt, cik stādu valsts asinis, tas ir, baldriāns, dod neparastu spēku stādam. Tāpat spēcīgas ir siekalas un citi dziedzeņu izdalījumi. Bet vajag izdarīt novērojumus par šo produktu enerģijas iedarbības palielināšanās un

pamazināšanās cēloņiem. Indīgas ir dusmu siekalas un labdarīgas svētdevas siekalas. Vai nav svarīgi izpētīt tādas vispārzināmas parādības, kas nav atvietošanas ar mēchaniskiem preparātiem? Tā atkal tuvosimies zaudētajām zināšanām par psihiskās enerģijas vielu, par to noslēpumaino Atmu, kas senajā medicīnā pastāvēja dziedzeņu produktu lietošanā. Vajag prast uguns stichijai stādīt pretim neapdedzināmo Atmu.

241. Vajag saprast Atmu kā izplatījuma enerģiju, nerimstošas griešanās šķīstītu, it kā lielo sviesta kulšanu. Vajag saprast, kā gars un Atma sadarbojas, kā elektrons un prōtons. Nav Mūsu paradums lasīt ķīmijas un bioķīmijas kursu, bet Mūsu uzdevums ir iekustināt un vērst uzmanību vislielākās vajadzības un briesmu virzienā. Varbūt tagad ir visbīstamākais laiks. Var stāvēt pretim ne tikai ar gara stiprumu, bet arī ar mūsu organisma līdzekļiem.

242. Zināms, tumšais spēks visvairāk bīstas, kad tiek apstiprināta Gaisma. Visi tumsas kalpi sasprindzē savus spēkus, kad Gaismas kalpotājs piesātina izplatījumu Valdoņu Pavēlēm. Cilvēce pazīst šādas cīņas un Gaismas uzvaras lielos piemērus. Protams, katrs dabū Skolotāju pēc savas apziņas; tāpat ir arī ar tumšo spēku ķēdi, kas piesātīnās ar ļaunā apziņu, nostādot pretim Gaismai savu nolēmumu. Tā spēkus Kosmā sasprindzē dažādi apstiprinājumi. Tāpēc var apstiprināt, ka Gaisma uzvar tumsu. Tā top celta Bezrobežīgā dzīve.

243. Leģenda par Kristoforu sakrīt ar leģendu par šās Pasaules Nastu. Cilvēkiem jāsajūt zināms grūtums pie tām robežām, kur gars atskārst Bezrobežības izpausmi. Pārējās dabas valstis nepazīst šo smeldzi, jo tām nav atzinējas apziņas pakāpes. Zināms, arī daudziem cilvēkiem apziņa guļ, bet Pasaules Nasta nenovēršama tiem, kas jau padomājuši par tālajām pasaulēm.

244. Tie paši cilvēki sapratīs, ka klusēšana nav bezdarbība. Kad ieteicu kādu brīdi klusēt, tas nenozīmē iegremdēties miegā, bet, turpretim, ieskanēties saskaņā ar Hierarchijas spēku. Vajag iemācīt visus septiņgadīgos atcerēties Hierarchiju, jo pēc septiņiem gadiem apziņa jau gūst neizdzēšamas sekas visai dzīvei.

245. Daudz nomaiņu izplatījumā un nav brīnums, ka strāvas pārraidās ar jauniem ritmiem. Šie ritmi diezgan smagnēji, jo viņi rodas no nejaušām vibrācijām, saskaņoties ar izplatījuma strāvām — vilnis par desmit piesitieniem par gaŗu un sakarā ar to nogurdinošs. Bet pie tam nevar paredzēt jaunu miglāju rašanos, jo tie ceļas no strāvu nomaiņas. Ievērot jaunus miglājus var tikai pēdējām ugunīm iedegoties.

246. Kosmiskajā celtniecībā izplatījuma uguns tuvojas zemes tvirtij, kad visas atbilstīgās enerģijas sasprindzējas. Jaunradišana tad var ieviesties dzīvē, kad visas sviras vērstas uz nomaiņu. Tāpēc katra tautas nomaiņa izpaužas atbilstīgi un veco

nomaina jauns virziens. Tāpēc katras nomaiņas karmu noteic vesela rinda atbilstīgu apstiprinājumu. Zemes garoza nes daudz karmas pēdu un viņai tās jānomaina, lai varētu atjaunoties, tāpēc cilvēcei vajag tik visai atbilstīgi tiekties uz atjaunošanos. Visdzižākais un pareizākais ceļš ir Hierarchija.

247. Tā kosmisko nomaiņu laikā jaunam tonim noteikti jāskan. Katrai pakāpei bija sava attiecīgā karma. Uz jauno Manvantāru var piesātināt izplatījumu ar Hierarchijas aicinājumu. Tikai tā dzīvē var ieviesties labākie Esības pamati. Tāpēc Mūsu Mācība tik dzīvīga, tāpēc Mūsu Hierarchija tik varena, tāpēc dots lielais fokuss, jo viss grupējas ap graudu un katrai pakāpei ir savs piesātinājums.

248. Katrs arājs teiks, ka gribētu, lai viņam būtu arklis, kas izaŗ vagu visdziļāko un platāko. Protams, kāpēc staigāt pa tīrumu divreiz un kāpēc neskart auglīgos slāņus? Lai vagas dziļums ir Hierarchijas cienīšana, bet vagas platums kustības nenovirzība. Pasekosim, kur nepietiekoša Hierarchijas cienīšana un kur Norādījumu nepildīšana. Ievērosim, kur gatavība atkāpties. Vajag izravēt katru tieksmi kaitēt. Paceļoties garā, vajag iezīmēt, kur neaizsargātās vietas.

249. Protams, gara evolūcija prasa izsmalcinātību, bez kuŗas nav iespējams celšanas darbs. Ikvienam, kas ieskata sevī par kultūras kalpotāju, jāpieņem paustās sintezes apstiprinājums, jo kā veidot kultūras kāpes bez piesardzīgas attieksmes? Tāpēc

katram pamatam jātop aizsargātam, lai kļūtu apstiprināts pasaules labā. Kultūra veidojas ne ar rupjām attiecībām pret smalkajām enerģijām un dōmāšanu, bet ar radošu piesardzības un atbildības attieksmi. Tāpēc celšanas darbā jāatceras par izsmalcinātību un tiekšanos uz augstākajām sfairām — tā sasniedz gara evolūciju.

250. Aizmāršība, izklaidība, divkosība, ziņkāre pieder nepilnībām, kas jāizdeldē. Jebkuŗu no tām var atzīt par nodevību, jo no tām radīsies viss zemākais. Vajag saprast, cik neizbēgamas šo īpašību sekas pašam sev. Mazā apziņa slikt kļūdās un jo sevišķi iet dibenā, mēģinot attaisnoties, citiem vārdiem, samelot pašam sev. Var izsekot pa vairākām dzīvēm, kā zied seku dārzs. Agri vai vēlu jāpārliecinās par kļūdu kaitīgumu. Galvenais pārbaudes akmens būs apziņa — vai nav nodevības? Vajag beidzot izpazīt, cik dažāda ir nodevība. Bez klasiskā skūpstā būs atrodami daudzi izmeklēti nodevības veidi.

251. Katra attīstības pakāpe prasa savu spriegumu. Cik daudzas, attīstības apstiprinātas, parādības tiek zaudētas aiz neatbilstības, tāpēc lielu plānu ietveršanai jāpiemēro lieli mērogi. Kā iespējams mazajā apziņā ielikt Hierarchijas izpratni?! Katrs gnōms tur savus darbus par vissvarīgākajiem, bet Milžu Kalpošanā mērogiem jābūt gara apstiprinātiem. Patiesi, vajag rast samērību starp paustiem varenajiem mērogiem un gnōmu valsti. Tāpēc ne-

pieļaujams, ka ceļā piemēro mērogus, kas atbilst
gnōmu valstij. Lieli ceļi prasa lielu saprašanu.

252. Tāpēc, kad tiekšanās piesātina garu, tad
attiecīgi nodibinās augstāko mērogu nepieciešamības
izpratne. Tāpēc, lai varētu virzīties uz priekšu, jā-
saprot, cik piesardzīgi jāizturas pret Hierarchiju;
tāpēc jānostiprina apziņa lielajā Hierarchijas iz-
pratnē. Tāpēc bez paustā fokusa nav iespējams sa-
sniegt un uzcelt. Radīšana var attīstīties tikai ap-
stiprinot fokusu, tā norādu!

253. Daudzi nostāsti pauž, cik bīstami turēties
pie vairākiem Guru. Minēsim vienu no tiem. „Kādai
dievbijīgai sievietei bija trīs dēli; katrs no viņiem
izraudzījās cienījamu Riši par savu Guru. Bet viens
iedomājās pavairot savus spēkus, lūgdams vēl divus
Riši būt viņam par vadītājiem, lai gan māte viņu brī-
dināja, cik bīstama tāda nepārdomāta rīcība. Pie-
nāca laiks, kad Riši sāka mācīt trijus brašos zēnus
lidot. Lūdza trešais arī divus pārējos Riši pasti-
prināt viņa lidojumus, lai aizsteigtos brāļiem
priekšā. Bet viesuļi, ko sūtīja no trijām vietām,
krustojās un vieglprātis tika gaisā saplosīts. Tur-
pretim viņa brāļi laimīgi lidoja savu Riši izvēlētajā
virzienā.“ — Tā ļaudis atceras Hierarchijas liku-
mu. Var piesavināties šo likumu. No jebkura zi-
nības viedokļa zinātne apstiprina citus dzīves liku-
mus, tikai vajag skatīties ne ar greizu aci.

254. Katrs pamatu satricinājums bojā visu vēr-
pumu. Tiekšanās apdvesta atdevība vajadzīga kā

svirām eļļa. Mums vienalga, kāpēc kaut ko nedara aiz atdevības, bet Mēs bieži redzam, kā, jau gatava, ķīmiskā reakcija atslābst. Tā vajag uzasināt zobena smaili, jo veiksmē nav tālāk kā šķēpa gaņums. Saudzējiet Hierarchijas jēdzienu!

255. Celšanai vajadzīgi stingri pamati un tikai gara nelokāmība var nostiprināt nepieciešamo virzienu, tāpēc kad dzīves cēlēji sasprindzē spēkus celšanai, tad arvienu — saskaņā ar kosmisko pamatojumu. Tā dzīves celtnieki nes Augstāko Gribu un uguns varenais spēks vērs garu uz Kosmisko Magnētu. Tā dzīves celtnieki pazīst, patiesi, Augstāko Gribu. Radīšana tiek dota tālāk apstiprinot Hierarchiju; un tikai kad gars var tiekties uz galveno pamatu apjēgšanu, var nodibināties radoša atbilstība. Patiesi, Hierarchija dod radošu ķēdi un dzīves celtniecību.

256. Ir teikts — „Kur tavi soļi ies, tur uzplauks līlijas; kur tavs galvgalis, tur sakrāsies pasaules safīri.“ Tā sacīts par labo Vēstnesi. Kad Mēs sūtam Vēstnesi, Mēs nezaudējam laiku visas Mācības atkārtotai. Bet Norādījums ietversies nedaudz vārdos, jo izraudzītais Vēstnesis zina Mācību un cienī Hierarchiju. Tādam Vēstnesim pieder safīri un līlijas. Neatkārtojiet pēdējā stundā, jo zirgs jau dauza ar nagu, tikai nezinādams ceļa gaņumu.

257. Protams, sekrēcijas noder neskartākajām darbībām un ne tikai pati viela, bet viņas emanācijas piedalās pasaules radīšanā. Tas, ka jūs atcerējāties

par Paracelsu un viņa homunkuliem, ir visai raksturīgi, jo šo mikrokosmu var viegli pavairot līdz Makrokosmam. Un mācībai par dižajām garīgajām sekretijām ir svarīgs pamats. Protams, var iedomāties, cik ļoti Mēs interesējamies par organismiem, kas jau pagājuši garām „Lauvas“ pakāpei.

258. Kosmiskās celtniecības laikā visas nomaiņas sasprindzējas un katra tauta jau iepriekš nosaka savu karmu un savu vietu evolūcijā. Pēc katra piemēra var spriest, kādu pakāpi ieņēma aizgājušā tauta mūsu evolūcijā un kādu pakāpi ieņems nomaīnā izvirzītā tautība — tā izšķiramas vēsturiskās pakāpes mūsu laikā un var izsekot, cik dažādi noris tautu nomaiņu spriegumi. Ar ko gan noturas tauta vēsturiskajā tālākvirzē? Kā var tauta uzglabāt savu augšupejas impulsu? Tikai izpaužot cieņu pret Hierarchiju un izprotot Augstāko Gribu. Šīs sviras var cilvēci virzīt uz nolemto apstiprinājumu. Ar šo apziņu var tuvoties sadarbībai ar augstākām sfairām. Tikai tādējādi tautas nomaīnai iespējams būt par īsto augšupeju.

259. Tā katrs gars atnes tautai savus uzkrājumus un darbības. Tā katrs gars sasprindzē savus apzinīgos impulsus. Tautas karma var tuvoties augšupejai, kad ikviens gars sapratīs savu atbildību. Tā var apstiprināt, ka personīgā, grupu un tautas karma atkarīga no pilnīgas Hierarchijas atskārsmes. Mūsu sūtīto Uguns Nesēju radīšanas darbu Mēs apstiprinām dzīves uzlabošanai.

260. Vai bieži dārzniekam jāaplaista viņam uzticētais dārzs? Protams, ik dienu, izņemot svētīgo lietus laiku. Kad ļaudis aizver slēgus, dārznieks pin grozus augļiem, kas ienākas. Patiesi, lietus gāze atsvabina dārznieku no ūdens nešanas darba. Vai tas pats nav arī ar Mācību? Protams, ik dienu vajag atkārtot Mācības pamatus. Ik stundu Mācība jāaizsarga no allažības spītālības. Bet viesuļvētras stundā Mācību sargāt nav vajadzīgs, jo vienīgi viņā būs visa cilvēku cerība. Tad pagriezīs galvas no zemes un varbūt pirmo reizi ieraudzīs tālās pasaules un debess uguni. Dārznieks nosauc lietus gāzi par svētdevu. Vai neteiksim to pašu par viesuļvētru, kas liks padomāt par izplatījuma uguni un turpmākajām esamībām?

261. Nesapratīsim kosmisko viesuļvētru kā dzīvnieki, kas nojauš viņiem nepieejamo un cenšas aiziet alu tumsībā. Bet apgaismota apziņa neslēpj sev kauju un, Mācības sagatavota, spējīga salauzt jebkuŗu ļauno bultu pret apskaidrības vairogu. Pat dzirdams dragātā naidnieka triecienu brīkšķis. Nožēlojam to, kas saņēmis atgriezenisko triecienu, kuŗš pēc likuma desmitkāŗšojas. Vai nav brīnišķīgi sajust dzīvē, ka tiek likti lietā lielie taisnības likumi! Var daudz par tiem runāt, bet pārlicinoša to pielietošana dzīvē.

262. Mūsu celšanas darbs var turpināties jebkādos dzīves apstākļos. Jau daudzreiz varējāt pārlicināties par planētas nožēlojamo stāvokli. Mēs

nenogurdami atkārtojam par dzīves nepieciešamo atjaunošanu, bet cilvēce ir kurla. Pie cilvēkiem kosmogoniju pasniedz vai nu ar zupu, vai kā saldo ēdienu, bet ne kā dzīves pamatu. Var pieņemt daudz pētnieku hipotezes, bet Hierarchija nebūs apjēgta. Daudz triecienu gatavojas, vajag piekļauties Hierarchijai ar visu spēku! Vajag sasprindzēt visu uzmanību uz Mūsu padomiem! Runāju ne abstrakti, bet lai liktu lietā.

263. Katrs Mūsu padoms jau daudzkārt dots, bet cilvēku dzīve nepārgrozās. Bet jāpiesātina izplatījums, jo klausītāju ir daudz. Vai nav vienalga, kādā ķermenī viņi atrodas? Jūs visi jaušat smago sasprindzējumu. Katrs savējādi jauš norādīto gadu. Tāpēc saku — piesargait veselību, piesargait modrību, jo bez Mums nav kustības. Uzklusait ar trim ausīm.

264. Ir aizrādīts, ka izlietas asinis sevišķi pievelk izplatījuma būtnes. Protams, tas tā ir. Bet nav jāpiemirst, ka visām sekrēcijām ir tās pašas īpašības. Katra izplatījuma būtne, vienādā mērā, tiecas kā uz asinīm, tā arī uz siekalām. Tā pat sakairināta āda arī jau pieejama būtnēm. Mediju limfatībai ir tā pati īpašība. Tā senatnē priesteri ļoti vairījās no limfatiskiem kalpotājiem un mācekļiem. Sekrēciju izolācijai lietoja S. platītes.

Tāda pati izolējoša kādība ir dotajai emulsijai, bet viņa ne tikai aizsarga, bet arī pastiprina psihiskās enerģijas cirkulāciju. Var ievērot, cik nekaitīgi emulsija neitrālizē ādu no uzkārtajumiem. Tā

emulsija āriģi un pulveris iekšķīgi būs labākās bruņas. Limfa iegūst it kā apvalku un kļūst pāt labdarīga. Tā vienkāršiem līdzekļiem var ievērojamā mērā aizsargāties pret nepatīkamu apkaimi.

265. Hierarchijas apjēgsmei nepieciešami atīstīt izpratnes plašumu. Bez plašuma nebūs arī dziļuma un ilguma. Tikai tā Hierarchija ieies apziņā un tiks iemiesota dzīvē. Tikai tā Hierarchija pārvērtīs konvencionālā jēdzienu. Kauja pārvērtīsies enerģijas saspriegumā. Mēlnesība kļūs par megafōnu. Nogurums būs darba pārmaiņa. Mīlestība būs Gaismas lāpa. Velte taps varas pavairotāja. Neatīaidība būs ceja saīsinātāja. Tā pārveidosies katra īpašība kādībā.

266. Hierachijas izpausme nodrošina parastā pārvēršanu vērtīgajā un niecīgā pārveidošanu ievērojamā. Var redzēt, kā Hierarchijas sekotāji kļuvuši bagāti patiesām vērtībām. Tā kādreiz būs iespējams izdot Hierarchijas sekotāju dzīves aprakstus; rasies pārliecinoša aina. Bet lai gūtu sekas, vajadzīga patiesa Hierarchijas atzīšana ar visu sirdi, bez iebildumiem.

267. Kad pasaules notikumu kauss pildās, tad Agni Joga ugunīgais „kauss“ uzliesmo. Atbilstības likums spēcīgi darbojas. Šais saskaņās ietveras pasauļu saite. Tāpēc, kad ugunīgais likums noīmaina vecos apstiprinājumus, tad jūtīgie centri skan līdzī pasaules skaņu plūsmām; tā saite sasprinīdzējas līdz ar centru saskaņu.

Tāpēc Agni Jogas Māte tādā spriegumā jauš pasaules kausa piepildīšanos, tāpēc tā jāsarga ugunīgais dārgums. Kad tuvu lielā piepildījuma laiks, tad pasaule nodreb; kad notiek lielā nomaiņa, smalkie centri skan līdzīgi. Tā pasaule atcerēsies dižo saskaņu un Mūsu chronikas atstās pasaulei ugunīgas zīmes. Tā paustie Pasludinājumi piepildīsies, jā, jā, jā!

268. Ļaudis dzird par iekšķīgo ugunu pielietošanu nākamās evolūcijas labā un palaiž neievērotu ugunu nozīmi tagadējam laikam. Jautās — „kāda ir vispārsteidzošākā tās uguns nozīme, kas glabājas mūsos?“ Grūti iedomāties, bet neapšaubāmi, ka mūsu uguns ir galvenais zemestrīces regulātors. Aizdegtie centri, izplatījuma uguns vadi, nomierina apakšzemes uguni. Var izsekot, kā lieli Meistari sūtīja savus apustuļus uz vietām, kur draudēja uguns līdzsvara satricinājumi. Iespējams nākotnē izdarīt daudz mēģinājumus šai virzienā. Bez tam uguns magnēts iedarbojas arī uz cilvēku apziņu, citiem vārdiem, ugunij piemīt visdziļākā spēja kļūt liktai lietā, viņa ir visspēcīgākais vads. Protams, uguni aizdegt nav viegli, jo sevišķi, kad strāvas spriegumā. Bet varam būt pārliecināti, ka šī uguns jau ir altķīmiķu talismans, ko viņi tā slēpa.

269. Pieskaršanās izplatījuma ugunij sasprindzē visus centrus. Kā magnētisks vilnis uguns pievelk iekšķīgās ugunis. Izplatījuma strāva iet caur visiem jūtīgiem centriem un nerviem, tāpēc katrs

kosmiskais vilnis tik spēcīgi atbalsojas ugunīgajos centros. Kad apakšzemes uguns meklē izeju, tad izplatījuma uguns viļņi atbilstīgi sasprindzējas. Tikai nedaudzi spēj nostiprināties izpratnē par lielo atbilstību Kosmā. Tā paustais likums apvieno visas kosmiskās parādības. Šis varenais spēks jāpieņem, kas mūs ved pie augstākajiem likumiem — Hierarchijas varenais spēks, jā, jā, jā!

270. Vienkārši un vareni piesātinās dzīve ar dižo Hierarchijas likumu. Vajag tikai pieņemt visu apstiprināto spēku, tad būs iespējams noteikt visu parādīto apmēru. Tāpēc apziņa jāvērs uz dižo Hierarchijas likumu.

271. Piepildot plaušas ar gaisu, nostādot elpošanas ritmu, mēs varam noturēt ķermeni virs ūdens. Nav grūti iedomāties, ka kādā ingredientā mēs varam staigāt pa ūdeni. Plaušu ugunis papildina vajadzīgo apstākli. Kā mēģinājumos ar uguni tukšos balonos, kad tos piepilda ar gāzi, tāpat darbojas iekšķīgā uguns. Tāpat var iedomāties levitāciju, kad darbojas plaušu uguns. Izplatījuma uguns savienojas ar aizdegtiem centriem un, kā magnēts, pievelk ugunīgo ķermeni. Meistars norāda šīs iespējas kā sabiezētā astrāla nosacījumus. Patiesi, ugunīgos cilvēkus Meistars piemin savos mēģinājumos formēt jaunu ķermeni.

272. Protams, uzbudināšanās ir galvenais ļaunums ugunīm. Var ieteikt, kad ir uzbudinājuma pazīmes, dziļi ieelpot desmit reizes. Prānas ieelpo-

šanai ir ne tikai psīchiska, bet arī ķīmiska nozīme, jo Prāna labdarīga ugunīm un dzēš uzbudinājumu.

273. Katru novēlēto apstiprinājumu cilvēce pēc sava ieskata iztulko; katru Nolikumu no Augšienes pēc sava ieskata sagroza; katru lielo principu pēc sava ieskata pielāgo dzīvē; katru pausto gribu pēc sava ieskata apstiprina. Tāpēc, kā lai lielais ietilpst mazajā un kosmiskais personīgajā? Kā var Saprāta un visas cilvēces lielais Kalpotājs ietilpt apziņā, kas atzīst tikai pavardu! Kā var pašai izlēdzis vādonis nostiprināties sīkās ikdienības sapratnē. Tikai kad sirdī kvēlo atdevības dzirksts Hierarchijai var rast atvērtus Vārtus. Tikai atzinība Meistaram var atvērt pieeju Vārtiem. Katram, kas izvēlējies savu paša ceļu, vajag iepazīt savas orbitas vientulīgumu, jo vienīgi mīlestība un atdevība Hierarchijai ieslēdz garu Gaismas Ķēdē. Tā katrs izšķir savu paša karmu. Tikai ar Gaismu mēs tuvojamies Gaismai.

274. Robežas izšķiršana starp labo un ļauno aizņem ļaunu prātus. Daudz leģendas veltītas šai parādībai. Ir teikts — ka Archengelis, lai apzīmētu šo robežu, nolīcis spožu zobenu starp labo un ļauno. Protams, nav labi palikt ļaunuma novadā, bet tāpat ir sāpīgi drūzmēties ap ugunīgo asmeni. Bet ļaudis tiecas sevi ievainot ar šo zobenu. Tāpēc atzīmēsim cilvēkus, kas skatās ar aci un kas saprot ar sirds redzes apziņu. Viņi tieksies tālu un it kā tālai bākaļi sevi pievilks. Vērtīgi šie tālbraucēju kuģu

enkuri. Starp apskalojošām viļņu bangām aizskalojas arī smirdošie ļaunuma traipi. It sevišķi tagad vajadzīgs izmest tālos enkurus. Var redzēt, kā zaudē nozīmi mazie attālumi. Dižajā Vienības Plānā ieiet materiālo un garīgo apmēru paplašināšana.

275. Pieskaršanās izplatījuma vadam dod varenu ugunīgo centru saskaņu. Pieskaršanās izplatījuma ugunij rada jaunus spriegumus, tā Kosmā var apstiprināt saskaņas dižumu. Kā lai cilvēce negremdējas pārdomās par dižajiem principiem, kas vada dzīvi? Atmest Vadošos Spēkus nozīmē pārgriezt sidraba pavedienu un izslēgt sevi no Hierarchijas ķēdes. Planēta ir slima, jo pazaudējusi augstākos principus, tāpēc jācenšas izprast pēc iespējas vītālāki lielos principus un sidraba pavedienu, kas saista pasaules. Tā Mēs apstiprinām Hierarchijas principus.

276. Cik daudz nevajadzīgu parādību ļaudis paši sev ceļ! Cik daudz lieku karmisku kavēkļu sev rada! Un tas viss tikai no nevēlēšanās uzņemt Hierarchiju sirdī. Tādējādi visi apstiprinājumi var tikai tad ieviesties dzīvē, kad apziņa var pieņemt Hierarchiju. Katrs ļaunums pasaulē rodas no pretdarbības dižajam Hierarchijas principam. Katru uzvaru gūst tikai ar Hierarchijas principu, tāpēc tā jānostiprinās apstiprinātajā Hierarchijā.

277. Patiesi, iekšķīgo ugunu pamats atbilst elektriskām gaismām. Jo lielāks spriegums, jo koncen-

trētāka gaisma. Mēļa zvaigzne — augstākā sprieguma zīme. Jūs esat sajutuši līdzīga sprieguma reakciju, tā atbilst Mūsu pastāvīgajam sasprindzējumam. Relatīvitātes parādību ņemiet atbilstīgi Bezrobežībai. Ļaudis, kas nav iedziļinājušies, bieži domā, ka augstāko pasaulu sasprindzējums ir mazāks kā pie viņiem — „kā debesīs, tā arī virs zemes,“ un augstāko sfairu spriegums nav salīdzināms ar zemes kauju. Var iedomāties, kā izplatījumā problēmas pieaug.

278. Var saprast, cik daudz sarežģītākas ir grupu, valstu un nācionālās karmas. Viņu sajaukums nemazinās, bet pieaug līdz ar cilvēces konvencionālajām robežām. Var nojaust, cik stipri paasiņātas Gaismas un tumsas spēku mijattiecības, kas pavairo Dabas reakcijas neatbilstību. Varat redzēt, kā svaids vājie gari, cik ļoti pieaug apsēstības un kā šīs apsēstības sarežģī karmu. Tā arī zemes kaujai nevienu nevajag satraukt, jo var iedomāties tās paplašināšanos Bezrobežībā.

Vai gan viegli ir tur, kur plosās neizpaustā Chaos? Hierarchijas ķēdes secībā sprieguma pilna sirds var sajūst kosmiskās kaujas sprieguma atbalsis!

279. Izveidojot dižas pakāpes, var novērot, kā centrālais spēks savāc ap sevi evolūcijai vajadzīgo. It kā fokusa magnēts pievelk pie sevis progresā Vadītājs, noslaukot vecos uzkrājumus un radot jaunus virzienus. Tā Vadītāji vēsturiski veidojuši valstis. Var apliecināt, ka, pilnīgi sekojot Hierarchijai, iespē-

jams izpildīt jebkuŗu kosmisko uzdevumu. Cilvēce visvairāk cietusi, atraudamās no Augstākās Gribas. Tikai apstiprinot lielo apvienoŗanos ar Augstāko Varu, iespējams pildīt Augstākos Likumus. Nav iespējams nodibināties varenās Hierarchijas parādībai bez Augstākās Gribas izpratnes.

Tāpēc katra pakāpe tiek veidota apzinoties apstiprināto Gribu, kuŗai klātesot sasprindzējas visas augstākās atbilstības. Tā var pievilkt no Krātuves tik daudz pausto iespēju! Diŗās Gribas neatziŗšana sareŗģī visus pasākumus, tas jāiegaumē! Katrs pasākums turas uz sava fokusa, tāpēc jādarbojas apzinīgi, tiecoties uz Hierarchiju.

280. Atgriezīsimies pie mīlestības jēdziena. Katrā grāmatā ierādāma ievērojama vieta īpaši ŗim pamatjēdzienam, jo bieŗi mīlestības jēdzienam pieŗķir daudz ko pretēju. Pareizi aizrāda, ka mīlestība ir vedoŗa, radoŗa sākotne, tā tad mīlestībai jābūt apzinīgai, tiekŗanās virzītai un paŗaizliedzīgai. Radīŗanai vajadzīgi ŗie nosacījumi. Ja mīlestībā būs manāma paŗvājināŗanās, sabrukums un kalpoŗana patībai, tad tas nebūs cilvēces augstākais jēdziens, kas paceļ varoņdarba sajēgumu. Sirds, kas mīlestības pārpilna, būs rosīga, vīriŗķīga un tā augs līdz ietverei. Tāda sirds var lūgties bez vārdiem un ŗķīstīties svētdevā. Cik ļoti cilvēcei vajadzīga mīlestības uguns apziņa! ŗādai ugunij būs atbilstīga augstākā sprieguma mēļā zvaigzne.

281. Ļoti noteikti vajag atskārst Esības pamat-

jēdzienus. Varoņdarba mīlestība nav skarba tiem, kam liesmo sirdis, bet viņa biedē tos, kas mīl savas vājības un kas svārstās, apskaujot savu illūzoro „es“. Mīlestība, kas var virzīt pasaules, nelīdzinās mīlai virs purva, kur trūd izdzīvotā kauli. Virs purva ir trūdu maldugunis, bet mūžīgā, jaunradošā sirds uguns nemaldās, bet pa Hierarchijas kāpnēm strauji tiecas augšup līdz Augstākai Gaismai. Mīlestība ir vadoša, radoša sākotne.

Neapanesama Visaugstākā Gaisma, bet Hierarchija savieno ar šo apžilbinošo Virsotni. Tur, kur varētu pat akls tapt, tur Hierarchija ved augšup ar apskaidrotu garu. Mīlestība ir Gaismas vaiņags.

282. Pamati, uz kuņiem visu ceļ, jāaizsarga no sairšanas. Pamati, kas visu balsta, jāizdaļo ar katru labāko tiekšanos. Jo uz pamatu akmeņiem stāv celtne. Jo uz pamatiem balstās katrs nostiprinājums. Kā gan ļaudis apejas ar pamatiem, nesaprazdami, ka pats galvenais ir pamatakmens! Tik daudz bojājuši ļaudis, neizprazdami savus dārgumus un pametot vissvarīgāko krusas postījumam. Tā cilvēcei jāsaprot pamatu varenā spēka lielā nozīme un ar visu garu jāpieņem Hierarchija.

283. Cilvēciskās netaisnības stundā atcerieties izplatījuma taisnīgumu. Patiesi, ir visaugstāko kalnu kartes, bet nav dziļāko bezdibeņu karšu. Pat tie, kas ir tālu no gara lidojumiem, cienī virsotnes vairāk par bezdibeņiem. Ja karavānu līdzina pēc vājākā, tad vēsture balstās uz stiprākajiem. Tā at-

cerēsimies to ievērojamo būtņi, kas izvēlas visvērtīgāko evolūcijai. Ja varam būt pārliecināti, ka kalpojam evolūcijai, tad varam paļauties uz izplatījuma taisnīgumu. Bet tas pats taisnīgums norāda uz nepieciešamo uzmanību pret melnajiem spēkiem. Parasti viņi netuvojas tieši, viņi izraugās ne mazāk kā trīs starpniekus, tie zina, ka viņu auru var viegli pazīt, un izvēlas secības ķēdi, ļoti smalki nostādot gradāciju. Ne nejauši runājam par dažādiem no-devības veidiem.

284. Kad runāju par melnajiem, dodu padomu piegriezt vēribu viņu izsmalcinātiem paņēmiem un ievērot, cik pacietīgi viņi pielien mērķim un kā viņi izvēlas plecus, aiz kuņiem slēpties. Ne melnīšus redzat, bet pelēcīšus un gandrīz baltus! Bet šis telegrafs prasa lielu uzmanību.

285. Vēzi var ārstēt ar psīchisko enerģiju, tāpēc ka psīchiskās enerģijas iztrūkšana asinīs rada saslimšanu. Bieži izrādās, ka psīchiskā enerģija izsmelta garīgas atdošanas dēļ, kā tas bija ar Rāma-krišnu un dažiem citiem garavaroņiem. Protams, viņiem tā ir visai lielā daudzumā, bet, sūtot to uz tāliem atstatumiem, viņi var būt uz laiku neaizsargāti. Tiešām, vajadzīga tuvošanās Hierarchijai, un pat garavaroņi savā pašai dziedībā dažreiz atdeva savus spēkus pāri par likumīgā patēriņa mēru. Tāpēc evolūcijas labā atkārtotam par Hierarchiju, lai apstiprinātu spēku mērķtiecīgu pielietošanu Augstāko ķēdei. Tāpēc saku — saudzējiet veselību, lai pat ar šo apstākli piekļautos Hierarchijai.

286. Augstākā Griba! kas viņu atceras? Kas gan padomā par to, ko apstiprina Augstākā Griba? Daudzi atkārto, ka viņiem šaprotama parādība, ko grib Augstākā Griba, bet cilvēce saredz tikai savu pašas virzienu, neņemot vērā evolūcijas gaitu. Tāpēc tik lieli pretējo virzienu uzkrājumi, un cilvēce zaudējusi aizsardzību, jo iet pret Augstāko Gribu. Tā vajag izprast visu Augstākās Gribas kosmisko nozīmi.

287. Piegriezīsimies atdevības jēdzienam. Šis jēdziens tāpat pakļauts daudziem sagrozījumiem. Atdevība nav līdzīga vējdzirnavām, nedz arī algotam dziedonim. Viņa drīzāk līdzinās nesatricināmam virsotņu tornim, kam trīcēdami pāriet gaŗām ienaidnieki un kuŗa telpās vienmēr gatavas naktsmājas draugam. Atdevība ir pretēja šaubām, kas nav nekas cits, kā neattīstība. Tā tad atdevība balstās uz izglītības. Tā likumā pamatota atziņa ir rada atdevībai. Viņa nav lētticība, ne vieglprātība, bet stingrība un nelokāmība. Protams, atdevības torni ceļ ne ar mazu darbu, ne ar mazu apņēmiņu, un atdevību lauzt var tikai vārda neturēšana jeb nodevība. Bet visai vērtīgi ir atdevības torņi! Šādi Aŗrami kā magnēti pievelk spēcīgas sirdis, tie ir garīguma izplatītāji. Pat materiālā daba pārveidojas šo torņu tuvumā!

288. Kosmiskos likumus cilvēce tik maz izprot! Visi dzīves iekārtojumi pretiŗķīgi Kosmam. Tā cilvēce pieņem tikai nedaudz redzamo seku, bet atsa-

kās pieņemt Kosma dārgumus. Tam par cēloni ir neticība un tumsība. Tāpēc notika izolēšanās. Kā gan var cilvēcei apstiprināt kosmiskos likumus, kad tāda noliegšanas siena izaugusi cilvēces priekšā! Tā katrs lielais likums atbilst dzīvei un vadošajiem likumiem. Tā var celt uz Hierarchijas ķēdes, kas ved uz manifestētā Daiļuma Virsotni.

289. Kosmisko likumu apstiprināšanas principi ietverti garā. Tiekšanās uz Kalpošanu arvienu atveŗ parādītos Vārtus; tā Mūsu uzvara arvienu reālizējas ar tiekšanās likumu un gara nelokamību. Tā lemtais piepildīsies, tā apstiprinu! Tā, kad Mūsu apstiprinātais fokuss tiks patiesi apsargāts, tad Magnēts sāks darboties.

290. Ārsts parasti saka slimniekam — „Lūk, atnāks vasara, jūs dosities saulē, atjaunosities kalnu vai jūras vējos.“ Pat zemes ārsts dziedina, aicinādams tiekties uz nākotni. Karma ir pagātnes slimība, izārstēšanās no tās nākotnē. Tiešām, kas grib atbrīvoties no pagātnes, var tiekties uz nākotni. Tiekšanās ar visu būtņi aizsarga no kritieniem. Piemērs — debess ķermeņi mūžīgajā kustībā. Tā atcerieties, ka norādīju, — kā var iet pa ūdeni, bet neesmu sacījis, vai var uz tā arī stāvēt. Karmu var grozīt ar neatturamu tiekšanos.

291. Kustība uz nākotni līdzinās liesmas kustībai. Var pabrīnēties, kā uguns, gan redzami, gan neredzami, dzīvo, vibrēdama un sargādama pasaules līdzsvaru. Tālab tieksimies uz nākotni, jo nekritī-

sim, uguns stichijas saturēti. Bet uguni izsaukt var tikai ar gara kustību. Tā pielietosim augstākos likumus zemes plānā. Iespējams pat grozīt karmu, tā tad iespējams grozīt visus zemes apstākļus, tiecoties uz nākotni. Iemiesojiet Manu Norādījumu dzīvē. Tikai tam, kas tiecas, pieķeras dārgo enerģiju daļiņas.

292. Dižo evolūcijas pakāpju celšanas darbs noris neparastos veidos. Katra jauna pakāpe aizvien atnes cilvēcei apstiprinājumu, kas pavirza domu uz jaunām varenām iespējām. Tā Augstākā Griba sasprindzē katru enerģiju saskaņā ar Kosmisko Magnētu. Nav tāda apstiprinājuma, kas nevarētu piepildīties, ja to sūtījusi Augstākā Griba. Nav tādas tiekšanās, kas neizpaustos kā atzišana, ja to sūtījusi Augstākā Griba, tāpēc cilvēcei jātiecas vienīgi uz Hierarchiju. Šai kosmiskajā sajēgumā ietveras visas celšanas darba iespējas, patiesi!

293. Tāpēc cilvēce top tik bezspēcīga, jo tā atšķēļas no Augstākās Gribas. Tāpēc Mēs ar tādu spēku apstiprinām fokusu, jo bez centra nevar uzņemt Augstāko Gribu. Tāpēc ar tādu spēku Mēs aicinām pie Hierarchijas. Patiesi, kā svētums jāglabā dārgumi, jo ar tiem Mēs veidojām darbu. Katra šķīsta jaunradīšana ir noguldījums evolūcijā. Padomāsim par lielās domas nozīmi, padomāsim par Taras uguņu vareno spēku, padomāsim par sirds atdevību, padomāsim, cik nesatricami tie, kas iet Valdoņa vārdā!

294. Dažreiz vissarežģītākos likumus iespējams demonstrēt ar visvienkāršākiem aparātiem. Kar-
mas likums sarežģīts, bet ņemiet Rumkorfa spolīti
vai citu cilindri, aptītu ar elektroforu stiepuli, un
jūs dabūsit uzskatāmu karmas notēlu. Nepārtraukti
skrien strāva pa spīrāli, bet aizsargaptinums pa-
kļauts visām ārējām iedarbībām, pie kam katrs pa-
vediens pieskaņas iepriekšējā apgrieziena pavedie-
nam, nesdams uz sevis pagājušā sekas. Tā katra
stunda pārgroza karmu, jo katra stunda modina
atbilstīgo pagājušo. Tā var pieskarties veselai pa-
gājušo izpaudumu rindai.

Bet tas pats uzskatāmais notēls rāda, kā nebojāts
paliek gara grauds un, traukdamies augšup, tas pa-
tur apvalku, nebīdamies bijušā. Patiesi, karma ir
drausmīga tikai tiem, kas slīkst bezdarbībā, bet tiek-
šanās nesta doma atbrīvojas no pagājušā smagmes
un, kā debess ķermenis, tiecas, neatkārtodama ceļu.
Tā, pat ar diezgan smagu karmu var gūt derīgu
atbrīvošanos.

295. Paraudzīsimies, kā ļaudis izprot Kalpo-
šanu Valdonim un Hierarchijai. Tas, kas domā pa-
celties augšup tikai ar lūgšanu, tas tālu no Kalpo-
šanas. Tam, kas grib savā darbā cilvēces labā paust
labākās tiekšanās, tam jāpieņem Valdonis ar sirdi.
Tas, kas savās ērtībās negrib ierobežoties, tas ne-
zina, kā jākalpo Hierarchijai. Tas, kas nepieņem
Hierarchijas Norādījumus, nesaprot Kalpošanu.
Tikai kad sirds gatava apzinīgi pieņemt Augstākās
Gribas sūtīto apstiprinājumu, var sacīt, ka Kalpo-

šanas izpaušme uzņemta. Tā Mēs neesam dvēseles aizlūgumu un tukšu Kunga piesaukumu draugi. Tā Mēs cienījam mācekļos tiekšanos Kalpot Hierarchijai. Tā viegli izsekot, kā tas, kas nepieņem Kalpošanu garā, cienī Valdoni vārdos un Hierarchiju, kamēr ceļš ir ērts.

Tā Mēs ņemam vērā katru tiekšanos noņemt Hierarchijai nastu. Tā mazajā un lielajā. Tā Mūsu radīšanas darbā Mēs apstiprinām cienīšanu ne vārdos, bet darbos. Tā Mēs skumstam, kad redzam cienīšanu vārdos, bet ne darbībā.

296. Tā tad cilvēce ir tās augstās enerģijas akumulātors un transmutātors, ko Mēs vienojušies nosaukt par psīchisko. Cilvēces nozīme ir tā, lai šo enerģiju transmutētu apziņā un, apjēdzot Hierarchiju, to vērstu uz augstākām sfairām. Zaudējot sava uzdevuma izpratni, cilvēki novirzījušies no atbildības zināšanas. Tā tagad no jauna atgādinām par Esamības pamatiem. Vajag no jauna tuvināt sev dižo vadu un atskārst dzīves atjaunošanas principus. Jūs esat ievērojuši, cik ļoti Mēs esam pret spīritismu, bet bieži runājam par smalkajiem ķermeņiem. Mēs pasmaidām par šīlaika hipnotismu, bet runājam par stariem un magnētiem. Mēs ieteicam vēl reiz skatīt cauri farmakopēju, bet sniedzam dažus pamatmedikāmentus.

297. Kurp gan vēršas uzmanība? Jāsaprot, ka evolūcijas pamatos ir pilnveidošanās, kas aicina tapt vienkāršākiem un stāties tiešā sakarā ar augstākām

pasaulēm. Var redzēt, kā prānajamu un citus dažādu jogu mākslīgos paņēmienus var aizvietot vienkārša ugunīga sirds. Protams, šī vienkāršība relatīva, pie tās ved kvēlojošais, ugunīgais ceļš. Bet par to viņa ienes dzīvē taisni to, kas bija atmests kā abstraktība un fantastika. Ieskatu, ka katru tiekšanos uz atziņas ceļu vajag jo drīzāk piepildīt. Saka — kāpēc tad nepiespiežam tiekties uz evolūciju? Bet pat vienkārša aukle saka bērnam — topi liels, rodi pats!

298. Kad cilvēce sapratīs, ka ir izplatījums, piesātināts cilvēku darbu sekām, tad būs iespējams ārstēt planētu. Kā gāzes šie darbi saindē zemi un sabiezē atmosfairu, tāpēc vajag padomāt par izpausto seku apstiprinājumu. Cilvēce piemirsusi, ka pestīšanai jānotiek karmiski, tāpēc katra uzkrāta pakāpe var transmutēties, ja ir tiekšanās uz augstāko Hierarchijas likumu. Dizās Hierarchijas Kēde dod visai pasaulei dzīvību un šī likuma pieņemšana var atklāt jaunu pieeju enerģijām. Tā var izveidot labāku pakāpi.

299. Katram jēdzienam ir savs līdzsvarojošs. Cieņai pret Hierarchiju līdzsvarojošs ir galvošanas jēdzienā. Ja uz augšu — Hierarchijas cienīšana, tad uz leju galvojums. Ir pat galvojuma terafims. Jūs redzējāt galvošanu ar terafimu; tā neaizkaņams galvojums, kamēr ir apjēgta Hierarchija. Liecinu, cik negrozāms ir Skolotājs, tikpat stingrs ir arī galvojums. Tāpēc neizrunājiet vieglprātīgi vārdu Sko-

lotājs. Un izrunādami nedomājiet par šī sidraba pavediena pārraušanu. Vieglprātīgais var izprast sekas vienkāršā piemērā. Lai it stipri piesien pie sienas gumijas saiti un, aizverot acis, lai velk to ar visu spēku; ne jau pārdabīgs zilums būs tā sekas. Kas gan var notikt, sidraba pavedienu pārraujot? Atkal biklā un maldīgā apziņa runās par iebiedēšanu, bet katrs likums, katra mašīna var nodarīt nepatīkšanas, ja ar to apejas nepareizi.

300. Taisni aiz mīlestības vajag mācīt, kā gudri jāizturas pret svēto Meistara jēdzienu. Nav to trīsdesmit sidrabgabalu, par kuriem varētu salīgt dažādus Skolotājus. Tāpat gudri jāizraugās mācekļi. Tas pats sidraba pavediens saista katru Skolotāju ar katru mācekli. Ja galvojums izrunāts, tas ieiet karmas pamatos. Var novērot dzīves notikumus, cik teiktais neapšaubāms. Neviens nevar atrunāties ar likumu nezināšanu, tāpēc labāk atkārtot katrā lapaspusē, nekā pielaist kaitīgus maldus, kas velk sev līdz riebiņu seku asti. Ne skarbi, bet dzīvei piemērīgi jāsaprot likums. Ne ar vārdiem, bet ar sirdi jāpieņem padoms! Ne velti zobi likti mēlei par aizvaru.

301. Laiks patiesi varens un dižs! Atcerieties, — kamēr Mozus kalnā gatavoja bauslības galdinūs, tauta lejā nodevās neprātam. Bet nelikumības teļš tomēr sabruka Augstākā Nolikuma priekšā!

302. Cilvēku tiekšanās aizvien izmērījama ar viņu kalpošanu Gaismai vai tumsai. Pēc tās var

spriest par viņu uzdevumu dzīvē. Tā vissliktākā ir domāšanas divkosība un divkosīga tiekšanās. Postītāji arvienu ceļ tikai uz divkosīgas tiekšanās. Nav sliktāka par divkosīgu kalpotāju, jo viņš slēpjas ar savu divkosības izpausmi, tāpēc tiešu Gaismas naidnieku Mēs atzīstam par labāku. Mazos tārpus, kas lien pa miglu, Mēs nepielaižam lielajās kaujās. Tā no divkosības jāizvairās. Arvienu un visādiem līdzekļiem jāvairās no satiksmes ar divkosīgiem ļaudīm. Tā divkosība, ko pauž mācekļi, tos atsviež par tūkstoš gadiem atpakaļ; un tāpēc jāzina, kur nostiprināt savu apziņu. Tā Gaismas kalpotājs neatzīst divkosību.

303. Vispostošākais, kad divkosība ieviešas cilvēkā, kas jau nostiprinās uz ceļa, jo tad notiek domāšanas un darbības sašķelšanās, tāpēc divkosība ir Mācības ienaidnieks. Un kad Mēs redzam divkosību attiecībā pret Hierarchiju, tad jāizrauj ar sakni šis postošais apstiprinājums. Jo kad nav viengabalainības, nevar būt celšanas darba. Tāpēc mācekļiem jāsaprot, cik svarīgi, kad ir viengabalīga tiekšanās. Tādēļ vajag atteikties no personīgas ērtības, personīgas iedomības, personīgas pašnožēlošanas, personīgas pašapmānīšanās un aizvien atcerēties, ka Hierarchija nav jāapgūstina. Tā jāatceras tiem, kas Kalpošanu saprot kā uzvelšanu Valdonim un Hierarchijai.

304. Vārds Mahātma tiek tulkots kā Dižā Dvēsele. Daži iedomājas Mahātmas kā pilnīgi atsevišķu rasi. Nevajag saprast Dižo Dvēseli kā pilnīgi at-

sevišķu. Katrs Mahātma sācis savu augšupeju no tautas apakšējiem slāņiem, vienīgi uzdrīkstēdamies izraudzīties grūto Dizās Dvēseles ceļu. Tāpat līdz ar iedrosmi viņš atklājis savā sirdī gara sašutumu, jo kā gan citādi uzliesmos ugunis? Šais ugunis vērtīgā sekrēciju viela pārvēršas dziedniecīgajā substancē. Var redzēt, kā ugunīgās būtnes siekalas var novērst iekaisumu un modināt dzīvības enerģiju atmirušajos centros. Līdzās roku uzlikšanas dziedniecīgajam spēkam ir sekrēciju neskartā īpašība. Pamācoši salīdzināt tāda cilvēka sekrēcijas, kam aizvērti centri, ar ugunīgās substances izdalījumiem. Ja parastiem organismiem ieteicu stādu medikamentus, tad tiem, kas vairāk zina, pastāv varenā neskarto uguns izdalījumu laboratorija.

305. Manu pēdējo grāmatu sapratīs nedaudzi. Kas gan novērtēs Pestītāja siekalu neskarto kādību vai Mozus roku uzlikšanu? Nav pieraduši ļaudis izprast ugunīgās sirds īsto vērtību. Grāmata var palīdzēt tiem, kas jau sajutuši saules zalkša iedīgli. Tas noslēdz savus gredzenus ugunīgo izvirdumu vidū. Nav iespējams iedomāties apakšzemes uguns apstiprinājumu bez sirds ugunu izvirdumiem. Jūs zināt par Joga parastiem izvirdumiem, kuņus nevar ne ar ko aizvietot, jo šai uguns gāzei jāiziet un jāsavienojas ar izplatījuma uguni. Bet Jogi reti sašņiedz šo saiti ar kosmisko uguni. Mēs saucam šo pakāpi par svētu, jo augstāko pasaulu uguns gaisma savienojas ar planētāro Jogu stariem; tas ir īsākais ceļš pie Mahātmām.

Nebīstieties sprieguma, tas ir tas pats ceļš. Nesamulstiet par ilgošanās smeldzi, tā ir no uguns. Neesiet dusmīgi, jo sirds nemīl šo sakni.

306. Kad notikumi sablīvējas, apakšzemes uguns atbilstīgi traucas augšup. Tā, kad notiek spēku nomaiņa, jāpiegriež vērība kosmiskajām ugunīm. Vienā gadījumā — atdzimšana, otrajā — nomaiņa; visur noris kosmiskās izpausmes, un kosmiskā uguns piesātina katru pārejošu procesu. Tautas spēku uz tur atbilstīgs gars un tāds pats pievilksanas spēks savieno tautu nomaiņas. Tāpēc var teikt, ka Kosma sasprindzējums pārraidās uz visām zemēm, tā nav iespējams cilvēcei atdalīt sevi no kopējā apstiprinājuma. Tāpēc augstākais likums tiecas uz Vispārības Labumu, un cilvēka garam ir vajadzība tiekties uz augstāku likumu.

307. Tāpēc cilvēcei jāsaprot augstāko likumu daiļums. Kas gan parādīs ceļu uz radīšanu, ja ne patiesā Hierarchijas izpratne un cienīšana? Kas gan pievilks garu Augstākajam, ja ne sekošana Hierarchijas likumam? Kas gan virzīs garu uz Patiesības parādību, ja ne Hierarchijas izpratne? Tāpēc augstākas izpratnes dēļ Hierarchija jāpieņem ar sirdi un neatlaidīgi jātiecas uz augstāko Hierarchijas likumu.

308. Piedzīvojis jūrnieks top drūms, raugoties uz klusumā stingušu jūru, paredzēdams vētras celšanos, un uzsmaida brazdošam vējam, saskatīdams izdevīgu braucienu jūrā, par tādu jūrnieku

saka — viņš pazīst jūru. Sakām — viņš pazīst dzīvi, ja kāds prot izprast atšķirību starp iekšējām un ārējām parādībām. Daži muļķi kliedz — „sacelšanās“, līdz ko izdzird podu pārdevēja klaigas, un lielās ar mierīgumu, redzot slēgtu tirgu. Mūsu ceļš ir mācīt un novērot, cik domās dažādīgi ir ļaudis, kam izlaidīga domu gaita. Skolās var ierīkot klases domāšanai un dzīves norišu novērošanai. Bieži var ievērot, kā mazais cilvēks labāk par pieaugušo izprot notikuma īsto jēgu. Vienīgi pēc iekšējas izjūtas tuvosimies taisnīgajam novērtējumam. Lai paredzētu vētru, atzīsim par labāku rāmu līmeni un neņemsim vērā plandošos aizkarus uz durvīm. Tā izpratīsim notikumu veidošanos.

309. Kad Gaismas un Tumsas Spēki sacīkstas, tad tiek nostādīta katras no metnes orbita. Tas, no kā pārtiek Gaišā Nometne, protams, būs sprieguma centrs, un Gaismas mērķis būs parādība, uz kuŗu tēmēs tumsa. Tāpēc, kad Spēki cīkstas, tad jāaizsarga viss, kas attiecas uz centru. Sevišķi izplatījuma uguns iemājos centrā un aizsargtīklu vajag saudzēt. Tā Gaismas Orbita uzsūc tumsu.

310. Kad Gaismas un tumsas spēki sasprindzējas, jāsaudzē veselība, jo izplatījuma uguns plosās un tumsa sprieguma pilna. Bet visās Mūsu izpausmēs vajag redzēt uzvaru. Kad brūk viss vecais, evolūcijai un uguns laikmetam nepieņemamais, tad paliek viens enkurs, kas pestīs cilvēci — Hierarchijas enkurs, kas apvienos visu ķēdi un dos visu varu. Tā bezrobežīgi jānostiprinās Hierarchijā.

311. Pasekosim, kā pūlas melnie! Vajag novērot viņu sevišķos paradumus. Viņi neuzbudināsies parniecīgu cilvēku. Viņi domā, ka pirmās Kalpošanas pakāpes sevišķi noderīgas tiem. Niecība niecīga arī nodevībā. Tieši nodevība ir galvenais rīks, ar ko melnie rokās zem pamatiem. Lai kļūtu nodevējs, kaut kas ir jāzina. Šo relatīvo zināšanu, atdevības nenostiprinātu, var atrast pirmajās pakāpēs. Jāzina, kādā mērā nopaļāšana kā uguns iedarbojas uz svārstīgu atdevību. Bēdīgi novērot, kādiem nemanāmiem novirzieniem mācekļi sāk iedvest sevī vienaldzību, rodot daiļrunīgus attaisnojumus! Kā naža asmens zaudē sirds savu aizsargtīklu! Bez šās maksts asmens griež pašu nesēju. Bet tādi pieši neved uz varoņdarbu, tie nes tikai uzbudinājumu. Ja viena diena pagājusi veiksmīgi Skolotāja pazemošanā, tad kāpēc arī rītu nesatricināt sevi Visaugstākā nopaļāšanā! Un kad sidraba pavediens sāk pārtrūkt, tad sastinguma asmens jau negrozāmi uzasinājies.

312. Nepieciešami ievērot šos svārstīgos, jo liels lipīgums ceļas no viņiem. Viņiem pašiem bieži vien jau laiks ieslikt melnajā masā, bet paļājumi, ko tie izkaisa, ievaino daudzus nevainīgos. Jūs pareizi bruņojaties pret vienaldzību, tā saēd visus pasākumus. Un kādas gan uguns iespējamas no vienaldzības aukstuma? Tāpat Meistara apstiprināšanas parādība līdzinās puķu aplaistīšanai. Nepanīks laistītais dārzs! Pie Mums ir rūpes virzīt tālāk. Pie Mums ir jaunu izmērijumu apstiprināšana!

Vienaldzība pret Mūsu apstiprinājumiem nav pielaižama!

313. Kad gars ir tiekšanās pilns, nevar būt vienaldzības. Kad gars liesmo, nevar būt vienaldzības. Šī kādība ir immunitāte pret vienaldzību. Tikai kad gars virzās uz egoisma pusi, var nākt gara nāve. Tāpēc gars liesmaini jāaizsarga pret vienaldzību, kur patversies ļaunums, kas radies no gaŗām palaistas tiekšanās; kur ļaunums dos triecienu, kas nesīs savus augļus. Gŗūti samanīt ļaunuma sakni, kas radusies no vienaldzības. Tikai nebeidzamā nomoda trauksmē var rast aizsardzību celšanas darbam. Tāpēc, veidojot diŗos pasākumus, jāsaprot, ka nav pielaižama patība un vienaldzība.

Tāpēc Mēs prasām, lai pirmā doma tiktu veltīta Meistaram. Vai gan iespējamās sekmes, kad mācekļis savu stāda pirmajā vietā? Vai gan neveidojam visu uz diŗā vārda pamata? Vai gan nelikām pamatos daili? Jo pasaules labā devām diŗos pamatus, tāpēc katra doma jāvērtē kā lielās celtnes fundaments! Patiesi, nākotne diŗena!

314. Starp vīriŗķības jēdzieniem visneuzvaramākais — kvēlās sirds vīriŗķība, kad ar visu apņēmību, pilnā varoņdarba apziņā, īstais kaŗavīrs pazīst tikai uzbrukuma ceļu. Ar ŗo vīriŗķības varoņību var salīdzināties vienīgi izmisuma vīriŗķības galējā pakāpe. Izmisums tādā pašā steigā traucas no pagātnes, kādā kvēlās sirds vīriŗķība uzvar nākotni. Tā tad, kur nav kvēlojoŗšs sirds vīriŗķības,

tur lai ir izmisuma vīrišķība! Vienīgi tā kareivji var gūt uzvaru, kad naidnieka uzņēmšanās tik spēcīga. Visiem citiem vīrišķības veidiem nav nozīmes, jo tanīs būs divkosība; jo jāizvairās no šās īpašības, kurai kaimiņos glēvulība un nodevība.

315. Pasaules pārkārtošana sasprindzē visus Kosma spēkus. Ja cilvēce saprastu, ka pārkārtošana prasa gara tiekšanos, tad viegli varētu nodibināt pasaulē līdzsvaru; bet tautas nepārdomā, ko likt svaru kausos un kur būs pārsvars? Tāpēc domāšanas chaoss ir tik postīgs cilvēcei un tautas, kas nomainās, tā iet dibenā un neko nedara, lai garīgi pārveidotos. Tāpēc ir laiks dziļāk padomāt par garīgo meklējumu nostiprināšanu. Kad kosmiskās perturbācijas prasa jo spēcīgu spriegumu, cilvēcei ir jāzina, kur meklēt glābšanas centru.

Tāpēc garīgā centra meklēšana nenovēršami novedīs pie Hierarchijas. Cilvēce nozaudējusi vajadzīgo glābšanas formulu. Tāpēc glābšanas enkurs ir Hierarchijas fokuss. Tikai apzinīga meklēšana un Hierarchijas apstiprinājums dos glābšanu, jā, jā, jā! Tāpēc Mēs devām darbību un pasākumu pamatus, kas dibinās uz dailes.

316. Ārstēšana ar puķu smaržām, sveķiem un graudiem atnirst no dziļas senatnes. Tā roze dod ne tikai kaut ko līdzīgu muskam, bet arī novērš imperilu. Rožu dārzu senatnē uzskatīja par iedvesmes vietu. Frīzijas noderīgas simpatiskai nervu sistēmai, kas Jogā tā vibrē. Miežu graudi ir neaizvieto-

jami plaušām; jūs jau zināt par piparmētru, par ciedru un citiem sveķiem. Tā arī smaržas tagad ir nejēdzīgas, tāpat kā citi vērtību sagandējumi. Bet smaržas pirmsākums meklējams derīgajā, bet tagad aizmirstajā zināšanā. Protams, senatnes indes bija ļoti izmeklētas; jaunie narkotisko līdzekļu izgudrojumi samērā rupji un galvenā kārtā posta intelektu; citiem vārdiem, taisni to, kas notur līdzsvaru, kas tik vajadzīgs visos psihiskajos mēģinājumos. Liesmojošā sirds nav iespējama bez garīgā līdzsvara. Tā jāatceras visi sīkumi, kas piebiedro Hierarchijai.

317. Mācekļiem Kalpošanas ceļā jāliek lietā visas labākās gara un apziņas tiekšanās. Jaunradot vajag saprast, ka tikai labāko parādību pielietošana dos atbilstīgus rezultātus. Tā negaidīsim skaistas sekas, kur gars nav licis lietā savas labākās tiekšanās. Ļaudis bieži brīnās, ka viņu pasākumi neveiksmīgi. Sacīsim — vai gan likāt lietā visus labākos impulsus? Vai nav ieviesusies vieglprātība, nekustības trulums, nevērība un vai netrūka dedzības uz Hierarchiju? Tā var sagaidīt atbilstību, pamatotu uz cēloņa un sekām. Tā jāsaprot, ka katra nepārdomāta darbība, katra mērķim nepiemērīga izturēšanās var nest tikdaudz nevajadzīgu un kaitīgu seku. Tā mācekļiem ceļā jāpauž labākās tiekšanās un dedzība uz Hierarchiju.

318. Tāpēc jāattīsta sevī, visupapriekš, vērība un jāpiegriež nemitīga uzmanība radīšanai, kas notiek ap svētīto Hierarchiju. Tikai kad mācekļi sasniegs šo

īpašību, varēs cerēt, ka nāks nolemtās sekmes. Tāpēc jāizturas ar vislielāko godapziņu un modrību pret visu, kas notiek ap Fokusu. Katra neievērota kļūda uzplauks savā ziedā.

319. Jautā — kāpēc bieži vilcināties iznīcināt ienaidniekus? Iemeslu daudz, nosauksim divus: pirmais — karmiskie apstākļi. Var viegli kaitēt tuviniekiem, aizkaļot karmiski saistītu ienaidnieku. Var salīdzināt šo stāvokli ar visai grūtu operāciju, kad ārsts nenonem slimo locekli, lai neskartu bīstamu artēriju. Pastāvot karmiskai saistībai, mijiedarbību attiecsmes ir neparasti sarežģītas. Pie Mums ieskata par derīgāku nošķirt bīstamu ceļa biedru, nekā traucēt visu karavānu. Otrs iemesls, ka naidnieki ir enerģijas sprieguma avots. Nekas nevar tā sasprindzēt enerģiju, kā pretdarbība. Tāpēc, kālab izgudrot mākslīgus šķēršļus, kad melnie visiem spēkiem cenšas pastiprināt mūsu enerģiju?!

320. Kādi pasākumi gan nodibinās dzīvē bez liela sprieguma? Jo katra jaunradoša pakāpe ir lielu kauju apstiprinājums. Jo katrai cīņai ir savs uzdevums un katram notikumam rakstam sava nozīme. Tādējādi tiem, kas iet ar Gaismas Spēkiem, jāzina, ka bez sprieguma pilnas kaujas nav uzvaras. Tādējādi, kad apstiprinās lielās uzvaras pakāpe, Gaismas mācekļiem jāizjūt visa gara neatlaidība un visa darbību nesatricināmība. Kad cilvēcei tika dots lielo pamatu apstiprinājums, tad katrs spriegums tika pieņemts kā tālākais impulss jauniem veidoju-

miem. Tā evolūcijā katrs karogs tika apstiprināts ar paustās nelokāmības dižumu. Patiesi, tikai tā iespējams uzvarēt!

321. Var salīdzināt iekšējo uguņu procesu ar dažām fiziskās uguns paralēlēm. Ņemsim liesmu zem lodējamās trūbiņas. Skatait, kā spiedienā liesma zaudē dzeltēno nokrāsu un caur zilo nonāk pie sidraba un violētā. Pie tam ievērosim, kā liesma noliecas. Taisni tāpat sasprindzējas mūsu ugunis kosmiskā viesuļa spiedienā. Vajag atzīmēt šīs retās parādības, jo tās liecina par piedalīšanos kosmiskajā kaujā. Ne daudzi var ar šo dalību cildināties. Ne chaotiska trīcēšana, bet gaišu kaŗapulku ierinda vajadzīga tumsas šķelšanai. Un cik svētīgs saspriegumu nesošais viesulis, kas mūs ierauj celtniecīgajā kaujā! Jauni nodomi var piepildīties šai kaujā, bet jāzina triecienu virziens un to Mēs norādām!

322. Hierarchija un jaunas apziņas veidošana tiek apstiprināta kā evolūcijas stūrakmens. Ikdienu var ievērot tāda progresā parādību. Bet cilvēki reti sintezē šīs daudzkrāsainās Uguns Zieda lapiņas. Vīrišķības pietrūkst, lai atzītu sevi dzīvojamā vecās pasaules noārdīšanas laikā. Bet pat malakas cirtējs zina, kur kritīs koks, jo viņš negrib būt sadragāts; gluži otrādi, viņš mierīgi aplēš jaunā būvmateriāla un kurināmā daudzumu. Tā vajag priecāties par kosmisko kauju.

323. Ja cilvēki saprastu, uz kā tiek celts zemes pārākums, tad patiesi būtu iespējams dot visaug-

stākos principus! Bet kas gan pārdomā par radošo impulsu principu? Kad notiek nošķiršanās un tiek pārkāpts likums, ko apstiprinājusi Lielā Esošā tiesība, tad, protams, sabrūk galvenie pamati. Pat kukaiņi pazīst Hierarchijas varenību. Dzīves balstu pazīšana var pārveidot dzīvi, tāpēc vienīgi Hierarchijas likuma dižums dos cilvēcei tieksanos augšup uz augstākajām evolūcijas pakāpēm.

324. Tāpēc gara zināšana ir tāds varens vadītājs, jo tā arvienu novedīs pie Esības pamatiem. Tā vajag pieņemt, kā augstāko Kalpojumu, Hierarchijas jēdzienu; tā gara zināšana sasprindzē mācekļus ceļā uz Hierarchiju. Tā ar visiem gara spēkiem vajag izplest Miera Karogu, tanī ietveŗas visi Kultūras balsti.

325. Mazattīstīts prāts arvienu klūp pret šķietamu pretrunu. Tas nevar savienot Hierarchiju ar atjautīgu pašdarbību. Bez sintezes, protams, visvienādīgākie jēdzieni sadrups, kā mūris bez cementa. Sintezes apjēgums būs kā pakāpe uz rases pārveidošanu. Ir pareiza piezīme par viensūniņu būtņu nemirstību. Bet ar ko gan varētu vērst uz vienību mūsu nevienādīgos elementus? Var atmest daudzus mākslīgus līdzekļus, atdzīvinot snaudošos psihiskās enerģijas kristallus. Var domāt par psihisko enerģiju kā par mūsu sākotni. Tikai tieksšanās apjēgšanas izpratnes vienība, tiecoties uz augšupejas apstiprināšanu, rada pārveidības vareno spēku. Nedomājiet — „tā ir abstraktība!“ bet ieteicu pieņemt to kā rases augšupejas nepieciešamību.

326. Sintezi vajag saprast kā dzīves laboratorijas aparātu. Atminēsimies šo definīciju. Prāts, kas iegājis sintezes pakāpē, top produktīvs, tikumisks, apvienojošs, neuzbudināšs, prot būt pacietīgs Hierarchijas līdzstrādnieks. Kā ieskaidrot sintezes priekšrocību tam, kas nedomā par mūžību un norobežojas ar trulumu no visiem aicinājumiem. Viņš nekad nespēs saprast, ka teiktais arī uz viņu attiecas. Viņš uzgērbs drēbnieka apstiprinātus svārkus un apmierināšies, atzinis drēbnieku hierarchiju. Bet nedarīsim pāri drēbniekam, jo daudz riebīgu hierarchiju ļaudis izgudrojuši!

327. Priekšmetu drebēšana var celties arī no psihiskās enerģijas spiediena. Arī Gaismas vibrācijas var tāpat atspulgoties uz apkārtējo. Tā pārraidās tā saucamais magnētisms. Cilvēks tiek novests ar vibrācijām līdzīgā uztveres un saskaņas vienībā.

328. Cik grūti cilvēkiem aptvert, ar ko apstiprinās viņu pašu labums! Tie domā, ka jaunrada; domā, ka strādā; domā, ka bez viņiem neiztikš; domā, ka viņos likts fundāments. Vai tiem, kas piedēvē sev to, kas iziet ne no viņu būtības, jo šie tumsas kalpi patiesi ir gaišo pasākumu postītāji. Protams, šo tumšo mēģinājumi tikai apstiprina viņu acīmredzamo bojāeju, jo Gaisma neuzvarama. Tā pašiznīcināšanās notiek tur, kur ir nepaklausība Gaismas Hierarchijai. Tā pamatots ir tas, ka tumšie sev piedēvē radīšanu, jo patiesi džinni ap-

stiprinājušies kā Gaismas līdzstrādnieki! Katrs ļauns nodoms ir uzvaras apstiprinājums.

329. Vai tiešām ir akli tumšie, kas nevēlas rādīt Hierarchijas izpratni? Vai tiešām augstākā likuma apstiprinājums netiek pieņemts kā vienīgā pestīšana? Cik svarīgi izšķirošā laikā saprast Hierarchijas Likumu? Tā lai pārdomā nodevēji, tā lai pārdomā tumsas kalpi, kas iet pret Hierarchiju. Ikviens, kas zaimo Hierarchiju, ir lielākais nodevējs.

330. Ja saliktu kopā visu ārsta, tiesneša, garīdznieka, skolotāja, celtnieka, likumdevēja atbildību, tad dabūsim daļu no Hierarcha atbildības. Taisni daļu, jo bez zemes atbildības viņš ir dalībnieks smalkajā un mentālajā pasaulē. Nekad neaicinām tērties Hierarcha bruņās, jo tādu atbildību var izvēlēties vienīgi gars pats. Saskaņā ar zināmu staru izaug Hierarcha grauds. Patiesi, augšupejas varenais spēks nebīstas uzņemt atbildību triju pasaļu priekšā. Tāda vīrišķība ir kā pasaļu saite, kā Nolikumu balsts, kā caurnirīga Gaisma! Tā atbildības troņa priekšā mirdz gara varonības spārni.

331. Nevar būt starptautiskas vienošanās un savstarpējas saprašanās bez Kultūras. Nevar tautas sapratne aptvert visas evolūcijas vajadzības bez Kultūras. Tāpēc Miera Karogs ietver visus smalkos jēdzienus, kas novedīs tautas pie Kultūras jēdziena. Cilvēce neprot parādīt cieņu tam, kas ir gara nemirstība. Miera Karogs dos šās dižās nozīmes izpratni. Cilvēce nevar uzplaukt bez Kultūras

dižuma pazīšanas. Miera Karogs atvērs vārtus uz labāku nākotni. Kad tautas ir ceļā uz postīšanu, tad pat cilvēkiem ar mazu garīgumu jāsaprot, kur ir augšupeja. Patiesi, glābšana Kultūrā. Tā Miera Karogs nes labāku nākotni.

332. Lai cilvēki pieradinās izdzīt no dzīves lielo daudzumu sīko melu un iemācās ieveidot dzīvē patiesību. Nekas nav tik postošs, kā apzinīgs, kaitējošs īstenības sagrozījums; tas traucē Kosma ritmu. Apakšzemes uguns saraustītā ritmā valda.

333. Visām enerģijām līdzdarbojoties, iespējams uzcelt apstiprināto celtni. Tā arī cilvēku celtniecībā. Jāatceras, ka pozitīvie spēki rada zem negatīvo spiedienu un jaunradišana piesātinās ar attiecīgo spiedienu spriegumu; tā jaunradišana Valdoņu Vārdā, protams, sacel spriegumu. Tāpēc tieši Kalpošana Gaismai apstiprina tādu kosmisko Spēku spriegumu. Kad tiek apstiprināts tādas varenas celtniecības darbs, kā gan lai nepretotos spēki, kas nomainās?

334. Patiesi, Miera Karogs apvienos visus Kultūras uzdevumus un dos pasaulei to sasniegumu, kas tik nepieciešams. Tā tiekšanās spārnotie meklētāji atsauksies uz visiem apstiprinājumiem. Tautas, patiesi, apvienosies zem šī Karoga.

335. Daudz nepieciešamu mēģinājumu jāizdara cilvēcei. Vajag ne tikai noteikt imperilu, kā aizsūtīt rases postu, bet tāpat vajag izpētīt imperila līpīgumu. Varēs atzīt, ka imperils darbojas uz

tāliem atstatumiem un var iedarboties uz smalko ķermeni. Imperils nonāk disonancē ar izplatījuma uguni. Cilvēki, kas aiziet no zemes ar imperila uzkrājumu, attīsta sev mocošu esamību. Izplatījuma uguns traucas uz viņiem, jo harmonija ir sekošana pamatiem. Katra pretdarbība pamatiem sacelz izplatījuma uguns pretdarbību. Tā vajag pieņemt, ka personīgais uzbudinājums ir aizejošo trums. Bet jāpiezīmē, ka bieži cilvēki nevēlas ievērot savu uzbudinājumu, tomēr bīstamā inde no tā nemazināsies.

336. Tā visiem līdzekļiem vajag izpētīt visus kavējošos elementus. Vajag saprast, kas ir harmonija ar Esības pamatiem? Kas ir gara vēršanās uz priekšu, kuŗš pakāpenīgi pierod eksistēt pāri pasaulei un pūlēties darbā bez gala? Tāpat vajag saprast svētās sāpes kā zīmes par gara lidojumiem novadā, kas saista pasaules. Tik viegli saprast, ka involūcija laupījusi cilvēcei dažas atzītas īpašības, un vajag izpaust daudz pirmsākotnīgas enerģijas, lai atkal saauustu pārrauto Asurginas audumu. Bet lai cildināti drošsirdīgie, uzdrīkstētāji, tiekšanās spārnotie!

337. Laiks, kad izpausts Uguns Zieds, nevar būt viegls. Miera Karogu neatklāj uz tirgus laukuma. Tā būsīm sakausēti vienotā neuzvaramā tiekšanās liesmā.

338. Kā gan cilvēce domā tuvoties Augstākajam, neatzīstot Hierarchijas vietniekus virs zemes? Kā gan var nodibināties sakars, kad cilvēce neatzīst

Hierarchijas Kēdes diženumu? Domāšanu tādā mērā saindējusi iedomības inde, ka tiek traucēts viss kosmiskais līdzsvars. Tā ceļā uz Mums vajag pieņemt visus apstiprinājumus, kas attiecas uz Hierarchiju kā glābšanas enkuru. Patiesi, kā brīnišķīga Gaisma ir cilvēcei Hierarchija! Kā varens Vairogs stāv sardzē Hierarchija! Kā pasaules saite tiek apstiprināta Hierarchija!

339. Tāpēc visdrausmīgākais ir atkrišana un Skolotāja noniecināšana. Tāpēc, kad Mēs ievadam dzīvē jauno apstiprinājumu, vajag tiekties ar visu garu uz Augstākās Gribas pildīšanas ceļu. Tāpēc, kad Mēs apstiprinām Miera Karoga vareno nozīmi, vajag to pieņemt ar garu. Patiesi, tā nāks Pasaules pestīšana! Liels šis laiks, tik ievērojams laiks!

340. Gudri norādīts par tā svētlaimi, kas atdevis savu dvēseli savu draugu labā. Bieži šo bausli pielieto dzīvības uzpurēšanai, bet nav taču sacīts par dzīvību vai par miesu, bet par garu. Līdz ar to dots grūtākais un ilgstošākais uzdevums. Lai atdotu dvēseli, vajag to izglītot, paplašināt un izsmalcināt, tad var to dot tuvākā pestīšanai. Tā vajag saprast un apzinīgi likt lietā Derības gudrību. Tāpat sacīts — „Nāc Man pakal!“! Tā teiks katrs Hierarchs, apstiprinādams progresīvo kustību. Nevar viņš vērsties atpakaļ, citādi vadošā zvaigzne paslēpsies aiz klints. Nav pareizi domāt par Hierarcha pazemību. Pazemība uz priekšu un pavēle atpakaļ. Tikpat skaidri izteikta Hierarchija

Apustuļa vārdos par Garu Iepriecinātāju. Bet tāpat jāsaprot arī šis padoms, jo nekas nenorāda uz bēdu bezdarbību, bet gatavo iepriecinājumu sasniegumā. Tā tiek aptumšotas pat labākās Mācības, nepielaižot to, kas neredzams zemes acij.

341. Kā gan saprot daudzi atbildību? Tik maz taču pārdomā par lielo atbildības apstiprinājumu! Tas, kas pieņem atbildību ar acīmredzamu vieglprātību vai patības tieksmēm, pakļauts drausmīgai karmai. Kad tiek dota lielā Kalpošana cilvēces Labā, tad saskaņā ar to jānes atbildība. Kad Nesēja rokās Mūsu trauks, tas nozīmē, ka jāuztur cieņa, lai brīnišķais trauks paliktu joprojām spārnots. Patiesi, piekritt nest atbildību ar rūdītu garu un ar visu sirds piesardzību.

342. Individuālitate un patība, kā dzimšana un nāve. Individuālitates izveidošana ir Jaunās Pasaules rašanās, turpretim patība var aplūkot sevi mēness sastingušajos vulkānos. Bet netikvien sevi sastindzina patība, tā posta ar neauglību apkārtni, kurpretim individuālitate aizdedz ugunis visās kaimiņu nometnēs. Sadarbība ir individuālitates vaiņags, bet patības posts ir skarpija dzelonis.

343. Ne velti aizdedzam ugunīgās sirds bākas, kā patveri ceļniekam. Nav viegli liesmainajai sirdij, bet taisni viņa ir tā, kas ziedo sevi savu draugu labā, un tālab taisnīgs ir bauslis par svētlaimi. Bet prieks — sevišķa gudrība.

344. Pasaules pārkārtošanas laikā iespējams iz-

turēt vienīgi apstiprinot Jauno Pasauli. Paustā lēmuma uzstādījums var ieiet dzīvē vienīgi ar lielo izpratni, ka pasaulei jāatdzimst saskaņā ar dižo Hierarchijas likumu. Tāpēc Jaunās Pasaules meklētājiem jātiecas apstiprināt Hierarchijas Nolikumu, kas ved caur apstiprināto Hierarchiju. Tikai tādējādi pasaulē iespējams nodibināt līdzsvaru. Vienīgi liesmaini vedošā sirds paudīs pestīšanu. Tā pasaulei vajadzīgs Hierarchijas likuma apstiprinājums.

Tāpēc laikā, kad valstis nomainās un uguns aizvieto visu aizejošo, Hierarchija top likumīgi apstiprināta. Tāpēc ir tik nepieciešami pieņemt Hierarchijas likumu, jo bez ķēdes neuzcelt dižās augšupejas kāpnes. Tā ugunīgi jāpieņem Hierarchijas likuma dīzenuma apstiprinājums.

345. Nesamulstiet par šķietamo atkārtojumu nepieciešamību. Pirmkārt, nekas nav atkārtots, pat tie paši vārdi dažādā laikā pilnīgi dažādīgi. Otrkārt, vajag dienu un nakti uzsvērt par Hierarchiju. Pareizi, ka verdzības Hierarchija izbeigusies, bet apzinīgās Hierarchijas izpausmi pavada cilvēces ciešanas. Par daudz verdzības pasaulē un par daudz nomākta katra apziņas liesma. Verdzība un apzinīga Hierarchija, kā diena un nakts! Tāpēc bez samulsuma atkārtojiet — Apzinīgā Hierarchija, Brīvības Hierarchija, Zināšanas Hierarchija, Gaismas Hierarchija. Lai zobojas, kas nezina par Jaunās Pasaules sākšanos, jo katrs Jaunās Pasaules jēdziens viņiem drausmīgs. Vai viņus nebiedē Bezrobežība? Vai viņiem nav par apgrūtināšanu

Hierarchija? Jo, būdami paši neziņas despoti, viņi nesaprot Hierarchijas celšanas darbu. Būdami paši glēvuļi, viņi dreb izbailēs varoņdarba priekšā. Tā liksim svaru kausos pienākušā Dižā Laikmeta visvajadzīgākos jēdzienus — Bezrobežību un Hierarchiju!

346. Kad veidojas evolūcijas pakāpe, tumšie sasprindzē visu viltus izmanību, jo Gaisma viņiem grūti panesama un, jaužot savu krišanu, tumšie ķeras pie līdzekļiem, kas tiem vissmacējošāki. Katram jaunam lielam laikmetam sākoties atkārtojas tas pats spēku sakāpinājums; bet vēl piesātinātāku laiku nav pazinusi vēsture, jo Uguns Ēra aptver visas kosmiskās darbības. Tā jāstāv uguņīgi sardzē.

347. Daudz sālsstabu izsvaidīts pa Zemes virsu. Ne tikai Lota sieva pavērsās uz pagātņi, bet neskaitāmi ir šie skati atpakaļ. Ko gribēja tie ieraudzīt liesmu pārņemtajā pilsētā? Varbūt viņi gribēja atvadīties no vecā dievnama? Varbūt viņi meklēja ar acīm savu iedzīvoto mājokli? Vai skatījās — gaidot, vai nav jau sabrucis ienistā kaimiņa nams? Protams, pagātne viņus saistījusi uz ilgu laiku. Tā vajag traukties uz priekšu gan nākotnes apgaismības, gan veselības, gan stipruma labad. Tā vajag vienmēr; bet mēdz būt kosmiski sarežģījumi, kad nepieciešama strauja kustība uz priekšu. Nav jāsamulst un jānoskumst par pagātņi. Kļūdas pat acīm redzamas, bet karavāna negaida un paši noti-

kumi rauj uz priekšu. Steidzamiem un aicinām pa-
steigties. Samākusies nākotne, bet ne tumsa priekšā!

348. Atstājiet Mums visu bijušo un sāksim
domāt tikai par nākotni. Neņemsim neko lieku no
pagātnes, neapgrūtināsim ne ar ko apziņu. Pats
noglabāšu un atcerēšos visu vērtīgo! Notikumu
izpaušme vērš uz nākotni. Tālab jāsaprot Hierar-
chija kā glābšanas josta. Tā var saprast Pasaules
Mātes zīmi. Nenoskumstiet, jo vērsīšu visu uz labu.
Mazdrosmīgajiem iekliegsim ausīs — Hierarchija!!
Mācība tiek dota īstajā laikā, bet jābūt ar ēzeļa
ausīm, lai nesadzirdētu pārkonu. Pirms uzvaras
derīgi priecāties. Būsim priecīgi un tā pievieno-
simies Valdoņa priekam.

349. Dzīvības darbību uztur organisma smalkās
enerģijas. Cilvēki ar grūtībām pierod pie smalko
enerģiju atskāršanas un visu neredzamo spēku dar-
bības. Tāpēc ceļas tāda atšķiršanās no Kosma un
fiziskais ķermenis tā ierobežojas ar materijas pa-
matiem, tā vietā, lai attīstītu uztveres smalkumu.
Tik maz to, kas jauš kosmisko spēku vibrācijas, un
tik maz to, kas spējīgi izšķirt, kur ietvežas smalkā
izpratne. Gars, kas tiecas uz augstākajām sfairām,
zina, kāda magnētiska saite pastāv starp smalkajām
enerģijām, un rod saskaņu ar visiem izplatījuma
spiedieniem. Tā jaunā paaudze jāaudzina smalko
enerģiju izpratnē, jo izplatījuma vibrācijas tuvojas
Zemei, un Jaunā Laikmeta apstiprināšana atnesīs
daudzu apstiprinājumu nomaiņu. Tā smalkie ķer-
meņi uztvers visas sūtītās enerģijas.

350. Tāpēc Uguns izpausmes laikmetus vienmēr pavadījušas perturbācijas, jo garīgā apziņa nobīdījies līdz ar kosmiskām nomaiņām. Tāpēc Uguns laikmetā svarīgākais ir smalka uztvere. Uguns laikmetā Hierarchiju pavada straujas tautas gara augsmes strāvas. Un tāpēc ka Hierarchijas likuma parādību tautas nepieņēma, tāpēc tādas tautu nomaiņas. Tā Uguns laikmets ir Hierarchijas laikmets!

351. Hierarchija jāpieņem kā evolūcionāra sistēma. Gariem, kas nav izdzīvojuši sevī verdzību, var atkārtot, ka Hierarchija pilnīgi atšķiras no despotisma. Bet pat skursteņslauķim jākāpj uz jumta, lai izslaucītu dūmvadus; no apakšas to nevar izdarīt. Nevar sastādīt simfōniju bez vienas visiem instrumentiem kopīgas atslēgas. Var minēt daudz analogiju, sākot ar asprātību un beidzot ar aizkustinošiem piemēriem no bišu, skudru un gulbju dzīves. Bet vislabāk šīlaika cilvēcei dot salīdzinājumu ar bezsejīgo ķīmiju. Viegli priekšā stādīties, ka reakcija var notikt tikai pareizi noteiktajos apstākļos. Tāpat Hierarchija pilnīgi atbilst astroķīmiskiem principiem, kuŗus neuzdrīkstēsies noliegt pat iesācējs zinātnē. Mēs jau taisnīgi vienojāties par psihiskās enerģijas atklāšanas svarīgumu. Tās apjēgšanas koordinācijai nepieciešama Hierarchija, kā atvieglinošs ķīmisks veidojums.

352. Kāds ceļš tad ir visapstiprinošākais ceļā uz Mums? Vispareizākais ceļš ir varonības pāsaiz-

liedzība. Visbrīnīšķīgākā uguns ir sirds liesma, piesātināta ar mīlestību uz Hierarchiju. Smalkās sirds varoņdarbs apstiprinās Kalpošanā Augstākai Hierarchijai, tāpēc tik brīnīšķa ir smalkās sirds pašaieliedze. Smalkā kalpotāja gararadīšana un pašdarbība ugunīgi piesātina izplatījumu. Tā atsaucas smalkā sirds uz visām kosmiskām norisēm. Tā, patiesi, līdzskan redzamais neredzamajam, tagadne nākotnei, un iepriekšnorādītais piepildās. Tā smalkās sirds pašaieliedze piesātina pasauli ar liesmu.

353. Patiesi, sagrozīts Archata jēdziens. Parādība ar to sajaukta, ka tai atņemts daiļums. Cik blāvi deg Labuma Skolotāja izpratne pasaules apziņā! Bet Patiesība dzīvo un Patiesības vārdā Mēs radām. Tāpēc, lai dzīvi pārveidotu, jāpieņem Hierarchija kā Patiesības daiļums. Tā smalkās sirds parādība rada kosmiskās evolūcijas labā. Tā jāpieņem sirds fokusa nozīme, tā jāsaprot ar sirdi smalkās sirds dzižā norise!

354. Daži cilvēki nepanes Mūsu biežo atgādinājumu par kauju. Lai viņiem tā arī nav kauja, bet Vārtu atvēršana. Atvēršanas process arī prasa enerģiju. Bet jums, bez liekulīgiem mīkstinājumiem, var sacīt, ka Gaismas kauja ar tumsu noris nemitīgi. Daudz kareivju palīdz šai kaujā, citādi mēs no jauna ieslēgsim chaosā. Bieži kaujas dalībnieki jautā: kāpēc viņi fiziskajā ķermenī neatceras savas smalkās būtnes varoņdarbus? Bet būtu no Mūsu

puses noziedzīgi pieļaut šādu apziņas stāvokli, Jo sirds neizturētu šās milzīgās kaujas apziņu. Vienīgi sevišķi liesmaina sirds patur apziņā melnos šāviņus. Sirds apstājas no apziņas vai no sklērōzes. Bet kosmiskā kauja var satriekt visstiprāko sirdi.

Tā atgādināsim par kauju, kad sadursme atkal plešas milzu plašumā. Apakšzemes uguns ar grūtībām līdzsvarojas un magnētisko strāvu slāņi krusojas. Bet nenoliegsim, ka šī perturbācija nes atjaunotas iespējas.

355. Dzīvības darbību sasprindzē dažādas smalkas enerģiju vibrācijas. Tik maz apjēgta dzīvības darbības būtība un tas, uz kā dibinās ikviena gara dzīve! Domā, ka dzīvības norises ietveŗas vienīgi audos, piemirstot, ka Kosma radīšanu sasprindzē smalkās enerģijas un tās neredzamās norises, kas pieļauj mūžīgo apmaiņu un pieskari izplatījuma ugunij. Uz garīgām norisēm dibinās psihiskās uguns uzturēšana. Patiesi, cilvēcei jāapjēdz, kur ir dzīvības darbības avots un kur rodama apmaiņa spēku augšmei. Tiklīdz cilvēce pārtrauca sakaru ar Varenā Spēka Avotu, notika spēku nomaiņa. Tā tas ir visā kosmiskajā celtniecībā.

Tā visā celšanas darbā spēkam vajadzīgs piesātinājums ar avotu, tāpēc Mēs Hierarchiju tā apstiprinām, jo šis Avots ir Labuma Avots, un Pasaules Pārveidības laikmetā, patiesi, ir tikai viens glābšanas enkurs. Tāpēc tā jānostiprina apziņa uz visa dotā centra.

356. Pēc vārdu uzbūves evolūcionārā spirāle izplešas un involūcionārā saļaucas. To pašu var novērot ne tikai personīgajā izpausmē, bet arī idejās. Ļoti pamācoši iztirzāt, kā stari rodas un noslēdz savu apli. Bieži tie it kā pilnīgi izzūd, bet ja tie ir evolūcionāri, tad tie izpaužas no jauna paplašinātā veidā. Bet var nodoties idejas saknes spirāles pētīšanai evolūcionāras domāšanas labad. Pakāpenīgas ietveres uzdevums var dot progresiju uz augstāku izpratni. Var ņemt kauču reliģiju ideju un aplūkot spirālveidīgi. Proti, ne salīdzinoši, bet evolūcionāri, spirālveidīgi. Tā var redzēt vienu sakni. Tāpat var izpētīt, cik evolūcionāri paplašinājušās reliģiju idejas. Un tā nākotnes prognōze nepamazināsies. Vajag sakrāt pozitīvas zīmes.

357. Cilvēce daudz piekāpusies, lai aizslaucītu dzīves Mācību aktīvos pamatus. Samērā necīgu piekāpību dēļ svētlampai var atņemt dakti un brīnīties par ugunsgrēku no izlietās eļļas.

Pasaules svētlampa izlaistīta un var saglabāt kalnos dzīves svēto brīnumu. Ar diviem pamatiem var ugunsgrēku aizturēt — ar Hierarchiju un psi-chisko enerģiju.

358. Kā brīnišķs nedalīts aplis cilvēcei jāceļ savas stiprās pilis. Katram radošam pasākumam jātop celtam viengabalīgi un nedalāmi, nostiprinoties orbitā ap centru. Tikai tā var ar radiju pieskarties visiem punktiem un uzstādīt vēzienu. Vajag saprast, ka katrai stiprai pilij jātop piesātinātai no

centra. Jo uztvere paviršāka, jo tā postīgāka visiem virzieniem. Tāpēc vajag tik vērīgi ieklausīties centra iekšējās parādībās. Pils nedalāmība ir tās spēks. Viengabalība ir tās daiļums. Centrs ir Labuma Hierarchija. Tā veidojas augstāka pakāpe. Katram garam jāatskārst, ka viss dzīvo no viengabalības Gaismas. Katrs Ašrams piesātinās ar viengabalību un dzīvo no Hierarchijas Gaismas. Katrs atems dzīvo viengabalīgi, tur daiļums; tā veidojas pasaule.

359. Dzīvīgumā ir Mūsu celšanas darbs. Daiļumā cilvēces laimes ķīla, tālab Mēs uzstādām mākslu par augstāko stimulu gara atdzimšanai. Mēs ieskatām, ka māksla ir nemirstīga un bezrobežīga. Mēs izšķīram zināšanu un zinātni, jo zināšana ir māksla, zinātne ir metodika. Tālab uguns stichija sasprindzē mākslu un gararadīšanu. Tālab mākslas brīnišķīgās pērles var, patiesi, pacelt un acumirkliģi pārvērst garu. Līdz ar gara augsmi cilvēcei viss top pieejams, jo tikai iekšējās ugunis var dot vajadzīgo uztveres spēku. Tālab Agni Jogs var nogīst visu kosmisko daili bez šaurās zinātniskās metodikas. Patiesi, mākslas pērles dod cilvēcei pacelšanos augšup un, patiesi, gararadīšanas ugunis dod cilvēcei jaunu daiļuma izpratni. Tā Mēs cienījam viengabalainību ap centru un cienījam Kalpošanu Hierarchijai ar sirdi.

360. Cik aģārne gan cilvēki iztulko Pasaules pamatus! Kādas gan viņi izdomā formulas dzīvī-

vības principu izskaidrošanai! Zaudējuši visu kosmisko principu apvienošanas dižos pamatus, viņi piesātina izplatījumu ar visiem nošķiršanās principiem. Tā rodas sākotņu nelīdzsvarotība, visu augstāko principu sašķelšanās un tiekšanās uz daudzgalvību. Tā dižā Hierarchijas Sākotne, ko sašķēlusi cilvēces mazdrosmība, rada savas sekas, un cilvēce cenšas visiem spēkiem noniecināt Dižo Principu. Tā notiek Lielā apmaiņa ar mazo.

361. Patiesi, kosmiskās Sākotnes brīnišķas savā varenajā spēkā; un Hierarchijas radošais likums piesātina visu ar uguni. Tāpēc visa Kosma pamatos likts augstāko uguņu lielās apvienības likums. Tāpēc nevajag saskaldīt visus dižos nolemtos uzdevumus. Un nākotnes pamats, Gaišā Labuma Hierarchija, patiesi, sasprindzēta dižo likumu apstiprināšanā. Lai atceras, ka, patiesi, var celt tikai ar Hierarchiju. Hierarchijas apstiprinātajā orbitā var atrasties vienīgi, kad apziņa saprot, ka trieciens Hierarcha Vārda Vairogā ir trieciens Mums, un ikviens, kas triecienu pieļauj, dārgi maksā. Tā vienībā rodami darbu panākumi. Niecinājuma pieļaušana ir mazdrosmības apstiprinājums un atkrišana. Apvienotība ir brīnišķīga uguns!

362. Visai bieži cilvēki vairāk uztraucas no pērkona, nekā no zibens. Tā arī notikumos cilvēkiem lielākas rūpes dara atspulga, nekā būtība. Var sacīt — velti iztrūcināties par pērkonu, ja zibens nav nospēris! Tikai jaunkareivis bīstas no lielga-

bala dārdiem un nedzird lodes lidojiena. Psīchiskā enerģija reagē uz zibeni. Var redzēt, kā organisma dabiskās spējas aizsarga no postošas sadegšanas, tāpat dažreiz psīchiskā enerģija sacel mākslīgus pam-pumus, lai novērstu blakus centra bīstamu sadeg-šanu. Visai reta parādība, kad Jogiem, visiem redzot, uzpamst kājas vai rokas un tikpat ātri audi atkal savelkas agrākajos apmēros. Jūs redzējāt tādu parādību, kad draudēja balsenes centra sadeg-šana. Kaut draudēja briesmas, psīchiskā enerģija ar uguni tika ātri galā.

Tāpat izvirdumi novērš iekaisumu; pilnīgi ana-logiski vulkāniem. Daudz analogijas atklātas vēri-gai acij. Tikai nevajag meklēt rituāla mākslotību un piespiestību. Saplūsma ar Augstāko pareiza vie-nīgi caur dabīgi aizdegtu sirds uguni. Protams, neizbēgama pārpilnā „kausa“ viršana, bet tas ir Pasaules Mātes grūtums. Atcerieties seno bērna notēlojamu kausā. Daudzas zinātniskas zīmes pār-vērstas miglainos simbolos, bet ir laiks tos izpētīt.

363. Kosmiskajās perturbācijās uzkrājas šķīstī-šanas ugunis, kas sasprindzē atmosfairu un vēš ugunis uz Jaunās Pasaules celšanas darbu. Tā uz vecās pasaules drupām aug jauna evolūcija un Uguns ēra, kas noslēdz Kali Jugu un piesātina iz-platījumu ar Jaunās Pasaules uguni. Tā visaptvero-šais Valdoņu Karogs aicina uz tīru jaunradišanu. Tā Hierarchijas apstiprināšana ieviešas dzīvē. Tā visu, kas vērsts uz Labumu, Mēs apsveicam. Tā

visu, kas piesātināts ar tīru tiekšanos doties pa virsotņu ceļu, Mēs apsveicam.

364. Vispār zināms, ka pirms Satija Jugas sākšanās karmas kamols satinas sevišķi strauji. Var jautāt — kāpēc gan daudzi noziegumi un zaimi paliek it kā bez soda? Iemeslu daudz. Pirmais — cilvēki mēdz spriest pēc pērkona, bet ne pēc zibens. Otrs — var neievērot, cik pakāpenīgi apgriežas notikumu rats. Trešais iemesls ir dzinulī un vecājās karmiskajās saitēs. Tā vienīgi izsmalcināta apziņa var nojaust, kad aiz nevēlamas darbības slēpjas dzinulis, kas nebūt nav ļauns. Bet mēdz būt otrādi, kad darbība, kas neliekas būt slikta, izpaužas kā nepieļaujamu domu sekas. Kad runāju par izplatījuma taisnīgumu, tad turu prātā līdzsvara likumu. „Kausā“ atspulgosies ikkatra gara svārstība.

365. Novērojiet, kā iespaidojas katrs nodarījums uz karmas svārstīšanos. Var redzēt, kā visāda veida nodevība rada ātru karmas izveidošanos. Var daudz ko iemācīties līdzīgos novērojumos. Cik bēdīgi redzēt cilvēkus, kas sev kaitē. Var novērot, kā odze satriec iekšķīgo būtņi šai sevis satriekšanā. Nekas nevar novērst rezultātu, jo par daudz tuvu ir cēlonis un sekas. Tā vienīgi ar sirds uguni var aizsargāties un šķīstīt kanāli, kas nes sērgu.

366. Kā gan cilvēki sagroza psihisko spēku jēdzienu, piemirstot, ka fizisku parādību var aizvien izskaidrot ar psihisku faktoru, bet psihisku parādību nav iespējams apstiprināt ar fizisku metodi!

Kad izmeta no zinātnes visus psihiskos faktoros, tad, protams, radās asa nošķiršanās ierobežotajā un neierobežotajā. Tā var zinātniekiem norādīt, ka grāmatas, kuņās nav gara, psihiskās enerģijas un kosmiskās uguns, nevar dot to zinātni, kas jāsniedz cilvēcei. Tādējādi norobežojot to, kas pastāv gadu tūkstošus, no tā, kas radies gadu simteņos, sacēla maldus, kas tā paātrināja planētas karmu.

Tāpēc cilvēcei vajag padomāt par to, kā tuvināt psihiskās parādības fiziskajai pasaulei. Citādi apstiprinātā zinātne un grāmatniecība var atrasties pie tukša galda. Tālab mākslas dzīvības spēks, kas glabā dievišķo uguni, dod cilvēcei piesātinājumu ar to uguni, kas aizdedzina garu un piesātina visas pasaules. Tāpēc radīšanas dailes brīnišķās lāpas ir tik vērtīgas cilvēcei. Mēs redzējam, kā mākslas daiļdarbi pārvērta cilvēku un nekāda pasaules grāmatniecība nevar radīt ko līdzīgu. Tā Dailes un Miera Karogs apvieno pasauli. Tā gararadīšana piesātina izplatījumu.

367. Kas gan ir devējs? Tas, kam ir. Bet lai neizsīktu, vajag saņemt no neizsīkstošā Avota. Griezīsimies pie Hierarchijas.

368. Dzirdējāt par smaržām, kas izplūst no Svētajiem. Aizrādīsim, ka svētā aura, atgriežot cilvēkus bezasins valstībā, dod viņiem to puķu smaržu, kuņām tie gājuši cauri agrākos mūžos. Tā var arī dziedināt, pielietojot ķermenim atbilstīgus ziedus.

369. Kad garīgie meklējumi klājas pāri gadu tūkstošiem, kā gan var noliegt viņu sasniegumus! Kādi maldi gan rodas uz ugunīgo sasniegumu noliegšanas pamatiem! Tā var liecināt, ka neredzamās norises dod cilvēcei darbības spēku. Tā vajag saprast, ka garīgā enerģija ir kosmiskās uguns stichija, kas virza dzīvi un piesātina dzīves izpausmes. Augstāko enerģiju zināšanas varenais spēks ir atslēga uz Esību. Psīchiskās enerģijas zīmes telpiski izlietas visā pasaulē, tāpēc vajag uzklausiēties izplatījuma uguni.

370. Viena no viskaitīgākām darbībām būs Hierarchijas nosodišana par savu paša personīgo kļūdu sekām. Nekas, izņemot nodevību, tā nepārtrauc sakaru ar Hierarchiju, kā šāda stulba nosodišana. Hierarchijas patvere visās lietās samazina kaitīgo kļūdu sekas, bet Hierarchiju atmetest nozīmē uzņemt uz sevi visu seku straumi. Kāds piedzīvojis jūrnieks deva padomu — „Nekad nemēģinait vētras laikā pārsēsties no viena kuģa uz otru.“ Var atcerēties, kā cilvēki bieži, nodarot kļūdu, mēģinājuši tās sekas izskaidrot kā upuri Hierarchijai, nesaprazdami, ka ar to viņi jau nosoda Hierarchiju.

371. Piesaistīšanās ugunij dod centru piesatīšanās ar kosmisko ritmu. Tāpēc skanēšanu apstiprina pastāvīga pieskaršanās izplatījuma vadam. Centru jūtībai jābūt apsargātai un apstiprinātai kā saitei starp redzamo un neredzamo pasauli. Centru skanēšanas laikā jāievēro miērs.

372. Meistara apstiprināšanu var atkārtot ik stundu, jo Mūsu celtnei vajadzīga apzinīga Hierarchijas pieņemšana. Var sagaidīt dažādus notikumus, bet tanīs piedalīties var tikai caur Hierarchiju, ko Mēs pavēstījuši. Tā saku — ne tikai Mūsu lēmums, bet gadu tūkstošu karma padara nenovēršamu nākotnes celšanas darbu. Var pārgrozīt detaļus, bet pamatus nedrīkst izjaukt. Tā nav jāpiemirst Mūsu Griba pat dzīves sīkumos. Ir pareizi apjēgt jaunradāmo pasaku, bet tikai pa Hierarchijas kāpnēm tā pārvērtīsies Pasaules pestīšanā.

373. Pūlies, dari labu, cienī Gaismas Hierarchiju — šo Mūsu Nolikumu var uzzīmēt pat uz jaundzimušā delnas. Tik nesarežģīts ir sākums, kas ved uz Gaismu. Lai to pieņemtu, vajadzīga vienīgi skaidra sirds.

374. Kad planēta zaudē savu līdzsvaru garīgās izpratnes zuduma dēļ, tad nenovēršams tas, kas planētu sagaida; jo nav karmisku seku bez cēloņa un nav cēloņa bez sekām. Izpaušme, kas radusies aiz garīgās tiekšanās zuduma, protams, dos tos impulsus, kas nesīs planētai atdzimšanu. Fizisko pārgrozību parādība dos planētai Agni Jogas izpratni. Finanču pagrimums dos vērtību pārvērtējumam. Reliģiju sagrozīšana dos jaunas garīgas varonības meklējumus. Tāpēc, patiesi, vecās pasaules bojāeja ir jauns apstiprinājums, jo ar jauno vērtību pārādībām Mēs dodam pasaulei gara pestīšanu.

375. Tā uz uguns principa pamata pasaule atdzimst. Centru uguns, gara uguns, sirds uguns,

varoņdarba uguns, sasniegumu uguns, Hierarchijas uguns, Kalpošanas uguns — Jaunās Pasaules principi. Tālab apvienotie apziņu loki tā rada Augstāko Gribu. Patiesi, dižais Miera Karogs pārklās visu pasauli! Patiesi, lielu piepildījumu dižais laiks.

376. Teikšu fanātiķiem un svētuļiem par nodevību. Viņi iedomājas nodevību tikai trīsdesmit sidraba gabalos, bet piemirst, ka tā ir katrā zaimojumā un mēlnesībā. Nevajag domāt, ka ļaunprātīgs vārds nav nodevība. Bieži ļaunprātība nav nošķirama no nodevības un mēlnesības. Viens un tas pats melnais koks baro šos negoda zarus. Un sekas būs tikpat melnas, cik melnas ir negoda saknes. Vajag jo steidzami atradināties no ļaunprātīgu vārdu šausmām.

377. Pasaules pārveidošanās, protams, apstiprinās visaugstākajā spriegumā. Visas perturbācijas, visas nomaiņas, visas slimības pavada šo pārveidošanos. Visticīgākās enerģijas iekustina ugunis. Tā Uguns laikmetā tumsa sabiezē un it viss sasprindzējas ugunīgajā trauksmē. Ļaunumu rada sabiezētā tumsa. Gaisma pārveido pasauli. Tā dižajā laikā vispasaules transmutācijas izpausme piesātina izplatījumu.

Tā Uguns laikmetā, kad Gaisma cīnās ar tumsu, Miera Karoga parādība ir tā pamatzīme, kas dos cilvēcei jaunu pakāpi. Tā zem šās zīmes apvienosies — Daile, Zinātne, Māksla un visas tautas. Tā tikai augstākie mērogi Karogam piemērojami, patiesi!

378. Stāšanās pretim ļaunumam ir viena no to pamatīpašībām, kas meklē Hierarchiju. Ne fiziskās īpašības dos pretestību ļaunumam, bet gars un sirds uguns rada bruņas pret ļaunuma viltībām. Bet kā saprast ļaunumu? Protams, tas visupirms ir postīšana. Bet vecas mājas apmaiņa pret jaunu un labāku taču nebūs postīšana? Tā tad postīšana ir sairšanas process, kas noved amorfā stāvoklī. Tādai postīšanai vajag prast stāties pretim. Vajag rast gara spēkus pārspēt glēvulību, kas ir nepretošanās īpašība. Tā tad lai gatavojas pretoties ļaunumam.

379. Kā gan jāpaplašina apziņa, lai spētu ietvert plašos apstiprinājumus un saprast visus uzdevumus. Vajag taču apjēgt atbilstības, samērības un sprieguma parādību, jo bez šās izpratnes var pazemot pasaules uzdevumu, mērijot to sīkiem mēriem. Tā, izveidojot vajadzīgo pasaules pakāpi, vajag vispirms pielietot pasaules mērogu. Tā, kad plīvo dižais Karogs, Jaunā Laikmeta zīme, vajag likt lietā apzinātus mērus. Tā lielais pasludinājums jāsaprot kā pakāpe uz Pasaules atjaunotni.

380. Vai gan maz zemestrīču? Vai maz katastrofu, vētru, bezmēra aukstuma un karstuma? Vai nepacēlās ugunīgais krusts? Vai neatmirdzēja zvaigzne dienas laikā? Vai neliesmoja ugunīga vaļavīksne? Vai vēl nav diezgan zīmju pavairojies? Bet cilvēce negrib pazīt acīmredzamas parādības chaosa vidū! Tā arī Mēs nepastāvēsim uz

redzamām zīmēm, kad šaubas apstulbojušas cilvēkus. Bet aklo un kurlo vidū atrodas uguns bērni, viņiem Mēs sūtām zīmes, lai tie pazītu Gaismas tuvošanos.

381. Apziņa, kas ietver tikai tagadni, bez domām par nākotni, nevar piekļauties evolūcijai, jo gadsimtu ķēde izzūd tādai apziņai. Tāpēc, kad apziņa paplašinās, tad tanī ietilpst lielā vedošā cēloņu un seku ķēde. Tā, kad nostiprinās evolūcija, cēloņu izpausme ir tik svarīga. Tagadējā laikā, kad planēta piepilda savu karmu, protams, maksa par saradīto tā atspoguļojas cilvēcē. Ar visu, ko rada cilvēku garīgās tiekšanās, ar visu to planēta ietinas. Tāpēc katrs gaišs sasprindzējums un tiekšanās dod planētai Jaunās Pasaules apstiprinājumu. Tāpēc dižais Miera Karogs nes savus Gaismas raidījumus un ugunīgi piesātina strāvas ap Zemi, kā panaceja pret ļaunumu. Tā gadsimtiem apvienotās apziņas rada. Tā Gaisma uzveic tumsu. Tā piepildās brīnišķa pakāpe. Tā atnāk iepriekš norādītais.

382. Kosmiskais taisnīgums atrisina visas karmiskās saites. Un cik maz cilvēce padomā par apstiprinājumiem, kas mūs nes izplatījumā. Ja padomātu par apstiprinājumiem, kas nes mūs augstākajās sfairās, tad neatvairāmi nonāktu pie Hierarhijas. Tā cilvēce tērptos Patiesības apziņā. Tā uz apziņu loku apvienošanās Mēs ceļam nākotni.

383. Ja pat radio viļņu izpausme tik stipri iespaido cilvēku, tad cik gan spēcīgi var iespaidot psīchiskās enerģijas piesātināti priekšmeti! Jo

magnēts, kas tiek apzinīgi piesātināts, pārraida savas magnētiskās strāvas; tā Mūsu emānācijas ir ap katru sūtīto velti. Tāpēc Mūsu sūtījumu apstiprinātā izpausme aizvien var pastiprināt tā spēkus, kam tos sūta. Izplatījums plosās. Perturbācijas sablīvējas, bet pāri visiem notikumiem virzīta jaunā strāva atdzimšanas pakāpei.

384. Vai var kāds apgalvot, ka Mūsu Vadība viņu pamazinājusi? Vai var kāds sacīt, ka Mēs izpostījuši viņa labākos veidojumus? Vai var kāds atrast Mūsu Vadībā iznīcinājumu un nopajājumu? Nē! ikviena sirds teiks, ka pat kļūdas nogludinājušās, ja vien nav traucējusi paša cilvēka atkrišana. Jūs varējāt apliecināt, kādu postu nodarīja sev atkritēji, bet šinīs sekās vainojami bija viņi paši. Tādu skaidru dvēseli, kas nav atkritībā aptraipīta, ir cildeni vest pa Esības virsotnēm. Radniecība izpaužas kā sadarbības sekas. Mēs aicinām uz tādu sadarbību, kas tuvina uz mūžiem.

385. Kosmiskais Magnētisms piesātina ikvienu dzīves norisi. Noteikt vibrāciju fizisko mijattiecību ir mūsu uzdevums, jo tādējādi varēs nosacīt visu izpaudumu atbilstības. Jo katra parādība saistās ar smalko enerģiju centriem. Katrs uzliesmojums, katra vibrācija atbilst zināmai izpausmei Kosmā. Izpētot šos viļņus, var atzīt, ka sakars starp visiem izpaudumiem ir tik spēcīgs, ka iespējams noteikt, kur ir saite ar magnētismu; tā dažādas domas, standartus un tiekšanās apgrūtina dažāda sprieguma magnētisms.

386. Biedē un šausmina vienīgi negaidāmība. Katra gaidāmība jau ieiet dzīvē; tā tad vajag negaidāmību pārvērst gaidāmībā, citiem vārdiem, tiekties uz zināšanu. Pie tam šī zināšana jāsaprot ne formāli, bet visā daudzveidībā. Kad dzīvības spēks mūs piesātinās ar savu nebeidzamo daždažādību, pie trijām sfairām fronte būs nesatricama. Bet vajag aizvert triju sfairu atziņu, citādi virzīsimies tikai pa virspusi. Jo drīzāk jāpierod pie kustības nepieciešamības iekšējā atziņā. Mācība nevadīs, ja tā nav likta lietā.

387. Darbu attīstības gaitā, protams, gadīsies arī naidīgums, bet stingri jāiegaumē divi apstākļi. Viens, ka no naidīgiem cilvēkiem jāizvairās, jo ne viņi nozīmētie; otrs, ka varbūt taisni naidīgums būs cienīgs tramplins. Bet aizturējums nav ienaidniekos, pārbaudait tuvāk!

388. Kad kādam, jums zināmam Imperātoram paziņoja par uzvaru, viņš uzņēma šo vēsti gluži mierīgi. Galma ļaudis sačukstējās — „Vai tiešām vienaldzība?“ Bet Valdonis teica — „Ne vienaldzība, bet zināšana. Man šī uzvara jau sen pagājusi, un patlaban domāju par lielām grūtībām.“

Kad sakām — saudzējiet veselību vai nedodiet savu rokrakstu svešās rokās, vai neizejiet no mājas, Mēs paredzam daudzus jau pagājušus apstākļus, no kuriem jāizvairās. Kas gan var noteikt tik rūpīgi sekas, ja ne Mēs, ja ne Meistars?! Kad Mēs runājam par atzinību, Mums, protams, tā nav vaja-

dzīga, bet arī pa šo ceļu Mēs mēģinām vēl reiz nostiprināt tuvināšanos. Postīga katra atšķirtība! Tā ir kā āķis ar ēsmu makšķernieka rokās.

389. Tumšie spēki mēģina cīnīties ar Gaismu. Tie mēģina nostiprināt savus tumšos darbus, nostiprinoties ar nodevību. Bet Gaismas Spēki tā sapsprindzēti un sniedz tikdaudz izpausmes, vajadzīgas radīšanai. Spēku nomaiņu sapsprindzē tumšā pret-darbība. Tā Hierarchija sagaida visus sapsprindzējumus dziļās radīšanas vārdā. Hierarchija nes plānu izpaustajai nomaiņai, tā evolūcija spēcīgi pieaug.

390. Cik truli visi tie, kas noliedz cerību! Cik akli visi tie, kas apstiprina kaŗa priekšrocību! Cik maz apziņu, kas spēj redzēt planētas atdzimšanu caur Kultūru! Protams, tie, kas neapjēdz radīšanu ar augstāku izmēriju palīdzību, ies bojā vecās pasaules jukās. Tiem, kas nav atskārtuši jaunos ceļus, tā vajadzīga Maitreijas Laikmeta izpratne! Jo Miera un Valdoņu Karogs atvērs visus ceļus!

391. Pie jums atnāks vēl ar šaubām par karmas likumu — „Vai gan iespējams, ka nelietīgie bauda labklājību, kurpretī cienīgie cieš mokas?“ Sakait — „Smaga to karma, kas nespēj pārtraukt zemes labklājību, jo ir sacīts: labklājība ir gara kapsēta.“ Pie tam zemes labklājība, kā jūs esat ievērojuši, aizbāž garīgās ausis. Bet daudzi zem labklājības maskas slēpj lielākās nelaiemes. Tālab neviens, kas zina, nemērīs ar zemes labklājības mērogu. Vajag mērīt pēc virsotnēm, nedomājot par apakšzemes strāvām.

392. Meistaram prieks redzēt, ka jūs pierodat saprast kavēkļu iespējas. Pie šī svētītā apjēguma vajag pierast, jo tas ir viens no pirmajiem nosacījumiem, lai sekotu Hierarcham.

Dažreiz norādu jums kādu brīdi klusēt; tāpat jāatskārst, kāda nozīme ir izplatījuma sasprindzēšanai ar apzinīgu klusēšanu. Tas pats jāatgādina par atkārtojumu ritmu. Nav gudri izlaist no acīm tehnikas un citu apstākļu palīdzību. Ņemiet, piemēram, galvas sāpju apstākli, kas gan var būt labāks par klusēšanu? Jeb sirdspukstēšanā — kosmiskais ritms, kas pārgroza pulsu?

393. Kalpošanu bieži pieņem kā apstiprinājumu, pilnīgi pretēju Patiesībai. Pieņem Kalpošanu kā parādību, kas neatbilst īstenībai. Pieņem Kalpošanu kā ceremoniju, kā ritmu, kas nejauši ienācis dzīvē. Bet vajag atskārst, ka Kalpošana ir ķēde, kas tuvinā augstāko un zemāko, kas apstiprināta dzīvē un ko iepriekš norādījusi izpaustā būtība. Tā visa Kalpošanas ķēde ieiet Labuma Hierarchijā. Tā visas darbības izveido sakaru ķēdi, tāpēc Hierarchijas likums var mūs novest pie Augstākā Labuma.

394. Enerģijas saspriegums mācekļa un Skolotāja starpā līdzīgs tvaika mašīnai — pastāvīga sūtīšana un atdošana. Tāpēc Mēs tik neatlaidīgi norādām uz saskaņošanās nepieciešamību, lai būtu labvēlība, tiekšanās, atzinība, tikai šādiem līdzekļiem var attīstīt saskaņotības dinamiku. Tvaika mašīnai ir apkure, bet Mums ir neizsmeļams psihiskās ener-

gijas rezervuārs. Nevajag domāt, ka norādītās īpašības vajadzīgas Mums, gluži otrādi, tās vajadzīgas jums. Citādi, ar ko gan nostiprināsīt saiti ar Mums? Ne ar šaubām, ne ar patību, ne ar pašnožēlošanu, bet vienīgi ar nedalītu modru tiekšanos uz Mums nostiprināsies gara dinamo varenais ritms. Vajag šīs tiekšanās piepildīt dzīvē. Vajag atcerēties, ka katram fiziskajam likumam jāatgādina par stingro gara likumību. Ar šādu apziņu varat, patiesi, tapt par dzīves pārveidošanas līdzstrādniekiem.

395. Cilvēce iegrimumsi izdzīvotā sārņos, vecajā domāšanā, ārpus apstiprinātās Esības apjēgas. Tā nomainai pakļauto tautu gars izplēn aizejošajās enerģijās, kā svētulībā un māņticībā. Šās trūdēšanas pamats — baznīcas pagrimums. Valsts, kas darbojas nodevības līdzekļiem, nevar pastāvēt. Tā gara atdzimšanai jāizskauž šīs šausmas, kas aprij planētu. Tāpēc tikai Hierarchijas ķēde var atjaunot cilvēcīgo seju. Tā tiek celts jauns apstiprinājums ar mūžīgās Hierarchijas palīdzību.

396. Kad pasaule nodreb un cilvēce mulsumā svaidās, atliek vienīgais glābiņa ceļš. Kā gan neapjēgt gara augšupejas augstāko un radošo ceļu?! Proti, kad visi vecie ceļi izrādās izpostīti; kad vecās enerģijas izrādās izdzīvotas; kad pati planēta pārvieto savu garozu, tad kā gan nepieņemt ar visu garu jaunus apstiprinājumus un atdzemdinošas enerģijas, kas izplūst no Hierarchijas ķēdes vareņības? Tikai tā cilvēce var pievilkties pie augstā-

kajām enerģijām. Sekojot Kosmiskā Magnēta pamatiem, augstākā parādība pievilks garu Augstākajam. Tā augstākais Hierarchijas likums rada ar labumu, nostiprinot labāku nākotni.

397. Pat visparastākais cilvēks transā top veikls, drošs, nenogurdināms un sāk zināt daudz ko, tikai vēl viņam nepieejamu, un neredzamās pasaules parādība top viņam sajūtama, jo tikai uz laiku viņš atšķīries no zemākās fiziskās pasaules. Bet atgriezdamies tanī, cilvēks zaudē augstāko būtību. Vajag rast tiltu, lai nezaudētu apziņu un kļūtu bagātāks ar augstāku pasauli. Un Agni Joga dota, lai cilvēkus pievienotu augstākajai pasaulei.

Teiks — kādēļ gan ir Joga sāpes? Protams, tas ir šās pasaules grūtums. Nav vajadzīgas sāpes tur, kur kosmiskais ritms nav traucēts. Tāpēc derīgi, lai ap Jogu būtu jo saskaņota sabiedrība, lai dotu zināmu konstrukciju kosmiskajiem viļņiem, kas viņu aizsniedz. Tāpēc, kad runāju par saskaņību, nedomāju tikai jūtību, bet norādu, kā izveidojama derīga celtne. Hierarchija balstās uz noteiktiem likumiem. Mēs, kas esam tos apjēguši, uzņemamies atbildību apsargāt šīs Gaismas kāpnes. Jāatkārto nenogurstot, lai Hierarchijas veidojums iespīestos līdz zīmējumam smadzenēs.

398. Kosmisko enerģiju sablīvējumi atbilst cilvēku gara apjukuma apstiprinājumiem. Pastāvot tādai kosmiskai atbilstībai, jukas var novērst vienīgi ar tādu spēcīgu sviru kā Hierarchija. Kad notikumu

ķēde izposta vecos balstus, piesātinot izplatījumu satrauktām enerģijām, protams, vajadzīgs varens spēks, kas var vērst visas enerģijas uz jaunu celšanas darbu. Hierarchija ir kosmiskā izmērījuma apstiprinājums pasaulei. Jo Kosmā viss saistīts visvarenās Hierarchijas apstiprinātiem mēriem! Tā visas enerģijas saistītas savā starpā. Tā sirds pavediens saistīts ar manifestēto Hierarchiju. Tā šī dižā saite noteic kosmisko būtību.

399. Kad tiek savākta jauna rase, Savācējs ir Hierarchs. Kad ceļ jaunu pakāpi cilvēci, Cēlējs ir Hierarchs. Kad tiek izveidota uz dzīves ritma pamatiem pakāpe, ko nozīmējis Kosmiskais Magnēts, tad priekšgalā stāv Hierarchs. Nav tādas parādības dzīvē, kurai graudā nebūtu savs Hierarchs. Jo varenāka pakāpe, jo varenāks Hierarchs!

400. Ar dzīvnieku valsti vieglāk eksperimentēt, salīdzinot ar stādu valsti. Ja saprot Agni Jogu, var nojaust, kādā mērā izplatās cilvēka iedarbība uz dzīvniekiem. Var redzēt, kādā mērā pārraidās uzbudinājums, bailes vai pašpaļāvība. Protams, jogisma likums sniedzas no nāvējošās acs līdz uzmodināšanai no nāves. Bet daudzajās starppakāpēs var novērot dažādas iedarbības. Jābrīdina tie, kas tuvojas Agni Jogai, no neapjēgtu kustību iespējamām sekām. No cikdaudz nepatikšanām iespējams izvairīties ar vienkāršu sevis apvaldīšanu, pie kuŗas jāpierod. Cik daudz sasniegumi, gadsimtos uzkrāti, tiek aizskaloti nesavaldīgas rēkšanas dēļ. Var domāt

par pilnveidošanos. Vajag modināt sevī gara pārākumu, ko Hierarchija vienmēr atbalstīs.

401. Gara pārākums nenāks, ja pēc tā netieksimies. Vajag piesavināties domu par zemes brīžu pārejību un Bezrobežības neatvairību. Tā nesaraujami saistīta Agni Joga ar Bezrobežību un Hierarchiju. Tāpat būs iespējams pāriet pie sirds mikrokosma, kas satur tālo pasaulu refleksus. Cik vilinoši izprast sevī ritmus, kas ved planētu. Protams, juku laikā tas grūti, bet cik skaisti pievienoties Kosmiskajam Magnētam.

402. Visas kosmiskās jukas atspogojas un savstarpēji sasprindzējas dzīves parādībās. Katra enerģija atbilst dzīves izpausmei. Kad uz planētas apstiprinās nelīdzsvars un visu veco balstu ārdīšana, tad apakšzemes uguns, viesuļvētras un garozas fiziskā postīšana tik vareni sasprindzējas. Kad uz planētas apstiprinās Hierarchijas ugunīgā zīme, protams, apstākļus sasprindzē dzīvinošā uguns. Tā dižais apstiprinājums nodibinās ar Hierarchijas dzīves augstāko uguni.

403. Vai varat uzrādīt kaut kādu pazeminājumu Skolotāja Norādēs? Nevarat, jo citādi Skolotājs nebūtu šī vārda cienīgs. Bet vai varat galvot par savām darbībām, jo pazeminājums ir pretējs Brālībai? Pazeminājums ir involūcija, turpretim paugstinājums ir evolūcija. Mēs kalpojam evolūcijai. Var atrast Norādes, brīdinājumus, pat sašutumu, bet pazeminājuma nav Mūsu lietās. Pat Mūsu preti-

nieki nav pazemināti. Divi cilvēku tipi sevišķi atšķiras — vieni pat no maza mājiņa iztaisīs kaut ko lielu, otri pat no daļa redzējuma radīs atbaidošu veidolu. Katrs spriež pēc apziņas. Viens ir liels sirdī, otram sirds kā sakaltusi ķervele: vajag to izmērcēt, pirms tā noderēsies. Patiesi, vajag izpirkt visas kļūdas. Atcerieties šo likumu.

404. Saka, nodevējam kreklis deg. Var ievērot, kā lietas sabrūk neveselīgas psihiskās enerģijas apkārtnē.

405. Kad centri ugunīgi sasprindzēti, tas nozīmē, ka vajag rast atbilstību kosmiskajām perturbācijām. Zīmes ir noteiktas un tās apstiprina Kosma ciešās saites ar Agni Jogu. Tā saite ir saskaņā ar visām izplatījuma strāvām. Tā tiekšanās nestais Agni Jogs dod atbildes vibrāciju uz visām ugunīgajām izpausmēm. Tāpēc jāsaudzē veselība. Visai svarīgs laiks. Izplatījums vibrē un viesuļi jo spēcīgi.

406. Ceļiniekam vajadzīgi norādījumi. Veiksme ir visai jūtīgs zieds. Sēklas var sēt tikai noteiktajā laikā. Vajag iziet no mājām īstajā laikā. Bet kad Meistars norāda sākt sēju, nedrīkst novilcināt ne mirkli. Tikai bērni var domāt: ja šodien pagāja, tad rīt būs labāk. Bet vīrišķīgs gars saprot, ka netiks atkārtota gaŗām palaistā izdevība. Pat saule nespīd vienādi. Vajag attīstīt izpratnes izsmalcināšanu. Laika sarežģītība pieaugs. Kas neizprata

vakar, neattapsies arī rīt. Meistars paredz nekavējošu, neatliekamu sējas laiku.

407. Kā auka var sadzīt zelta kaudzes krastā, tā cilvēku satraukums var atnest dārgumus. Jāatceras, ka satraukums ir enerģiju sakāpinājums. Meistars ir sargvietā. Meistars novēro neredzamās norises. Viņš zina, kas spēs izprast un kas pratīs pieņemt veltes.

408. Gara karaļi, kur ir viņi? Cilvēki bieži nostāda sevi gara karaļa augstumos, bet piemirst, ka visbūtiskākā gara karaļa īpašība ir sekošana Hierarcham. Vai gan iespējams pacelties līdz gara karaļa augstumiem, nevērīgi izturoties pret Hierarchu? Vai gan noniecinot Hierarchu var sagaidīt cieņas apstiprinājumu pret sevi? Vai gan tie, kas iet pret Hierarchu, nenes uz sevis nenomazgājamus traipus? Tā lai cilvēce atceras un padomā, kā var tapt par patiesiem gara karaļiem. Tā var brīdināt cilvēkus, kas vēlas tapt par gara karaļiem. Ne jau ar pašpaaugstināšanos sasniedzam gara valdonību. Ne jau ar tiekšanos uz atklātu pašnosodīšanu iespējams sasniegt gara karaļa pakāpes apstiprinājumu!

Tā Mēs ieteicam ikvienam sekot Hierarcham.

409. Tā Mums ir to saraksts, kas seko Hierarcham, kas iet pret Hierarchu, kas atklāti darbojas pret Visaugstāko. Protams, dzīve ikvienam, kas darbojas kauču tikai dažreiz pret Hierarchu, sevišķi sarežģījas, jo tāds ir dzīves likums. Tāpēc jāapjēdz, cik svarīgi sekot Hierarcham. Tā svarīgais

laiks jāapstiprina. Tā vajag šo laiku izprast. Tā Mēs apstiprinām Jauno Pasauli. Protams, tumšie trako un bailojas, bet Mēs esam spēcīgāki par tumsu. Tā visi dugpas sevi nosodījuši bojāejai.

410. Nāks atkal Hierarchijas noliedzēji un nosauks to par varmācības vadību. No jauna teiksit viņiem — „Hierarchijai nav nekā kopīga ar varmācību. Viņa ir likums, kas atver.“ Mēs esam pret katru varmācību. Mēs nevirzām enerģiju bez līdzstrādnieka piekrišanas. Mēs zinām visa virspusīgā, no ārienes ievirzītā, nevērtību. Līdzīgi celtniekam Mēs pieaicinām līdzstrādniekus. Bet kam nav vajadzīga Mūsu laiva, tam atvēlam pārklūt okeanu kauču uz bambusa niedras. Bet cilvēki bieži tā baidās no katras līdzdarbības, ka gatavi ierušināties dubļos, lai tikai nebūtu jāpieskaņas Augstākajam. Jo bieži jums būs jānošķiras no cilvēkiem sakarā ar Hierarchiju. Viņi drīzāk pieņems Bezrobežību, jo neizjūt tās priekšā savu atbildību. Bet Hierarchijas likuma nenovēršamība dara nemierīgu ierobežoto, patmīlīgo prātu.

Protiet neuzstāt, kur redzat, ka ceļš aizgružots. Pret karmu nevar iet. Bet daudzi neprātīgie grēkojuši pret Hierarchiju, no tam viņu uzbudinājuma putas.

411. Kad pasaule iegrimusi noliegšanas tumsībā, tad, protams, jāsagaida veco, nederīgo pamatu izpostīšana, jo kā gan citādi iespējams pasauli pārradīt? Kā gan lai cilvēce atmostas, ja ne no visu

nederīgo balstu satricinājuma? Jo tikai tad, kad cilvēce apjēgs apstiprinātos jaunos, dižos Hierarchijas principus, būs iespējams nostiprināt cilvēces glābšanu. Tā Mēs sasprindzēti virzām planētu uz Labuma Hierarchijas principiem. Augstāko nojēgumu zaudējumam jātop izlīdzinātam, jo katrs zaudētais princips nes kosmiskus apvērsumus. Tā cilvēce jāatdzemdina ar Hierarchijas principu.

412. Tikai atjaunojot domāšanu, cilvēcei iespējams iepazīt jaunu planētas pakāpi. Jo kāds izplatījuma sasprindzējums apjož planētu! Jo tikai pirms lielām kosmiskām kaujām mēdza būt tik draudošas iepriekšējas zīmes! Tāpēc vienīgi, kad nostiprināsies Mūsu Hierarchija, cilvēce varēs tapt glābta.

413. Tagadējiem dugpām ne visai grūts darbs, pietiek vienīgi teikt — „cik tu skaists!“ — un auglis nokrīt. Bet ja vilcināsies, tad dugpa maigi dos padomu — „atliec.“ Un tā atradīs brīdi, kad cilvēks atliks ir spēku, ir iespējas. Zināms, vienmēr paliks trešais iemīlotais līdzeklis, proti zelts.

Mēs aizsargām vienīgi uz pareizā ceļa. Kad tumsā kāds svārstās, viņš izkrīt no stara.

414. Kādus ērkšķus gan cilvēki paši ievij dzīves vainagos! Kādus spēkus cilvēki izšķiež, lai darbotos pretim tiem principiem, uz kuriem turas pati dzīve! Cik daudz nevajadzīgu ērkšķu ir ap cilvēkiem, pārvēršot viņu dzīvi regresā! Jo cilvēki nesapratīs augstāko gudrību, neizpratuši vispirms Hierarchijas

likumu; to, uz kā balstās visa dzīve; to, ar ko pasaule progresē; to, ar ko veidojas evolūcija; to, ar ko veidojušās vēstures labākās pakāpes un lapaspuses. Tā cilvēcei neaiziet no dižā Hierarchijas likuma. Tikai pašiznīcība var būt tas virziens, kurā iet Hierarchijas izpratni zaudējušie. Tā ērkšķi, kas vērsti pret Hierarchiju, pārvēršas par tumšo ceļu. Tā jāaizsarga dižais Hierarchijas likums, kā vadoša Sākotne.

415. Mazajā vai lielajā, vajag iedziļināties vadošajā Hierarchijas likumā. Tikai tā būs iespējams celt dižo nākotni. Jo uz apziņas loku apvienošanās tiek celta dzīve. Jo uz kosmiskā likuma nostiprinās Hierarchija un vadonība. Tāpēc gara radīšana būtiski piesātinās ar Kosmisko Magnētu. Tā vadītājs pieskaņas Kosmiskajam Magnētam un visa pasaules piesātināšana tā var sasprindzēties saskaņā ar dižo likumu. Tā Mēs radām ar apvienotu apziņu un sirdi.

416. Hierarchija ir plānveidīga līdzdarbība — tā varētu nosaukt šo Mācības daļu, bet nevairāties, ja jūs lietosit sengrieķu vārdu Hierarchija. Ja kāds to iztulkos savā konvencionālajā izpratnē, viņš tikai pierādīs, ka viņa smadzenes vēl nav gatavas kooperācijai.

417. Ikviens gars rada savu karmu. Ikvienu tauta veido savu karmu. Protams, tautas meklē vadoni, jo pat nostiprinājies prestižs nevar aizturēt laudis, kas aplami domā. Ne zelts, ne skanīgi vārdi,

ne nepieņemamu padomu kaudzes glābs tautu. Patiesi, vadoņa ugunīgā doma, ugunīgais gars dos jaunus ceļus, tāpēc kosmisko perturbāciju laikā lai spoži deg Garīgā Vadoņa zvaigzne. Tā uz vecās pasaules drupām lai paceļas Dižā Gaismas Valstība!

Tā pievilksanas spēja izpausta kā varens spēks. Tā dižās, paredzētās Jaunās Pasaules laiks pienācis, tāpēc vai tiem, kas iet pret Hierarchiju!

418. Slimības sadalās svētajās, karmiskajās un pielaistajās. Divi pirmie veidi saprotami, bet tieši „Hierarchijas“ grāmatā jāmin par pielaistajām. Kas gan pielaiž šīs slimības? Protams, neattīstība un neapjēgšanas šausmas. Nepietiek par tām domāt, bērni arī nedomā, bet viņiem pielīp slimība. Vajag apziņā aizsargāties un radīt necaurļaidīgas nervu izstarojumu bruņas. Pat lielas epidēmijas nevar attīstīties, ja tauta valda par apziņu. Mēģinājums ar psihiskās enerģijas vielu parādītu, kādu varenu antisēptiku cilvēki nes sevī. Šeit vajadzīgi divi apstākļi. Pirmais — psihiskās enerģijas atskāršana; otrais — apjēgt Hierarchiju kā vienīgo psihiskās enerģijas pavairošanas veidu. Nevajag raudzīties uz Hierarchiju kā uz ko abstraktu. Vajag pamatīgi iegaumēt, ka viņa ir spēcīgākais dzīvības devējs. Pie Mums viņu sauc par pirmo dziedniecības līdzekli. Bet pat pilula jānorij un ziede jāliek lietā. Nebūs iedarbības no zālēm, kas glabājas kastītē, tāpat arī Hierarchijas svētdevai jātop saņemtai ar tiekšanos. Vienīgi negrozīga tiekšanās dos dziedniecīgas sekas.

419. Daudz maģisku paņēmienu jūs redzējāt un, galu galā sākāt izprast sirids magnētu un atskārst psihisko enerģiju. Protams, kādēļ vajadzīgs surrogāts, kad iespējams saņemt paša Avota vareno spēku! Daudz sablīvējumu cilvēce pielaidusi, tā vietā, lai tiektos uz augstāko pasauli. Domā, ka vieglāk atkārtot neapjēgtas formulas, nekā iepazīt to, kas cilvēka būtnei vistuvāk. Cilvēkiem nepieņemt, tiekšanās augšup, kad gars cieš. Bet vai nav labāk likt ciešanu vietā augstāku tiekšanos?

420. Gara apskaidrība! Kā var sasniegt šo pakāpi? Kā gan var iegremdēties Patiesības Pirmavotā, ja ne sekojot Hierarchijai? Gars var gūt apskaidrību vienīgi Gaismas avotā. Kur gan rast vadošo staru, ja ne Hierarchijā? Cilvēce smēlusi savus spēkus ne pati no sevis, bet no dižās Hierarchijas. Tā jau mūžu mūžos Mūsu radīšana vedusi cilvēci. Tā cilvēku var virzīt tikai ar augstāko Hierarchijas spēku. Gara apskaidrība, protams, ir ceļš, kā sekot augstākai Hierarchijai. Tāpēc Patiesības meklētāji var rast Esības nozīmi vienīgi augšupejas ceļā uz Hierarchiju. Citādi dzīve kļūst par apburto apli un mūžos gars neatradīs atbrīvi. Tā Hierarchijas likums ir vadoša Sākotne.

421. Gars nevar nostiprināties un paust spēku, nesmeļot spēkus no Hierarchijas. Gars nevar izpaust varu, neatzīdams Augstāko Varu. Tāpēc ikviens dzīves jaunradītājs ir dižās Hierarchijas ķēdes loceklis. Tā arī Mūsu Vadība ir diža Vietniecība.

422. Ja jums zināms, ka pacilāti liksma, pašaiz-
liedzīga doma fiziski pārgroza auru un pat liek iz-
starot pieplecu stariem, tad jūs jau zināt vienu no
lielajiem pasaules noslēpumiem. Katra redzamība ir
vieliskas reakcijas reflekss. Tādējādi, ja uzbudinā-
jums rada imperilu, tad katrai cildenai domai jārada
pretēja svētdevīga viela — tā tas arī ir. Protams,
svētdeva ir pilnīga reālitate. Viņa rodas kordiālajā
sistēmā un iedarbojas uz smadzeņu vielu. Tibetas
„ringse“ ir ar dziļu nozīmi, kā kristalls, ko atdala
svētdevas izpaudums. Protams, svētdevas vielu grūti
izpētīt pa dzīves laiku, jo nedrīkst skart sirdi un
smadzenes. Imperila parādībai vieglāk pieiet roku
un kāju nervu kanālos. Bet tomēr būtu netaisni
rādīt cilvēcei negatīvo vielu un tikai loģiski pieņemt
vispestījošākās pastāvēšanu. Protams, laborātorijā,
kas izveidojas, abas vielas tiks atklātas. Mēs ne-
sekmēsīm parastus mēģinājumus, bet tur, kur tiks
celtas evolūcijas kāpes, tur Mūsu Roka būs sardzē!
Vispirms Mēs apzīmēsīm imperila rašanos, pēc tam
Mēs noteiksīm svētdevas izpausmes veidus. Ja senā
zinātne uzglabājusi fragmentāras atmiņas par svēt-
devas nogulsnējumiem, tad, protams, biokīmiķis var
dot mūsaiķiem tuvākus pierādījumus. Pēc tam šie
mēģinājumi gar organisma vielu tiks pārnesti mēģi-
nājumos ar izplatījuma enerģijām, un mēs no jauna
saprātīsim, kālab svētdevai ir visciešākais sakars ar
Hierarchiju.

423. Protams, nav ko sacelt uzbudinājumu, jo
ļaudis ar to pārpildīti. Vajag tikai ieslēgt sešus

cilvēkveidīgos vienā telpā un pēc stundas durvis drebēs no imperila. Gŗūtāk ar svētdevu, bet arī šeit Agni Jogas zināšana un zināmu stādu līdzdarbība dos redzamas sekas. Tā saprotat, kurp virzām dažus mēģinājumus. Protams, astrāla sabiezējums arī dos neatvietošanas iespējas. Gŗūtais laiks pavairo arī jaunas tuvošanās, un Jaunās Pasaules soļi jau dzirdami.

424. Rozes derīgas svētdevai. Vajag uzkrāt visus sekmētājus līdzekļus. Ne velti alkīmijā roze bija noslēpuma simbols. Bet rožu eļļu tagad izgatavo ļoti slikti.

425. Patiesi, neizdibināmi Mūsu ceļi! Nezinātājiem liekas, ka neredzamā pasaule nepastāv; tie izturas ar aizspriedumu pret visu, kas nav samānāms ar rupjajām sajūtām. Patiesi, cilvēks nevar ietvert neskartos ceļus; jo kā gan izprast augstāko bezrobežīgo dzīves pamatu? Cilvēkam taču jāapjēdz un jāizjūt visas smalkākās sajūtas, citādi nevar būt atbilstības un apstiprinājuma, ko dod Hierarchijas izpratne.

426. Ticība ir zināšanas priekšnojauta. Esamības daudzveidībā ticībai ir aktīvs pamats. Viņa, kā iekustinātājs spēks, sasprindzē enerģiju un tādējādi pastiprina izplatījuma spēju darboties. Var apsveikt enerģijas saspriegumu, kad tas saistīts ar svētdevīgās vielas izpausmi. Tā Mēs varam norādīt visvairāk izpausto ticības ceļu, kas dod cildenu un izsmalcinātu apziņu. Protams, Hierarchija būs tas megafons, kas liks debesīm dārdēt.

427. Izmisums ir ticības zaudējums. Bet ticība ir zināšana, tāpēc izmisums ir zināšanas zaudējums, visu uzkrājumu zaudējums. Izmisums arvienu saistīts ar bezizeju. Parastais tumšo paņēmieni ieslēgt vajājamo bezizejas aplī un novest viņu līdz noziegumam. Protams, kurp var vērsties upuris, ja tam nav pazīstams ceļš augšup? Tiem, kas iepazinuši Hierarchijas svētdevu, nevar būt bezizejas un izmisuma. Tā var izsekot, cik lielā mērā Mācība ņem vērā būtisku, tiešu labumu, ko var parādīt ikvienam, kas prot skatīties augšup.

428. Vajag iemācīties griezties pie Hierarchijas, kā pie visneatliekamākā. Kādu gan varenu spēku var dot griešanās pie Hierarchijas, ne brīdi nezauddējot to un nesvārstoties! Kaut arī šī svārstība īsāka par sirds pukstienu, bet var sadzelt apziņu ļaunāk par nāvīgu odzi. Vajag pieradināt sevi būt pastāvīgā kopībā ar Hierarchiju, tikai tā sirdī ievijas dzīves lizda.

429. Nedrīkst nodzīvot zemes dzīvei nolikto laiku bez Hierarchijas, bet ir starpība, kādu Hierarchiju spēj ietvert apziņa. Pagrimumā var noiet līdz zelta hierarchijai un pat līdz nesātības hierarchijai.

430. Cik daudz nozīmes cilvēki piešķir savam Ego! Kā cilvēki baidās, lai viņu personību neskartu kaut kas viņu apziņai neizprotams! Kā cilvēki baidās piekļauties Augstākajam un izvēlas labāk palikt uz tumsas robežas! Ikviens nodoms tuvina labākam atrisinājumam, ja gars tiecas uz Labuma Hierar-

chiju. Pa katru izpausto pakāpi cilvēks var evolūcionāri doties augšup, ja viņš pieņem Vadošo Roku un pieņem ikkatru Hierarchijas Norādījumu. Vēsturi veido dzīves Hierarchija. Cilvēces labākās pakāpes cēlusi Hierarchija. Visus labākos sasniegumus apstiprinājusi Hierarchija. Tā tikai ar Hierarchiju iespējams sasniegt.

Tā dižais laiks apstiprināts, un Mēs piesātinām izplatījumu ar lielo saucienu!

431. Jūtīgai ausij tuva jūtīga sirds. Jūtīga sirds pārvērš smadzenes. Sirds trūkums iznīcina visus iepriekšējos uzkrājumus. Ko līdz grāmata, ja tikai paviršas acis izmērī hieroglifu izliekņus! Smaga ir Pasaules Nasta! Patiesi pārpilns Magnēta Turētāju Kauss! Liesmainās sirdis var cīnīties pret Svētdevas vielas iznīcināšanu it visur. Var saprast, kāpēc jāpieradina saprast sirdi kā Esības rosinātāju. Var saprast, kā sirds pavediens savienojas ar Hierarchiju. Smadzenēs neuzliesmos apziņa, ja sirds sažuvusi. Tā mēs ķīmiski apzināties, kā organisms top par dižās Pasaules Sirds daļu. Kad ieteicu piesardzību, tas nozīmē, ka ārējie apstākļi satricina pārpildīto „kausu“.

432. Ar ko gan cilvēce cer glābt savu karmu un tikt uz priekšu evolūcijā? Taču, ne noliedzot dižos pamatus; taču, ne noniecinot augstākos principus; taču, ne postot apstiprinātās paustās Sākotnes! Bet cilvēce ceļ joprojām savus principus uz postīšanas, nedomādama, ka atrašanās no dižās Hierarchijas

nes bezdibenī. Tā pašiznīcināšana ir visu tumsas kalpu daļa. Tā, kamēr cilvēce virzīsies uz tumsas apstiprinātu aprobežotību, tā neatradīs ceļu uz Augstāko Gaismu un pestīšanu.

433. Kāda gan valsts uzplauks bez diža Vadoņa? Kāds gan apstiprināts pasākums pastāvējis bez Vadoņa? Patiesi, jāsaprot, ka Vadoņa jēdziens ir visu augstāko centienu sinteze. Tā tikai Gaišā Vadoņa Hierarchijas jēdziens var dot garam virzienu. Tā lai visi, visi, visi padomā un atceras Hierarchijas vareno spēku. Vienīgi ar šādu izpratni iespējams virzīties uz priekšu. Vienīgi ar šādu izpratni iespējams sasniegt. Lai iegaumē, ka katrs akmens pret Hierarchiju vērtīsies par kalnu pašam pret sevi. To lai visi atceras. Tā Mēs pasludinām Vadoni — Hierarchu!

434. Palīdziet viens otram, dzirdiet! Palīdziet kā lielajā, tā mazajā. Palīdzība ir klauvējiens nākotnē. Jūs nezināt, kur piliens, kas kausu pārpildījis! Atgādināšu senās Indijas nostāstu. „Karalis Rišiputra pazaudēja miegu. Viņš pasauca Gudro, lai tas palīdzētu atgūt miegu. Gudrais sacīja: „Karali, apskati savu gulvietu.“ Izmeklēja karalisko gulvietu un atrada auduma krokās akmeni. Karalis kļuva priecīgs, domādams, ka tas viņa bēdu cēlonis. Bet miegs nenāca, un Gudrais atkārtoja savu padomu. No jauna apskatīja gulvietu un atrada beigtu tauriņu. Karalis atkal bija pārliecināts, ka bezmiega cēlonis atrasts. Bet miega nebija. Gudrais

saciņa: „Nav seku bez cēloņa. Pats, Karali, apskati guļvietu, jo neviens nevar atvietot savu aci.“ Un atrada Karalis zem spilvena sīku zelta drusciņu, kā sinepes graudiņu. „Nevarēja taču man kaitēt šis niecīgais graudiņš,“ Karalis nodomāja. Bet miegs tūdaļ slēdza viņa acis. No rīta Gudrais aizrādīja: „Ne ar siekiem mērī gara kritienus. Kaļā gūti dārgumi nevar atsvērt vienu graudiņu, kas atņemts atraitnei. Palīdzī, Karali, visur, kur vien palīdzība var sniegties!“

Palīdziet visur, kur vien roka var sniegties. Visur, kur doma var aizlidot. Tā klauvēsim nākotnē. Tā sapratīsim, ka ik stunda, ko esam sev atņēmuši, tiks ierakstīta nākotnē. Vajag pierast, ka Mūsu līdzdarbība atnesīs visu vajadzīgo, ja vien nesažūs roka, kas tur vadu.

Sirds, kas degtin deg palīdzēt — Mūsu sirds. Tā tagad var ieiet laikā, kas ir drausmīgs nezinātājiem, bet pilns cildenuma tiem, kas atzinuši.

435. Kad gan cilvēce iemācīsies saprast, kas ir tautas patiesā cieņa! Kad gan cilvēce sapratīs, ka neskartais gars jāaizsarga un ka domu nesēji var virzīt tautas, kā vienīgais avots! Tā var atņemt tautai tās spēku vai arī apstiprināto ietekmi — ar domas iznīcināšanu. Tālab ikvienai tautai vispirms jā rūpējas par Stūrmani, jo laiva bez stūres nevar izturēt vētru. Tāpēc lielajām tautas un ikkatras iekārtas rūpēm jābūt dibinātām uz Hierarchijas. Jo katrs celšanas darbs jāpiesātina ar spēku no Augšie-

nes. Tā iekām nenostiprināsies Hierarchijas izpratne, cilvēce sliks neziņā un postīšanas tumsībā.

Tālab tumšie tik modri, jo jauš, ar kādu lielu spēku pasaule meklē un cik ļoti tai vajadzīgs pārkārtojums! Tālab tumšie tā apstiprina savu pašu bojāeju.

436. Lai neviens nedomā, ka bez sirds enerģijām viņš var sasniegt palīdzību, līdzdarbību, Hierarchiju. Ne prāts, ne intelektuālās zināšanas neapgaismos tur, kur vienīgi sirds saspriegums var aizdegt visizpratnes vaļvīksni. Sirds izpratnes vairogs visizturīgākais. Kā zobens griežas caur mokām, tā sirds ir varoņa stiprā pils. Jūs, Akmens turētāji, vienīgi varonība jums pieder. Vienīgi nelokāmība un vīrišķība jūsu daļa. Varoņa ekstaze nāk no jauna ar sirds saspriegumu.

437. Protams, perturbāciju dienās ir tikai viens glābiņš cilvēcei. Doma, kas dod Hierarchijas izpratni, ir vienvienīgais ceļš, kas cilvēci var novest pie mērķa — realizēt augstāko apstiprināto Hierarchiju. Tā chaosa dienās var sacīt — vienīgi sekojot Hierarchijas izpausmēm, iespējams sasniegt labāku pakāpi, jo gara vadonība ir visaptveroša un visietveroša vara. Tā var apstiprināt laikā, kad Kosmiskais Magnēts pārraida cilvēcei savu spēku ar gara vadonību. Tāpēc jāpieņem tālākvirzīšanās caur Hierarchiju kā planētas glābiņš.

438. Pat iztēli izveido vienīgi mūžu uzkrājumu ilgstošā pieredze. Un visas gara īpašības pakļautas

tam pašam likumam. Tāpat arī varonības īpašībai jātop izveidotai un rūdītai dzīvē. Ne nejauši Mēs atgādinām bijušā hērōisma dienas pirms stundas, kad gara stiprumam no jauna jāizpaužas. Atgādinām, cik drīz cildenai, nesalaužamai varonībai jāizpaužas. Tā mostas gara uzkrājumi. Kā gan var rasties varonības daiļuma apziņa, ja varonība nav bijusi attaisnota dzīves pieredzē? Kā gan var apgalvot, ka varonība daiļa, ja gars neatcerēsies varoņdarba staru līksmību? Kas gan var pacelt mūs pāriniecības chaosam, ja ne varoņdarba spārni? Tā ir vislabāk, kad Hierarchija var izšķīlīt noteikto agrāko izjūtu dzirksti, kas stiprinājušas un pacilājušas garu.

439. Vajag savākt gara bruņojumu, kad zemes tvirte dreb. Vai kalni var izbīties un kokus pārņemt šausmas? Protams var, ja to gars pieskāries attīstītai cilvēka apziņai. Bet vai ezers var priecāties un puķes būt jautras? Protams var, ja tie var izžūt un sakalst no cilvēka skata. Tādas ir attiecības starp zemākiem un augstākiem Hierarchijas ķēdes locekļiem. Tikai visai izsmalcināts gars spēs rast sevī apņēmību atzīt klintī savu brāli.

440. Daudz stingrības, daudz apņēmības jāparāda, kad mērķis ir kopība ar Mums. Bet pat maza nodevība rada neskaitāmi daudz posta. Brīdinu tos, kam ir ausis.

441. Varenajā tautu nomaiņā — kur gan var izpausties glābiņš? Kas gan var virzīt uz Labu, ja

ne ceļš uz Hierarchiju? Kad cilvēces gars slīgst zemākajos slāņos, kas gan var cilvēkus novest pie augstākas izpratnes, ja ne sekošana Hierarchijai? Jo iestājas Uguns Laikmets, kas nesīs cilvēcei lielus sasniegumus un tādas pašas transmutācijas, jo Uguns Laikmetu var piesavināties gars, kas sekos Hierarchijai.

Tāpēc Mūsu strādniekiem jāsaprot, ka tikai ugunīgi tiecoties iespējams sasniegt. Uguns Ērā var celt tikai ar uguni. Katra vienaldzība, katra novilcināšanās, katra patības izpausme ir bojāejas parādība, bet ļaunāks par visu ir Hierarchijas noniecinājums.

442. Ja gribat padomāt par Trijām Pasaules Pērlēm, vai varat izjust jūsu sirdi kā virsotni, kas dod spēku trim svētajām upēm, kuņas uztur daudzas zemes? Vai varat pārvarēt apziņas trijādošanos, nesašaurinot kauču vienu tās daļu? Vajag pieradināt garu dalāmībai. Var iedomāties, kā lēzenu pakalnu vidū paceļas sniegota virsotne, kas uzņem uz sevis visas viesuļu grūtības. Tā paceļas pāri Archats, kas uzņem uz sevis visas nepilnības nastas. Kā mākoņi drūzmējas ap virsotni, brīžiem aizklājot to zemes acīm, tā Pasaules grūtās smagmes smelzdoši duras caur Archata „kausu“. Vajag iegūt tiekšanās tvirtās virsotnes, lai barotu upes, sakopojot visu nesatricināmo Kalpošanu Hierarchijai. Kāpēc šī Kalpošana saucas par dižo? Jo viņa pieskaņas Bezrobežībai. Šinī mērogā varat domāt par Trim Pasaules Pērlēm.

443. Ja atkal teikšu — strāvas smagas, nezinā-tājs var jautāt — bet kad gan tās būs vieglākas? Teikšu — tumsības aizā var būt nāves klusums, bet virsotnē ir tālo pasaulu viesuļi. Tā saudzējiet ve-selību.

444. Izplatījuma uguns plosās, it sevišķi, kad cilvēku nepilnības parādība izpaužas plašos apmēros. Uguns, kas piesātina visas kosmiskās dzīvības parā-dības, traucas formēt jaunus ķermeņus. Bet kad cilvēces dzīves darbībā nav atbilstīgu izpaudumu, tad, protams, apstiprinās postīšana, kā Kosmā, tā arī cilvēku apstiprinājumā. Kā Kosmam ir savs kosmiskās uguns centrs, tā cilvēcei jāapjēdz savs ugunīgais Hierarchijas centrs, kas ved un piesātina cilvēci ar spēcīgu, vadošu principu. Tā var tiekties uz ugunīgās Sirds augstākās Hierarchijas pazīšanu.

Tā cilvēcei jāapjēdz visas labākās tiekšanās, tikai tā iespējams pavirzīties uz priekšu evolūcijā. Pa-tiesi, tikai sekojot Hierarchijai, iespējams progresēt. Tāpēc lielajā nomaiņas laikā cilvēci var glābt tikai ar Hierarchiju. Tāpēc tik svarīgi apjēgt Vadoņa dižumu, apjēgt to kā tautu Glābēju. Bargs laiks, skaists laiks! Tā celsim lielo nākotni!

445. Tuvošanās bezgalīgai, tāpat kā neveiksme. Bet ne daudzi izšķirs, kur uzvara un kur neveiksme. Vajag pazīt garīgās augsmes sakarību ar uzvaru pār tumsu. Tumsa var dot labklājības Maiju, ka-mēr Gaisma var apstiprināt satricinājumus. Ik-viens traucas pa Isāko ceļu, bet kas gan spēj iztēlot

vislabākos sasniegumus? Tikai saite ar Hierarchiju var paskaidrot vislabākā ceļa sevišķību. Pie Mums nolemts varoņdarbu ieskatīt par isāko ceļu. Pie viņiem bezbailība ir slikta pazīme. Mēs esam nolikuši neizvairīties no kļūstām tekām. Pie viņiem katra pacelšanās ir nevajadzīgs spēku patēriņš. Pie Mums Gaismas stars ir grānulāciju tilts. Viņi sapņo par tukšumu. Mēs sapratīsim katru pārdrošu lēcienu, viņiem tas būs tikai neprātība. Tā starp gudrības pārdrosmi un nodevības neprātu atrodas vienīgi sirds. Viņa apsargās un atvērs Hierarchijas Vārtus. Mazāk kļūdīsies, kas seko pa sidraba pavedienu no savas sirds līdz Meistara sirdij.

446. Nepieciešami pieņemt, kā vienīgo, virzienu uz to Sirdi, kur nebūs atraidījuma. Vajag šķīstīt sirds kanāli. Vai tas nebūs planētas aizsargtīkls, it kā likteņu sidraba pavedieni? Nevajag domāt par sirdi kā par zemākās materijas kamolu, citādi ar ko gan pieskarsimies Augstākajai Pasaulei?

Vajag pieradināt sevi pie domām par uzvaru, citādi cik daudz neveiksmes rodas vienīgi kā vienaldzības sekas. Vienaldzība jau ir cīņas zaudējums, kā tagadnē, tā arī nākotnē.

447. Kur liela apmēra celšanas darbs, tur, protams, arī cīņa liela, jo tumšie baidās zaudēt savas bruņas. Tā katra tiekšanās, kas vērsta uz Labumu, protams, rada uzbrukumus. Bet vajadzīga Gaismas kalpotāja neievainojamība, jo kad sirds liesmaini pildīta ar Hierarchiju, tad ir iespējams uzveikt katru

naidnieka uzmākšanos. Tālab jāsaprot, ka katra personīga jūta, protams, kaitē dižās celtnes pamatiem. Tā daudz ko brīnišķīgu cilvēce izpostījusi, jo tika noliegta vadonība. Tāpēc neviens negūs sekmes, neatskārtis vadonības dižumu. Tā vistuvākajiem un vistālākajiem jāapjēdz katra apstiprinātā likuma virziens.

448. Hierarchija ir sadarbība. Bet līdzdarbībā enerģijas sakāpinājums dod nemitīgu dzirksteļu apgriezianu no augšas uz apakšu un no apakšas uz augšu. Dinamo, kas attīsta šo liesmaino strāvu, ir sirds. Tā tad pāri visam Hierarchija ir Sirds Mācība. Pie sirds kā centrāla virzītāja spēka izpratnes jāpiederod. Nevar izprast liesmu, neizprotot sirds nozīmi. Esmu runājis jums par daudziem centriem, bet tagad runāju it sevišķi par „kausu“ un sirdi. „Kauss“ — pagātne, sirds — nākotne. Tagad, protams, mēs izzinām, ka tikai pa vienu vienīgu sidraba pavedienu notiek augšupeja. Tāpēc būsim it sevišķi uzmanīgi ar lemto veidojumu. Ķīmiķis izturas jo saudzīgi pret retu reakciju zināmā retortē un nekas pasaulē šo reakciju neatkārtos, ja retorti sasistu. Tāpat ir arī ar Mūsu izveidojumu.

449. Tāpat lai saprot sirdi kā vienīgo dabisko saiti starp redzamo un neredzamo pasauli. Daudz sekrēcijas savieno abu pasaulu zemākos slāņus, bet vienīgi sirds pavediens var vest Bezrobežībā. Šeit izšķirība starp maģiju un gara būtību. Tālab ieteicu vispirms piegriezt vērību sirdij, kā nolemtās pa-

sauļu savienošanas izpausmes sākotnei. Nevajag domāt, ka Hierarchija ir tikai disciplīna, viņa ir tālākvirzīšanās Augstākajā Pasaulē.

450. Plāna nenovēršamības apziņa vērš katru domāšanu Patiesības virzienā. Gara radīšana prasa piesātinātu tiekšanos uz priekšu, tāpēc katra svārstība aiznes prom jaunveidojošas tuvošanās izpausmi. Radīšanas pamatīpašība ir sekošana taisnā līnijā manifestētajai Hierarchijai. Tikai tā var apgalvot, ka ceļš novedīs pie augstākiem sasniegumiem. Kā gan cilvēce var tuvoties izplatījuma ugunij, ja ne tuvodamās Hierarchijai! Tā vedošais Hierarchijas princips liesmaini vērš cilvēci uz jaunu progresu. Bez šī varenā progressa tikai tumsa aprīs planētu.

451. Ja paskaidrotu plašāk Jogs nosacījumus un uzdevumus, tad to skaits, kas vēlētos pievienoties, nebūt nebūs tik liels. Drausma būs viņiem atteikšanās no patības: tai laikā, kad Jogs jūtas vienādi kā trūkumā, tā pārpilnībā; kad viņš jūtas tikai kā līdzekļu pārzinātājs; kad Jogs izjūt kā savu uzdevumu nest labumu Pasaulei un kā savus svētkus kopību ar Augstākiem Spēkiem. Tāds dzīves veids, uzņemoties uz sevis visus apkārtējās nepilnības grūtumus, ne daudziem būs pa prātam. Ne daudzi vispār prot domāt par nākotni, mierinot sevi nesaprotamiem Rakstu burtiem. Mums nevajag par daudz domāt par zemes lietām, bet nekur nav teikts, ka mums nevajag domāt par nākotni. Bet domas par

nākotni jau ir vērti uz Bezrobežību. Tā domājiet par nākotni un varat būt pārliecināti, ka Hierarchija šīs domas atbalstīs.

452. Tiešām, vajag domāt par Mums, kā par Neizsikstošu Avotu, citādi var izzūt zemes upes. Jau daudz Mēs runājām par Mācību, kā par dzīves līdzekli. Var saprast, ka pat pasaulu savienojums jau būs pestījošs iekarojums.

453. Cik viegli iespējams dzīvi darīt labāku, vienīgi tiecoties uz pausto gara uzvaru! Vai patiešām visi zinātnes atradumi nav paplašinājuši domāšanu?

454. Kad būsit izpratuši Hierarchijas pamatus, mēs iesim tālāk un sāksim izskaidrot gara koncentrēšanos uz sirdi. Lai varētu sasaistīt pasaulu ķēdi, vajadzēs sevišķu vērību pievērst sirdij. Tikai tā noturēsimies gara dabīgā pieauguma robežās. Gara mitekļis ir sirdī. Domas par Hierarchiju apgaro sirds. Tā mēs joprojām paliksim patiesu uzkrājumu laukā.

455. Vadonības spēks piesātina cilvēci visiem tiekšanās veidiem. Katru sasniegumu, kas vērstas uz progresu, apstiprina Augstākā Griba. Galvojums izpaužas tikai apstiprinot mijattiecību starp Augstāko Gribu un uztveri. Tā cilvēcei parādīta tieša saite starp Hierarchiju un mācekli. Tā, patiesi, varens spēks ietverts sidraba pavedienā, kas savieno visus labākos pasākumus. Patiesi, var apgalvot, ka uzvara ir saitē ar Augstāko Gribu.

456. Ikvienam, kuŗa apziņa jau var ietvert Hierarchijas jēgu, vispirms jāatsakās no gara zaimošanas. Daudz necienīgu nonievājumu cilvēki izrunā un domā starp parastajiem dienas un nakts darbiem. Visbīstamāko indi izstrādā šis nenotveŗamās nodevības. Bieži to sekas drausmīgākas, nekā kāds rupjas neziņas nodarījums. Nav viegli atradināties no nozaimojumu nelietības, jo sarežģīta ir robeža starp balto un melno. Saucam šo sērgu par melno trumu, kas līdzīgs vēzim. Pie tam vēža nozīme vispār nav tālu no garīgas nekrietnības sekām. Kā tiekšanās uz Vadītāju, tā jāizkopj sevī Augstākās Hierarchijas atskārsme. Nemiet vērā, ka noslēgdami atzīmes par Hierarchiju, Mēs neko nenobeidzam, bet tikai paveram nākošos Vārtus.

457. Gararadišana ir visvarenākā spēku pievilksme. Ap graudu grupējas dažādas daļiņas, kas apvienojas vienā un tai pašā ugunīgajā pievilksmē. Ikviens pasākums var pastāvēt vienīgi ar šo ugunīgo pievilksmi, tāpēc Hierarchijas vara ir šis varenais Magnēts, kas visu tur savstarpējas pievilksmes saķēdējumā un paplašina visas iespējas. Hierarchijas princips ir visās dzīves izpausmēs. Hierarchijas princips ved visu Kosmu. Tā gararadišana piesātina ar uguni visas izplatījuma izpausmes. Dižās Vadoņības simbols ietverts Kosmā.

458. Bailes rada nejēdzību. Nekam, kas nācis no bailēm, nav cienīgas nozīmes. Nevar tuvoties Hierarchijai caur bailēm. Nav iespējams saprast

Augstākās Kēdes pielietošanu, neapzinoties baiļu kaitīgumu. Hierarchijai ir daudz ceļu, bet izbīļa slidenā svārstīšanās neizturēs pacelšanos pa klintīm un drebošā roka nesajutīs uzmanīgi sagatavotās margas. Bez bailības apstāklis jāsaprot līdzīgi atdevībai. Plaša ir atdevība, bet jūs atceraties, cik daudzkrāsainas ir bailes. Var iebiedēt pat cilvēku, kas nebūt nav slikts, un šī sērga var uz visiem laikiem tam atņemt augšupejas iespēju. Tāpēc no bailēm vajag ārstēties. Bez psihiskās enerģijas noderīgs arī musks, jo tas dod stiprinājumu nervu sistēmai un aizdedz aizsargtīklu. Tā sirds un „kausa“ centru spēcīnāšana dod vajadzīgo stiprumu tīklam. Sirds un „kauss“ ugunīgais, apgaismojiet ceļu tiem, kas dodas augšup!

459. Sirds ceļi, ceļi ugunīgie, kas ved uz gara augšupeju, attīstās, piesātinoties ar vienu un to pašu Kosmiskā Magnēta pievilkšanas impulsu. Cik daudz dažādu nozarojumu ir jūtīgajai, liesmainajai sirdij, bet viņas avots ir viens un viņas potenciāls ir piesātināts ar vienu avotu, ar Hierarchiju. Sirds ceļi, ceļi ugunīgie, nāk no Hierarchijas Dziļās Virsotnes un ved uz šo Pasaules Pērli. Tā apstiprinām sirds liesmu un brīnišķīgo sidraba pavedienu, kas saista pasaules. Tā mēs uzvaram ar radišanu, ko paudis sidraba pavediens.

460. Droša acs netaps tumša. Droša acs paurdzīsies Hierarchijas saulē. Ne lišana, ne uzbudināšanās, nedz izdevīgums būs Hierarchijas vārti.

Bet brīva Kalpošana, sirsnīga cieņa un apzinīga augšupeja tuvinās Gaismas sliksnīm.

Beidzam pierakstījumus tanī Lielajā Dienā, kad vēl viena Satija Jugas pakāpe sākusies. Augšupejas pakāpi Raksti jau sen vēstīja, bet tirgus putekļi aptumšoja ļaužu acis. Tāpat arī tagad jautās: „Kur tad ir bazūnes sauciens? kur Eņģeļu spārni? kur kalnu un jūru satricinājums?“ Aklie uztver auku kā aicinājumu uz mielastu!

Tā dziedināšana rodama Sirds Hierarchijas pazīšanā. Mācība atklāsies tiem, kas atzinuši pareizo ceļu. Vēstnesis viņiem pieklauvēs.

23
2041

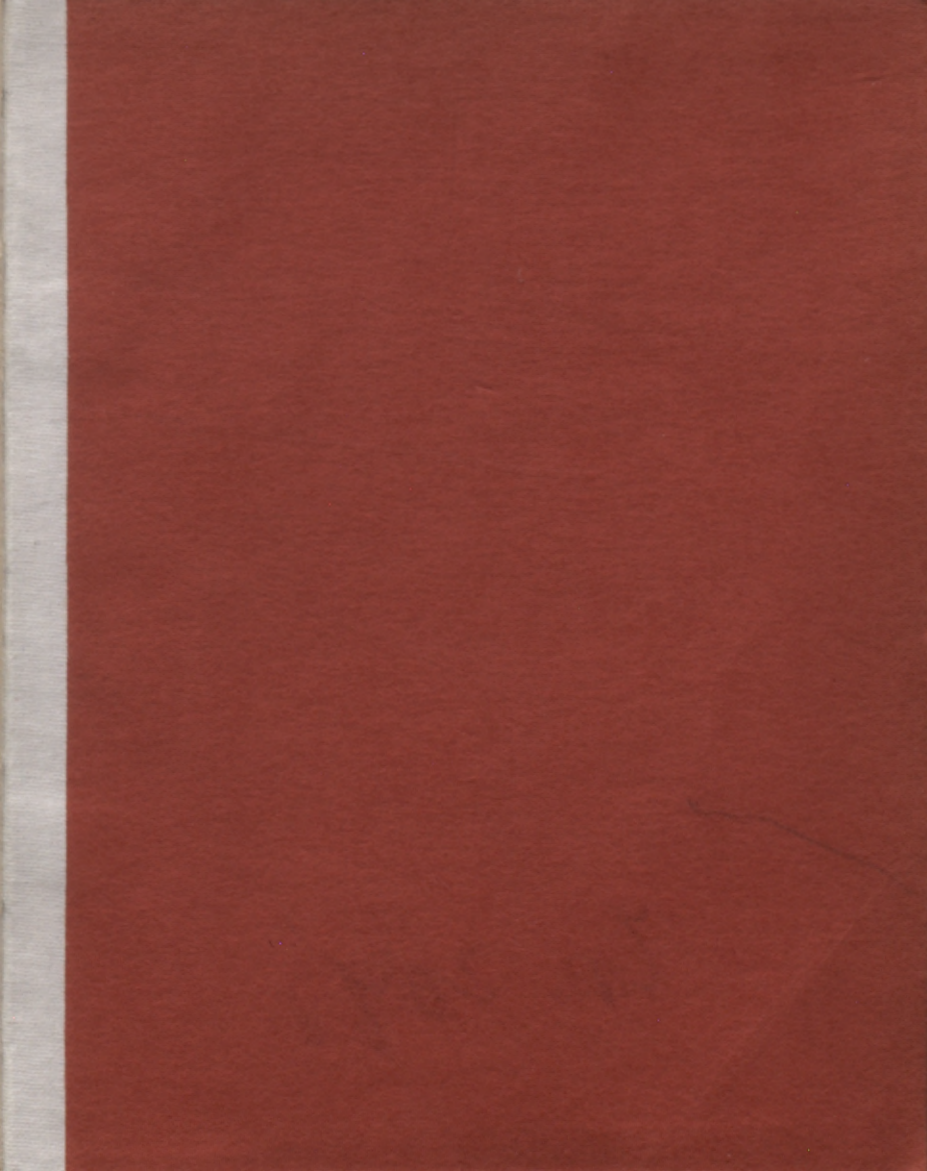
Dzīvās Ētikas Mācības grāmatas
latviski

1. Morijas Dārza Lapas, I daļa („Aicinājums“).
2. M. Dārza Lapas, II daļa („Apskaidrība“) (sagatavošanā).
3. Agni Joga.
4. Bezrobežība, I un II daļa (sagatavošanā).
5. Hierarchija.
6. Sirds (sagatavošanā).
7. Ugunīgā Pasaule, I, II un III daļa (sagatavošanā).

*

8. Ž. Sent-Iler., Austrumu Kriptogrammas. 1931.

LB 2041

16. DEC. 1935

YB 2041

80
LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310076517